

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO,
SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Že dolgo se čas kislih kumaric ni tako pozno začel, kot letos. Nabiralo se nam je gradiva, da smo vam pošiljali debelejšje časopise v zadnjih tednih. Tokrat je pred vami nekoliko tanjši tednik, toda še vedno dovolj zanimiv. Na vrsti je velika aktivnost mladine - z lopato v roki. Zato je priobčenih precej sestavkov o brigadah. Tudi v Karlovcu na velikem atletskem mitingu in v Portorožu, kjer so se kosali popevkari, smo imeli svoje poročevalce.

Če se odpravljate na dopust, vam želimo lepo vreme in zasluženi oddih.

Vaš urednik

ROŽIČKE KAŽE ROGATEC IN SE NE VDA

ŠLANDROVI NAGRAJENCI

Šlandrova nagrada je v celjski občini že vrsto let visoko priznanje za izredne uspehe pri delu in za druge pomembnejše dosežke na vseh področjih ustvarjalnosti in za dela.

Letos so to visoko občinsko priznanje dobili: Delovna organizacija INGRAD ob 20-letnem jubileju, krajevna skupnost Šmartno v Rožni dolini za uspehe pri razvoju krajevnih samouprav, Jože Bobnar, direktor Libele, za izredne uspehe pri vodenju delovne organizacije in Igor Belle, direktor Prevoznništva, za aktivno družbenopolitično delo in uspešno vodenje delovne organizacije.

Združeni pevski zbori in pihalni orkester štorskih železarjev na zaključni proslavi na Svetini

KAKO NADOMESTITI UVOZ V AERU

Tovarna Aerocopy papirja, ki pomeni v zadnjem času eno največjih naložb Aera in gospodarstva v celjski občini sploh, daje v tem prvem obdobju zagona že dobre rezultate. Tovarna AC papirja namreč že sedaj v celoti pokriva potrebe po tem proizvodu na jugoslovanskem trgu, kar je glede na dejstvo, da je AC papir še lani prihajal na naš trg iz uvoza, izrednega pomena.

Kljub temu pa se tovarna še vedno otepa s problemom uvoza potrebnega repromateriala, ki je osnova v proizvodnji Aerocopy papirja. Aerov izvoz tega izdelka je namreč še vedno manjši kot so potrebe po uvozu surovine, to pa povzroča celotni delovni organizaciji nemalo težav. V Aeru poudarjajo, da bi morali z določenimi sistemskimi zakoni poseči v tako stanje. Kajti nemogoče je, da proizvajalec, ki z novo proizvodnjo nadomesti celoten uvoz določenega izdelka, ne more računati na olajšave pri uvozu surovin.

Sicer pa se v Aeru ob tem močno ubadajo z mislijo, kako uresničiti zastavljen srednjeročni plan. Velika naložba v tovarno AC papirja je namreč terjala obilo časa in denarja, zato so morali začasno ostale načrte potisniti nekoliko v ozadje. Zato sedaj hitijo s pripravo projektov za posodobitev in razširitev tozda Grafike, kjer se bodo specializirali za izdelavo mehanografskih obrazcev. Razširili bodo proizvodnjo samolepilnih trakov v Šempetru, usposobili obrat za predelavo Aerocopy papirja v Loki pri Žusmu ter razširili tudi proizvodnjo matric za razmnoževanje. Ob tem pa bodo v Aeru pričeli uresničevati tudi skupen program, ki so ga sprejeli s tiskarno v Prevaljah.

Ob vseh teh načrtih pa v Aeru posvečajo mnogo pozornosti iskanju možnosti za nadomestitev uvoženih surovin z domačimi. In dalje načrtom, kako še povečati izvoz lastnih izdelkov na tuje tržišče. Danes Aero izvažajo že v trideset različnih dežel, v kolektivu pa se trudijo, da bi krog izvoznikov še povečali. S tem, da bi poleg proizvodov izvažali tudi lastno znanje. Prav v zvezi s slednjim so v Aeru pripravili že nekaj projektov, ki so jih ponudili nekaterim od dežel v razvoju. Te dežele pa so gotovo tiste, v katere lahko Aero še poveča prodajo svojih izdelkov, znanja in izkušenj.

D. S.

PRAZNIČNA SVETINA

VELIČASTNA POT

Slavnostni zbor za praznik celjske občine

Svetina je ne samo v petek, 20. t. m., ko so izročali namenu asfaltirano cesto do vasi in doma železarjev, marveč tudi naslednji dan, v soboto, 21. julija, doživela svoj veliki dan. V skladu s sklepom celjske občinske skupščine, da je osrednja in zaključna prireditev občinskega praznika vsako leto v drugem kraju, v drugi krajevni skupnosti, je letos prišla na vrsto prijazna in prelepa planinska vasica Svetina.

Domačini so se izkazali kot pozorni gostitelji, le škoda, da tej vrlini ni sledilo še vreme, kajti v soboto je bil začetek slavnostnega zborovanja zaradi močnega naliva preostavljen za celo uro. Navzlic temu razpoloženje ni bilo skaljeno. Še več - začelo in končalo se je v pravem tovarištvu in prazničnem vzdušju. Bil je praznični dan, kot so tudi zapeli združeni pevski zbori ob spremljavi godbe na pihala štorskih železarjev.

»Včeraj, dvajsetega julija, je minilo 38 let, ko se je tu v bližini Svetine, na Resevni, ustanovila celjska partizanska četa. Ta zgodovinski dan si je občina Celje že pred leti izbrala za svoj občinski praznik. Jutri, 22. julija, pa širom po naši republiki, praznujemo dan vstaje slovenskega naroda. Prav je, da se ob takih praznovanjih spominjamo tistih slavnih in težkih časov naše zgodovine pa tudi, da na kratko ocenimo naše stanje v razvoju in poudarimo naloge, ki stoje pred nami,« je v govoru dejal predsednik Občinskega zbora Zveze borcev, Peter Šprajc.

»V času, ko je bila ustanovljena Celjska četa, so bile v bližini formirane tudi druge čete, kot Savinjska, Revirska, Šaleška skupina, Pohorska četa. Prav tako drugod po Sloveniji in Jugoslaviji rasejo številne čete in tudi partizanski bataljoni. Vse to pa seveda ni bilo slučajno, ampak je bil to

začetek organiziranega oboroženega boja proti okupatorju in domačim izdajalcem. O tem nam govori tudi letošnje jubilejno leto. Torej je bil začetek tega oboroženega upora sad dolgoletnega dela Komunistične partije Jugoslavije, boja delavskega razreda že v stari Jugoslaviji.

Po okupaciji pa se je naše ljudstvo znašlo še v nacionalni ogroženosti, kar je nujno narekovalo boj na življenje in smrt, katerega pa je zaradi svoje čvrstosti in napredne usmerjenosti bila sposobna organizirati le Komunistična partija Jugoslavije. To je bil takrat, ko je bil nemški fašizem na višku svoje moči in je prodiral v notranjost Sovjetske zveze, drzen korak naše fronte naprednih sil.

Vidite, v takih razmerah so se pred 38. leti odzvali naši najboljši sinovi in hčere pozivu Osvobodilne fronte in Partije,« je še na začetku dejal Peter

Šprajc in nato opisal pot Celjske partizanske čete, uspehe in boje legendarne Štirinajste divizije, Kozjanskega odreda in drugih enot.

Del svojega govora je namenil tudi oceni sedanjega gospodarskega in družbenega položaja v celjski občini in ne nazadnje uspehom, ki so jih dosegli delovni ljudje in krajanje Svetine.

V nadaljevanju svečanosti so nastopili člani Slovenskega ljudskega gledališča Celje, ki so z besedo in pesmijo obudili spomine na boj za svobodo, veličasten pa je bil tudi nastop združenih pevcev in štorske godbe na pihala.

Tako se je končal slavnostni del, ki se je nadaljeval v prijetnem tovariškem srečanju in ponovnem obujanju spominov na partizanska leta in na prehojeno pot v novi državi.

Bil je lep in velik praznični dan!

M. BOŽIČ

ODLIKOVANI STAREŠINE V VELENJU

V prostorih doma SLO v Velenju je bilo v počastitev 22. julija srečanje rezervnih vojaških starešin iz Splita, Kragujevca, Subotice, Mostarja, Vrnjačke banje in Velenja. Srečanje je organizirala Občinska konferenca ZRVS Velenje. Ob tej priložnosti so podelili tudi več državnih odlikovanj in odlikovanj ZRVS Slovenije.

Milan Štimac je dobil red za vojaške zasluge z zlatimi meči, Martin Slatinšek red republike z bronastim vencem, Jože Miklavc in Ivo Gologranc pa red zasluge za narod s srebrno zvezdo. Milan Pugelj, Anton Pozvek, Aleksander Samobor in Jože Veber so dobili red za vojaške zasluge s srebrnimi meči. Jože Abina, Anton De Costa, Martin Hudej in Henrik Jonko so bili odlikovani z medaljo za vojaške zasluge.

Za dolgoletno in aktivno sodelovanje ter vsestransko pomoč ZRVS Velenje so podelili Nestlu Zganku zlato plaketo ZRVS Jugoslavije, Franju Kljunu, predsedniku IS občine Velenje pa srebrno plaketo ZRVS Jugoslavije. Srebrno plaketo ZRVS Slovenije je za zmago na VIII. republiškem taktično-orientacijskem tekmovanju v Postojni dobil mladinec Zdravko Praunsels iz Velenja, posebno priznanje pa sta dobila tudi mladinci Marko Mirnik in Alojz Jelen. Naslednji dan je bil v prostorih Doma SLO v Velenju še strokovni posvet.

LOJZE OJSTERSEK

VELEBLAGOVNICA

Vse blago - za družino in dom, za gospodinjstvo, za šport in rekreacijo in izredne nakupovalne ugodnosti v eni hiši - to je v veleblagovnicah trgovskega podjetja NAMA Ljubljana.

VELEBLAGOVNICA

CELJE

NIČ VEČ ZAPRTOSTI

Večja družina pobratenih občin

Na praznični dan dvajsetega julija, v spomin na ustanovitev celjske partizanske čete, je bila med drugim slavnostna seja občinske skupščine. Slavnostna v pravem pomenu besede. Zaradi vzdušja in zavesti, da je tudi praznik mejnik na veličastni in ustvarjalni poti.

V tem smislu so izzvenele tudi besede predsednika Izvršnega sveta občinske skupščine, Venčeslava Zalezine, ki je imel slavnostni govor, besede, ki so se ustavljale pri uspehih, ki so jih delovni ljudje in občani celjske občine dosegli v zadnjem obdobju in prav tako pri nalogah, ki še čakajo na svojo realizacijo.

Slavnostno razpoloženje pa so prinesli s seboj tudi vsi, ki so na praznični dan celjske občine napolnili dvorano Narodnega doma. Med njimi so bili ugledni gostje, kot Franc Leskošek-Luka, Tone Bole, Olga Vrabičeva, Emil Rojc, delegati pobratenih mest, prvoborci, pripadniki JLA in drugi.

Ko je Venčeslav Zalezina ocenjeval gospodarske tokove v občini, je med drugim ugotovil, da celjsko gospodarstvo zadnjih nekaj let vse bolj uspešno podira plotove

dosedanje zaprtosti in se dokaj uspešno povezuje v širši prostor. Pomembne uspehe pa je celjska občina dosegla tudi na področju družbenih dejavnosti.

Ko pa je govoril o nekaterih nalogah, je dejal:

«Celje je soočeno z izredno težkimi problemi onesnaženosti okolja, s problemi, ki so se pričeli prepozno reševati. Pri tem pa so občani vedno bolj kritični do reševanja teh vprašanj. V ekološke izboljšave se vlagajo pomembna sredstva, tako da lahko pričakujemo postopno izboljšanje.

Celje si mora postaviti za cilj, da postane čistejša in da v naslednjem srednjeročnem obdobju odpravi četrto stopnjo onesnaženosti v tistih delih občine, kjer se ta danes pojavlja.

Prizadevati si moramo, da bomo bolje delali, z več delovne discipline. Negovati in razvijati moramo solidarnostne akcije, ki nimajo samo materialne učinke, temveč pomenijo tudi krepitev medsebojnih človeških vezi in ustvarjanje medsebojnega zaupanja in soodgovornosti za skupne cilje.

Veliko je bilo ustvarjenega v preteklem obdobju, zave-

damo se tudi težav, ki nas ovirajo pri bolj učinkovitem delu, vendar sem prepričan, da smo sposobni te premagati ter s skupno akcijo ustvariti več in boljše pogoje življenja za nas in za naše bodoče generacije.

Več kot slavnostno je bilo na seji tudi v nadaljevanju, ko sta predsednika Občinskih skupščin Celja, Jože Marolt in Titovega Velesa, Stevo Čulumov, po govori izmenjala listini o pobratenju obeh občin. Velika družina s Celjem pobratenih mest Čuprije, Doboja in Siska je dobila novega člana – Titov Veles.

«Ponosni smo,» je med drugim dejal Jože Marolt, «da sklepamo pobratenje prav s to madedonsko obćino!»

K slavnostnemu razpoloženju je prispevala tudi podelitev letošnjih Šlandrovih nagrad.

Slavnostno pa je bilo tudi na koncu, ko so udeleženci sprejeli besedilo pozdravnega pisma za predsednika Tita in ko se je znova, tako kot na začetku, oglasil mešani pevski zbor France Prešeren.

M. BOŽIČ

S slavnostne seje celjske občinske skupščine. Od leve: Emil Rojc, Jože Marolt, Franc Leskošek-Luka, Olga Vrabičeva, Tone Bole...

CELJSKA MLADINA NA DELOVNIH AKCIJAH

STRUMNO IN DELAVNO

Ponosna tradicija brigade »Cvetke Jerinove«

Dne 7. julija, ob 6. uri zvečer, je šla na akcijo iz Celja mladinska delovna brigada »Cvetka Jerin«. Brigada je dobila ime po znani junakinji, mladinski aktivistki in sekretarki SKOJ, ki je padla med NOB. Brigada »Cvetke Jerin« ima večletno tradicijo, čeprav jo vsako leto sestavljajo novi brigadirji.

Letos brigado sestavlja 51 brigadirjev in je odšla na zvezno mladinsko delovno akcijo v Srbijo, kjer bodo pogosto dovažali planoto Pešter. Pred odhodom so brigadirji imeli popoldanske akcije, pomagali so pri graditvi kulturnega doma »Zarja« v Trnovljah. Komandant te brigade je Ljubo Stopar, zaposlen v »Emo« Celje. Pokrovitelj je Železarna Štore. Brigada se vrne iz akcije približno 5. avgusta. Leta 1977 se je brigada pod tem imenom udeležila mladinske delovne akcije »Sisak 77«. Dobila je več odličij in priznanj. Leta 1978 je šla na delovno akcijo »Rijeka 78«, kjer je za svoje delo prejela trak akcije.

Poleg brigade »Cvetke Jerin«, ki je na akciji, pa so se iz akcij vrnile dve brigadi. Brigada »Pobratena mesta« Celje, Doboja, Čuprije, ki je sodelovala na zvezni mladins-

ski akciji »Kozjansko 79«. Brigada je bila štirikrat udarna in enkrat izredno udarna. Za svoje delo je prejela tudi priznanje za družbene aktivnosti v drugi dekadi.

Z republiške delovne akcije »Istra 79« se je vrnila tudi brigada »Slavko Šlander«. Za svoje delo je brigada prejela dve priznanji z udarništvom udarnih dnevo, eno priznanje za izredno udarništv, diplomu za drugo mesto v kvizu od »SKOJ–ZSMJ« in diplomu za prispevek za krepitev bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti. Brigada je bila dvakrat udarna.

V OO ZSMS Celje pa so v teku priprave za odhod brigade »Veljko Vlahović« na zvezno brigadirsko akcijo »Niš 79«. Priključila se ji bo tudi mladina iz Žalca. Pokrovitelj te brigade je »Aero« Celje. Brigada bo šla na akcijo petega avgusta 1979.

IRENA ŠMID

STUDIO
RADIA CELJE
TELEFON
22-009

ŠENTVID PRI GROBELNEM

VELIKA DELOVNA VNEMA

Ne bodo več hodili po vodo v dolino

Minulo soboto, 21. julija 1979 je stekla delovna akcija za izgradnjo vodovoda v KS Šentvid pri Grobelnem. Oddaljene kmetije v tej KS namreč do danes niso imele dobre, pitne vode. Ponjo so hodili v dolino ali pa so pili kapnico in snežnico. Organizatorju akcije je uspelo pritegniti na akcijo pripadnike JLA, teritorialnih enot, izgradnja vodovoda pa je bila tudi v programu dela MDA Kozjansko 79.

O tej akciji nam je Božo Grafenauer, predsednik Skupščine krajevnne skupnosti Šentvid, dejal naslednje: »Organizator današnje akcije je socialistična zveza krajevnne skupnosti Šentvid pri

Grobelnem. Vodovod bo potekal od Spodnji Ponkvice, preko Bodrišne vasi, Šentvid, Spodnje Selce do Završ. Trasa je dolga sedem kilometrov, po naših izračunih pa je po današnjem delu ostalo odprto še približno 1200 m kar pomeni dan in pol kopanja. Poleg tega bo treba še kopati od glavnega vodovoda še stranske vode k nekaterim kmetijam, ki bodo dolgi tudi po 1500 m. Investitor te akcije je Skupnost za komunalno in cestno dejavnost, investicije pa krijejo pod pogojem, da krajsani sami krijemo zemljiška dela. Tako je danes stekla solidarnostna udarna akcija, katere se je udeležilo čez dvesto do-

mačinov, dvesto osem pripadnikov JLA, šestdeset pripadnikov TE in preko devetdeset brigadirjev.

Največ truda na trasi je bilo treba vložiti v delu na Bevsu, najvišji točki naše KS, kjer bo vodovodni rezervoar za 50.000 m³ vode. Na tem skalnatem terenu nam je zelo pomagala JLA, saj je sama prevzela najtežje delo.

Danes se je na trasi pokazala izredna enotnost in visoka družbena zavest krajanov, veliko vlogo pa je odigrala povezanost z vojsko, brigado in TE. Ravno v takih in podobnih akcijah se v praksi kaže veljavnost gesla: Vsi za enega, eden za vse!

M. MOSBRUKER

IGOR BELLE

»Zame je to izreden dan, razburljiv. Nikoli ga nisem pričakoval. S ponosom sprejemam Šlandrovo nagrado. Vem, da je v njej celjsko družbeno priznanje za moje dosedanje delo, hkrati s tem pa me prav ta nagrada obvezuje, da bom aktiven tudi v prihodnje...«, je dejal Igor Belle takoj za tem,

ko je iz rok predsednika celjske občinske skupščine, Jožeta Marolta, sprejel letošnjo Šlandrovo nagrado. Bilo je to na slavnostni seji celjske občinske skupščine, na sam praznični dan, dvajsetega julija.

Šlandrova nagrada je tudi tokrat in v tem primeru prišla v prave roke. Delo, s katerim se ponaša Igor Belle, ni majhno. Kot direktor celjskega Prevoznništva uspešno sedi za krmilom velikih obveznosti. Odkar je na čelu tega kolektiva, je napravil velik korak naprej. To ne velja samo za ureditev poslovnih prostorov, modernizacijo avto parka, marveč prav tako za uveljavitev in ugled delovne organizacije po vsej domovini.

Toda, zdaj je šlo še za drugo plat, za tisto, ki ima obeležje v družbeni aktivnosti.

In spet gre za delo, ki je lahko za zgled. Za njim je šest let predsedniške funkcije pri Zvezi šoferjev in avtomehnikov,

obdobje, ki je značilno po veliki preobrazbi organizacije in posegu zlasti na področje vzgoje in izobraževanja kandidatov za bodoče voznike motornih vozil. V tem času se je Zveza šoferjev in avtomehnikov okrepila tudi po samoupravnih strani. Postala je organizacija, ki se je uvrstila med najboljše pri nas. Tudi po zaslugi tedanjega predsednika Igorja Belleta in seveda vseh sodelavcev.

Zdaj je predsednik Svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. In tako opravlja to družbeno funkcijo, se je videlo tudi na zadnji seji izvršnega sveta celjske občinske skupščine. Šlo je za vprašanja ureditve prometa v Celju in občini, za probleme, ki so zlasti v mestu več kot boleči in pereči. Njegove besede so bile kritične.

»Imamo odlok o urejanju cestnega prometa, ki pa se ga ne držimo. Zlasti moram reči, da Občinska komunalna skupnost ne opravlja tistega, kar je

OBRAZI

sprejela, da ne koordinira dela med izvajalci in še kaj. Zato tudi vrsta neresenih nalog...»

Njegov vpliv na tem področju pa se pozna še drugje. Veliko je prispeval, da so zdaj v organizirano prometno vzgojo vključeni vsi otroci od otroških vrtcev, torej najmlajših, do učencev in dijakov osnovnih in srednjih šol. To delo pa ni ostalo samo pri otrokih, poseglo je tudi med starejši tako v krajevnih skupnostih, kot delovnih organizacijah, skratka med vse porabnike cest.

Med pomembnimi družbenimi funkcijami, ki jih opravlja je tudi namestništvo predsednika v komisiji za varnost in družbeno samozaščito pri skupščini občine Celje. Povsod torej gre za človeka, za njegovo varnost, na cesti in drugje. Za človeka!

M. M. BOŽIČ

ŽALSKI BRIGADIRJI Z GORIČKEGA

Na številnih deloviščih mladinskih delovnih akcij se je pravkar končalo delo prvih izmen.

Tudi brigadirji brigade »Slavko Šlander« iz žalske občine, ki so letos delali na akciji »Goričko 79« so se domov vrnili zadovoljni. Dosegli so namreč nekaj izjemnih rezultatov. Izkazali so se pri delu na trasi in na področju družbenih dejavnosti. Tako so pri doseganju norme zabeležili najboljši uspeh v prvi izmeni letošnje akcije, poleg tega so na področju družbenih dejavnosti osvojili vsa možna priznanja. Se posebej so se izkazali na športnem polju.

Med brigadirji jih je postalo deset udarnikov, osem pa jih je bilo pohvaljenih. Kljub temu niso povsem zadovoljni, saj se jim je zaradi nepopolne brigade izmuznil »trak akcije«.

Tako kot lani, je bilo tudi letos v žalski mladinski delovni brigadi petnajst brigadirjev iz pobratenege Kruševca.

Člani žalske mladinske delovne brigade so delali v vasi Prosovnjakovci pri izgradnji in rekonstrukciji cest. Brigadirje so lepo sprejeli tudi domačini, saj so postali del njihovega vsakdana. Prišlo je do izredno plodnega sodelovanja.

Zelo dobro so se uveljavili tudi mladi Kruševčani, čeprav so bili vsi, razen enega, še osnovnošolci.

DARKO NARAGLAV

DRUGO LETO TRGOVINA V DOBRNI

Problem je prišel do vrelišča. O blagovnici na Dobrni so pred kratkim razpravljali ne samo na svetu potrošnikov, marveč tudi na seji skupščine krajevnne skupnosti. Na obeh se je pojavilo isto vprašanje – kako dolgo še tako? Kako dolgo še namreč trgovina, ki ne ustreza zahtevam kraja in kako bo poslej, ko bodo izročili namenu nov hotel.

Gradnja nove trgovine ali blagovnice na Dobrni ima že svojo zgodovino. Žal. Ljudje v tem zdraviliškem kraju že nekaj let čakajo na odgovor in začetek del.

Zdaj je tudi Merx prišel z jasno besedo na dan. Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev se letos del ne bodo lotili, zato pa gradnjo nove blagovnice načrtujejo v sredini prihodnjega leta, njeno otvoritev pa v 1981. letu.

Gre za blagovnico, ki bo imela 1200 kv. metrov vseh površin in bo torej tudi po tej plati več kot dovolj velika. Zanj bo Merx odštél okoli 28 milijonov dinarjev, kar je tudi zgovoren podatek, da gre za primerno rešitev, za objekt, ki bo zadovoljil vsem potrebam in zahtevam kraja in ljudi.

MB

SVETINA

PRAZNIK, KI SE POMNI

Do konca leta tudi nova trgovina

Moral je priti praznik, da so rešili problem, s katerim so se ubadali dolga leta. Zato je asfaltni trak od St. Janža do Svetine vreden toliko več. Zdaj je Svetina povezana z dolino in svojim zaledjem z moderno cesto. Tudi dovolj široko, da je vožnja varna. Nova naložba je zahtevala okoli 12 milijonov dinarjev izdatkov. Praviijo, da to ni veliko. V resnici pa je to dosti denarja. Pretežni del tega bremena je nosila Ob-

činska komunalna skupnost Celje.

In ko so prejšnji petek popoldne odpirali cesto, je Ivan Gradišnik dejal, da je za kra-jane Svetine to velik praznik. Tudi nova zmaga solidarnosti, saj so po svojih močeh prav tako primaknili nekaj sredstev. In ne samo to, tudi kakšen kvadratni meter ali več zemlje, da so cesto speljali dovolj v širino.

Iz Celja, oziroma Štor je zdaj cesta asfaltirana ne samo do središča vasi, marveč tudi do doma železarjev.

In ko so izročali namenu to cesto, je bil srečen še eden med mnogimi. To je bil Andrej Videc, ki je cesto tudi formalno odprl. Pionirka ga je za to dejanje počastila s šopkom rož.

Takoj po tej svečanosti so se mnogi domačini in gostje zbrali na šolskem igrišču in sledili drugemu delu proslave. Zdaj je o delu, uspehih in načrtih krajevne skupnosti govoril predsednik sveta KS Ciril Pesjak. Dela ne bo zmanjkalo. Čakajo jih še ceste, elektrika, vodovodi, ograja pri pokopališču (pri teh delih so že doslej domačini opravili okoli 900 udarniških ur), gradnja nove trgovine in ne nazadnje ureditev kape na zvoniku starodavne cerkve. Vse to naj bi končali do osmega maja prihodnje leto, do krajevnega praznika.

Domačini so z veseljem sprejeli besede direktorja TOZD Prodaja Celje pri Merxu, Milana Golavška, ki je dejal, da bodo dela pri grad-

nji večnamenskega objekta končana do konca letošnjega leta in da bo njegova otvoritev preden si bomo zaželeli novo leto. Gre za objekt, v katerem bo trgovina, gostinski del s kuhinjo, teraso in seveda tudi prostori za krajevno skupnost in gasilce. Za vse to bodo odšteli okoli dvanajst milijonov dinarjev. Tri četrte tih sredstev bo plačal Merx, ostalo pa Krajevna skupnost in gasilci.

K vsem tem obetavnim besedam je prišel še lep program, ki so ga izvedli domači godbeniki pod vodstvom Ivana Ulage, mladi recitatorji ter otroški pevski zbor podružnične šole, ki ga je pripravljal in vodil Jani Starlekar.

M. BOŽIČ

Na slavnostnem zboru na Svetini, v soboto, 21. julija, v počastitev praznika celjske občine in dneva vstaje slovenskega naroda, je govoril predsednik Občinskega odbora Zveze borcev, Peter Šprajc. V svojem govoru je znova obudil borbena pot Celjske čete pa tudi boje drugih partizanskih enot, zlasti Štirinajste divizije, na širšem območju.

LAŠKO V ŠOLI BO GNEČA

Sitnosti zaradi gradnje prizidka

Z začetkom šolskega leta se utegnejo v laški osemletki »Primoža Trubarja« otepati z nekaterimi težavami, ki jih poznajo le tisti, ki prezidu-jejo in belijo stanovanje in v njem hkrati živijo. Bodoči prizidek, v katerem bo dovolj prostora za uvedbo enozmenskega pouka, je treba funkcionalno povezati z obstoječimi zgradbami.

Težave bodo nastopile v trenutku, ko bodo v dosedanjem šolskem posloplju začeli predirati prehode iz novega prizidka. To bo povzročilo za določen čas skrčenje učnih prostorov, pa tudi nekatere dejavnosti bodo morali začasno ustaviti, predvsem izvenšolske. Ker bo v novem posloplju tudi nova kuhinja in jedilnica, se utegne primeriti, da bo treba delovanje kuhinje in razdeljevanje hrane začasno prekiniti. Tako se bo najbrž zgodilo z varstvenim oddelkom in s podaljšanim bivanjem.

Vsemu temu se bodo morali prilagoditi učenci in učitelji, pa tudi starši.

Do teh nevšečnosti je priš-

lo zato, ker zaradi začetnih težav pri organizaciji gradbišča in težavnih del v gradbeni jami ni bilo mogoče slediti predvidenim rokom. Šola bi naj bila gotova do novembra, kar pa ne bo mogoče in lahko otvoritev pričakujejo spomladi prihodnje leto. In rav-

no ta časovni premik je povzročil, da bodo dela pri povezovanju nove s staro stavbo potekala, ko bo že pouk in ne med počitnicami, kot je bilo predvideno.

Toda te težave bo z razumevanjem vseh lahko prebroditi, saj bo potem toliko boljše, kajti prizidek bo osnovni šoli v Laškem dodal 18 sodobnih učilnic, večnamenski prostor, jedilnico za 200 otrok in zaklonišče. Za tako pridobitev se splača tudi nekoliko potrpeti.

J. KRAŠOVEC

KRAJEVNI PRAZNIK V VRHU NAD LAŠKIM

Krajani krajevne skupnosti Vrh nad Laškim bodo v nedeljo praznovali krajevni praznik. Letos so praznovanje razširili na dva dni. Tako bodo v soboto zvečer na prostem priredili kresovanje, na katerem bodo nastopili člani domače dramske skupine, domač pevski oktet in folklorna skupina iz Marijagradca.

Osrednja svečanost bo v nedeljo dopoldan na šolskem športnem igrišču, kjer bodo v kulturnem programu sodelovali pevci TIM iz Laškega, godba na pihala iz Laškega ter recitatorji.

Krajevna skupnost Vrh nad Laškim je poleg Rečice odigrala med NOB veliko vlogo kot partizanski kraj. Leta 1942 je bilo osvobodilno gibanje v tem kraju izdano, čemer je sledila množična aretacija, veliko krajanov so Nemci postavili pred zid, drugi so trpeli po taboriščih in le redki so se vrnili na svoje domove. V spomin na srečno vrnitev in v počastitev žrtev praznuje zadnje dni julija krajevna skupnost svoj krajevni praznik.

LETOVANJE PIONIRJEV - GASILCEV

V tretji izmeni je bilo na letovanju v Debelem rtiču skoraj 200 pionirjev - gasilcev.

Občinska gasilska zveza Velenje je na brezplačno letovanje poslala desettino pionirjev iz gasilskega društva Šentilj kot nagrado za doseženo prvo mesto na občinskem pionirskem tekmovanju. Iz občinske gasilske zveze Celje je bilo na letovanju največ pionirjev iz gasilskega društva Železarne Štor (30), ostali pa so bili iz Prožinjske vasi in Vojnika.

Pionirji so se peljali na izlet z barko v Piran, kjer so videli akvarij, muzej in druge zanimivosti kraja. Bili so tudi na mejnem prehodu Lazaret in v Ankaranu. Vreme je bilo muhasto, vendar je bilo tudi kopanja dovolj. Organizirali so tudi športna tekmovanja v nogometu, odbojki in košarki. Marsikdo se je v tem kratkem času naučil tudi plavati.

Ob zaključku so pripravili zelo uspešno kulturno-zabavni program.

FRANJO MAUER

KOLEKTIVNI DOPUST V PREBOLDU

Od ponedeljka, 23. julija, pa vse do vključno nedelje, 5. avgusta, je okoli tisoč tristo delavcev Tekstilne tovarne Prebold na kolektivnem dopustu. In vendar še nekateri delajo. Za okoli stoštiridesetčlansko ekipo ključavničarjev, električarjev in drugih, oziroma vzdrževalcev, ti dnevi niso dopustniški. Vsi ti so ostali v tovarniških prostorih in opravljajo redna vzdrževalna dela na strojih in drugih napravah ter objektih.

Veliko članov kolektiva Tekstilne tovarne je te dni ob morju. Mnogi v lastnem počitniškem domu v Piranu, drugi pa v ostalih obmorskih krajih, kjer jim je celjski Izletnik prav za to obdobje rezerviral hotelske zmožljivosti.

MB

AFRIKA O SEBI IN SVETU

Afrika je edina celina, ki ima svojo kontinentalno organizacijo. Ta Organizacija afriške enotnosti, ki deluje že 13 let, združuje skoraj vse sile v Afriki in pomaga, da se v vsej različnosti le najdejo poti za naprej kljub strahotni afriški zapletenosti.

Afrika meri okoli 30,2 milijona kv. km, kar je kar 22,2 odstotka zemeljske površine brez Antarktike. Leta 1800 je bilo na celini 55 milijonov ljudi, leta 1900 že 112 milijonov, 1950 že 222, zdaj pa jih šteje okoli 400 milijonov, kar je okoli 10 odstotkov svetovnega prebivalstva. Afrika je politično razdrobljena v 49 držav in mora premagovati dediščino preteklosti in breme sedanjih problemov. Afrika je največji proizvajalec diamantov, industrijskih diamantov ter kobalta na svetu (70 odstotkov), zlata (69), kroma (45), prav tako pa tudi platine in bakra. Slabo pa je industrializirana, razen nekaj držav, predvsem Južnoafriške republike in še nekaterih.

V Monrovi, glavnem mestu Liberije, je bila pred dnevi konferenca Organizacije afriške enotnosti. Kljub številnim problemom so predstavniki kontinenta le obdržali svojo enotnost, kar je največjega pomena, hkrati pa so sprejeli nekaj sklepov, ki do-

ločneje postavljajo reševanje afriških in širših vprašanj, s tem pa tudi vlogo Afrike v svetu. Govorili so predvsem o naslednjem: - o Bližnjem vzhodu, pri čemer so obsodili izraelsko-egiptovski sporazum in poudarili pravico Palestincev do domovine; - o Zahodni Sahari, kjer že leta poteka boji med organiziranim potlačnim prebivalstvom in sosednimi državami za ta del Afrike; sprejeli so sklep, naj domačini na referendumu odločijo o svoji prihodnosti; - podprli so boj na jugu Afrike za osvoboditev od rasizma in drugega izkoriščanja; - na primeru Ugande so poudarili pomen nevmešavanja v notranje zadeve suverenih držav, vendar niso v ničemer izrazili obžalovanja za Aminom; - ustanovili so posebno vseafriško časopisno agencijo. Odločno so podprli politiko nevtrnosti.

Predsednik Tito je poslal konferenci v Monrovi posebno poslanico, pri nas pa je v gosteh eden od njenih udeležencev: Sékou Touré, predsednik Gvineje.

SVET IN MI

PIŠE IVAN SENIČAR

28

ZA ČLOVEŠKA ŽIVLJENJA GRE

Vprašanje beguncev je le eden od problemov, s katerimi je soočen današnji svet. Vendar imamo pri obravnavi širših svetovnih vprašanj največkrat pred očmi države, skupnosti, politične stranke ali celo kontinente, manj pa konkretne ljudi, čeprav bi nam prav tak pristop najbrž omogočal globlje spoznavanje bistva mednarodne politike in poti za njeno reševanje. Problem beguncev pa ni abstrakten, ampak se znova in znova »razdrobi« na ljudi, ki leta in celo desetletja žive brez svojih domov in vsega tistega, zaradi česar dom cenimo in želimo. Na svetu je več milijonov beguncev, največ najbrž v Afriki, na Bližnjem vzhodu, veliko pa tudi v Južni Ameriki in drugod po svetu. Trenutno pa so najbolj vidni tisti revni, nemočni ljudje, možje, ženske, starčki, otroci, bolniki in drugi, ki se potikajo in dobesedno izginjajo v jugovzhodni Aziji. Računa se, da je teh indokitskih beguncev že okoli 400.000. Dnevno je šest do sedem tisoč novih, ki bežijo iz različnih razlogov, predvsem iz Vietnami in iz Kampučije, ne vedoč, kam jih bo zaneslo in če bodo sploh kje pristali. Pred časom so okoli 40.000 Kampučijcev, da bi se jih rešili, nagnali v ugaslo vulkansko

žrelo, jih tam pustili brez hrane, njihovo taborišče pa obdali z mlnskimi polji. Na tisoče in tisoče jih je umrlo od gladi, v valovih Kitajskega morja ali pa od izčrpanosti. Vzroki za tak naval beguncev v jugovzhodni Aziji so brez dvoma politični, sam problem pa je ta trenutek predvsem humanitaren: gre za človeška življenja.

V nui, da bi problem reševali organizirano, se je Kurt Waldheim, generalni sekretar OZN, odločil, da skliče v Ženevi konferenco o beguncih v jugovzhodni Aziji. Odzvalo se je veliko število držav. Pričakovanja pred konferenco so bila zelo različna. Niso bile redke bojazni pa tudi želje nekaterih, da bi se ženevska konferenca spremenila v politični spopad in proces, na katerem bi skušali obtožiti vse tiste, ki naj bi bili tako ali drugače krivi za bežanje ljudi v jugovzhodni Aziji. Vendar se to ni zgodilo. Konferenca je uspela v tem, da je skušala čimbolje rešiti humanitarno stran problema in zbrati svetovne moči za reševanje golih življenj beguncev. Njen sklicatelj Kurt Waldheim je zaradi tega izjavil, da je bila konferenca dogodek brez primere v zgodovini OZN.

CELJE

LEPA PERSPEKTIVA

Nova tovarna tiskarskih plošč v Cinkarni

Darilo za praznik občine. Nova tovarna za proizvodnjo tiskarskih plošč, oziroma njena prva faza. Na vsak način velika pridobitev za kolektiv in Celje. V njej je tudi nadaljevanje grafične tradicije v Cinkarni, ki zlasti v skladu s proizvodno preusmeritvijo dobiva vse večji pomen.

Ko je na slavnostni otvoritvi novega obrata govoril direktor TOZD Grafika v Cinkarni, dipl. inž. Nenađ Novaković, je še posebej opozoril na velik delež domačih strokovnjakov. Nova tehnologija je delo domačih glav in rok.

Zmogljivost nove tovarne je 2,1 milijona kvadratnih metrov ofsetnih plošč. S tretjino te proizvodnje bodo v

celoti krili domače potrebe, s preostalim delom pa bodo prišli na tuja tržišča.

Tiskarske plošče iz celjskega obrata Cinkarne so se odlično uveljavile tudi na tujem tržišču. Zaradi kakovosti. Zato ni naključje, da kolektiv skupaj s tujimi partnerji, s katerimi tudi sicer več kot dobro sodeluje, obravnava možnosti za zgraditev tovarne tiskarskih plošč tudi zunaj naše domovine.

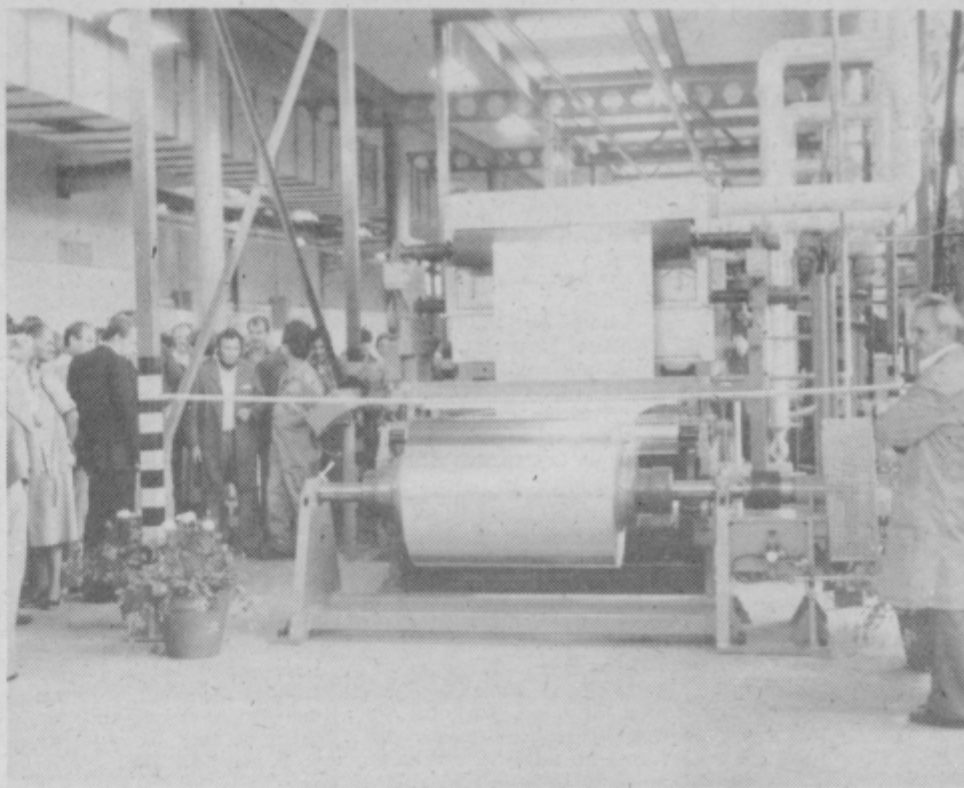
Dobro pa je sodelovanje tudi doma. O tem govori sedem samoupravnih sporazumov, ki se predvsem nanašajo na proizvodne odnose, oziroma na dobavo surovin.

Tovarna in grafična dejavnost v Cinkarni ima svojo perspektivo!

Pridobitvi, ki so jo izročili namenu za praznične dni celjske občine (odprl jo je eden najstarejših v kolektivu, Anton Arčan - na sliki na desni) se bo že ob koncu leta pridružila še nova tovarna za tiskarske barve, ki bo trikrat večja, kot je današnja zmogljivost te proizvodnje.

Na slovesnosti je kolektivu čestital tudi predsednik občinske skupščine Jože Marolt, ki je med drugim dejal, da je tudi nova tovarna dokaz, da se Cinkarna in njen kolektiv uspešno vključuje v napore celjskega gospodarstva, zlasti industrije, za preusmeritev proizvodnje na bolj zahtevna področja.

M.BOŽIČ

V novi tovarni za proizvodnjo tiskarskih plošč ob njeni otvoritvi

USKLADITI PORABO V MOZIRSKI OBČINI

Ne samo smernice družbenoekonomskega razvoja občine v naslednjem srednjeročnem obdobju, tudi ocena izvajanja tekočih planskih nalog so bile v središču pozornosti na zadnji skupni seji delegatov zborov Občinske skupščine Mozirje, v petek, 20. julija.

Analiza izvajanja družbenega plana občine za obdobje 1976-1980 je opozorila na nekatere stare probleme. Tako so značilna velika nihanja gospodarske rasti med posameznimi sektorji. V Gornji Savinjski dolini še vedno pogrešajo strokovne in ustvarjalne kadre. Kadrov z višjo in visokošolsko izobrazbo je med zaposlenimi le dva odstotka. Zato pa kar solidno narašča zaposlovanje v režijskih službah v gospodarstvu, pa tudi v negospodarstvu.

Kot vse kaže, investicije v gospodarstvu, ki so bile samo za letos planirane v višini okoli 358 milijonov dinarjev očitno ne bodo uresničene, saj je bilo doslej vloženi le okoli 93 milijonov. To pa pomeni, da učinkovitost naložb ne bo očitna letos, marveč šele prihodnje leto.

Zaskrbljujoča je nadalje nezadovoljiva stopnja rasti družbenega proizvoda; reproduktivna sposobnost gospodarstva upada, namesto, da bi bilo obratno.

V prestrukturiranju gospodarstva so dosegli pomembne uspehe le v Elkorju ter Kovinarstvu, medtem, ko drugod ne.

V kmetijstvu se ponavlja stara pesem: večanje razlike med ceno reproduktivnega materiala in cene o končnih pridelkov. Zato je kmetijska zadruga na robu rentabilnosti.

Značilen je podatek o večanju neangažiranih sredstev v samoupravnih interesnih skupnosti. To še posebej na stanovanjskem področju, medtem, ko se gradnja novih stanovanj ne premika tako, kot bi se lahko in morala. Upravičene so torej zahteve gospodarstva, da se zbiranje sredstev za potrebe interesnih skupnosti uskladi, na vsak način pa pogoji glede na sposobnost gospodarstva in na programe interesnih skupnosti. Skupna in splošna poraba naj bosta odvisni od gospodarske rasti!

Krajevne skupnosti se vse bolj uveljavljajo kot samoupravna telesa. Prevzemajo tudi vse več del in nalog. Zato pobuda, da naj bi v krajevnih skupnostih delali poklicni kadri in nadalje, da naj bi zagotovili trajnejše in večje vire za financiranje njihovih programov.

Sicer pa je prav to zasedanje mozirske občinske skupščine pokazalo, da ni dobro sklicevati takšnih zasedanj sredi dopustniškega obdobja. Imeli so težave s sklepčnostjo.

MB

ORGANIZACIJA SLUŽBE DOMAČE NEGE

ZA LEPŠO JESEN ŽIVLJENJA!

Patronažna služba v Celju povečuje obseg nege na domu

V celjski občini živi nad 8.000 občanov, starih nad 60 let. Vedno več je upokojenec, ki so si s svojim minulim delom zaslužili, da zanje ustvarimo takšne pogoje življenja, v katerih bodo lahko varno in svojim sposobnostim primerno živeli. Zagotavljanje socialne varnosti starih ljudi se zaostruje zlasti v primerih, kadar starost spremlja bolezen, zaradi katere je človek vezan na posteljo in odvisen od tuje pomoči. Problemska konferenca SZDL o aktualnih nalogah na področju socialne politike v celjski občini, ki je bila marca, je ponovno poudarila potrebo po organizaciji službe domače nege. Vse kaže, da bomo že z letošnjo jesenjo videli prve sadove te službe v organizaciji celjske patronažne službe, torej v okviru tozda splošne medicine Zdravstvenega centra Celje.

Po podatkih geriatričnega dispanzerja, patronažne službe, centra za socialno delo in še nekaterih, bi danes potrebovalo pomoč in nego na domu vsaj 400 ljudi. To službo imamo v nekakšnem zametku sicer urejeno: dom upokojenec v Celju je pred dvema letoma namreč na pobudo občinske skupnosti socialnega skrbstva določil eno negovalko, kar pa ne zadostuje niti za potrebe ožje-

ga mestnega območja. Prav tako ta služba ni vezana na strokovno zdravstveno institucijo.

Po programu, ki ga je pripravila posebna delovna skupina zdravstvene skupnosti in skupnosti socialnega skrbstva, vodi jo Olga Arzenšek, naj bi že letošnjo jesen v okviru organizirane službe nege na domu zagotovili šest negovalk. Te negovalke so že opravile poseben strokovni seminar v celjskem šolskem zdravstvenem centru, ki bo za nego na domu začel usposabljanje tudi svoje gojenke. Prihodnje leto naj bi se število negovalk povzpelo na dvajset.

Služba domače nege je dejavnost, ki naj bi ustrezala potrebam določenih kategorij varovancev na njihovih domovih. Gre za polnovredno obliko družbene oskrbe in zdravstvene pomoči, ki doprinese k varnemu in zdravemu življenju v domačem okolju. Delovno področje domače nege vključuje predvsem dva vidika, dve vrsti opravil: medicinske in gospodinjske. Med prve štejemo umivanje, kopanje, pripravo postelje, prehrano, pripravo napitkov, menjavo perila, skrb za hišno lekarno, preprečevanje preležanin, dajanje zdravil, nudenje prve pomoči in tako dalje. Med gospodinjska opravila nege na domu pa štejemo: vzdrževanje bivalnih prostorov, skrb za čistočo osebne in posteljne perila, ogrevanje prostorov, nakup

prehrabnih in drugih predmetov, prinašanje hrane, informiranje strokovnih služb in drugih, navezovanje sosedskih stikov, pomoč pri pismenih opravilih in podobno. Vsekakor gre za zelo široko pahljačo opravil, ki jim nege in pomoči potreben starejši človek ni kos.

Ob jasnem in čvrstem programu bo potrebno na osnovi družbenega dogovora o skupnem razvoju službe nege vseh kategorij varovancev na območju občine Celje zagotoviti stalen vir finančnih sredstev za obstoj in delo, predvsem še za nadaljno rast službe nege na domu. Do sedaj smo na tem področju storili premalo!

MITJA UMNİK

PREVOZ PO ŽELEZNICI JE CENEJŠI

TOVOR SE SELI NA TIRE

Težnja po poglobitvi sodelovanja z železnico

V KOVINOTEHNI v Celju so na to temo odgovorili takole: »Ko smo pred leti sklepali o tem, kako opremiti novo skladišče in kakšne transportne naprave naj kupimo, smo se odločili za takšne, ki so vezane na prevoz z železnico. Kljub vsemu našemu trudu, po železnici prepeljemo samo 9,5% blaga. To je zelo skromen odstotek, kajti na dan pretovorimo 1,4 milijona kilogramov. Razlogi za to pa niso v našem nerazpoloženju do železnice, kajti vsa ta leta z železničarji od-

lično sodelujemo. Problem je pri naših sodelavcih v drugih republikah, na katere smo vezani s pogodbami in ravno ti zavirajo poglobljeno sodelovanje med nami in železnico. Tako na dan naložimo po tristo tovornjakov, namesto, da bi se tovor odpravil z, recimo, sedemdesetimi vagoni. Poleg tega je znano, da recimo pettonski tovornjak uniči in obrabi toliko naših cest, kot pet tisoč osebnih avtomobilov. Mi zamažemo prepuščamo naše part-

nerje o mnogo cenejšem prevozu blaga po železnici, gledano z družbenega stališča, da bi se s preselitvijo tovorov iz cest na železnico tudi vključili k varčevanju z energijo. Ker tako preprečevanje naleti vedno znova na gluha ušesa, menimo, da se bodo o prevozu blaga po tej plati odločili šele po temeljitem dogovoru, ki naj bi ga sprožila samoupravna interesna skupnost za železniški promet na jugoslovanski ravni.»

MOJMIR MOSBRUKER

KMALU NOV MOST V RADMIRJU

Gradis iz Maribora in celjski Nivo zaključujeta dela pri gradnji radmirskega mostu, ki je izredno pomembna povezava dveh bregov Savinje prav v križišču na cesti, ki pelje proti Celju, Ljubljani ali Logarski dolini.

Gradnjo mostu financira republiška skupnost za ceste. Veljal bo 13 milijonov dinarjev. Most je postavljen tako, da cesta ne bo delala več ovinkov. Razpetina meri 40 metrov, priključnice pa so izpeljane v dolžini 400 metrov.

Zanimivo je, da je izvajalec izdelal most v Mariboru, zdaj pa njegove dele sestavlja v Radmirju s pomočjo velikega 150 tonskega dvigala.

Ko bo zgrajen, se ne bo videlo, da je v njem 70 ton armatur ter več kot 850 ton kakovostnega betona.

Tako bo odpravljen še en prometni rebus, ki je veljal za črno točko v Gornji Savinjski dolini.

JOŽE MIKLAVC

CELJE – POLULE

POEZIJA NA VRTU

Mozaik za prihodnjo cvetlično razstavo

Poezija v pravem pomenu besede. Zaradi urejenosti vrta in zaradi...

Če vas pot zanese na Polule, tja v bližino osnovne šole, vam pogled ne more zgrešiti hiše in vrta na Hrašovčevi 6. Tu živi in dela upokojeni učitelj in ravnatelj Franc Kolar. Živi in dela predvsem za svoj vrt, ki je ves v rožah, sicer pa je na njem tudi majhen sadovnjak. Grozdja ne manjka, in svoj prostor imajo celo čebule. Travniki takšen kot najbolj dragocena preproga. Zgled hortikulture urejenosti. Pravi šolski primer.

Da, in če vas pot popelje tod mimo, ne morete zgrešiti mozaikov, ki so tudi njegov konjiček in ki so že dobili dve leti sestavni del prelepega vrta.

Zdaj je v njem Prešeren. »Vidite, ne po naključju. V maju letos je minilo štirideset let, odkar je bila Prešernova rojstna hiša v Vrbi proglašena za prvi slovenski kulturni in seveda zaščitni spomenik. No, gre pa tudi za obletnico pesnikove smrti... in sploh za človeka, ki mi je tudi zaradi pogleda na svet in sožitja med narodi pri srcu,« je dejal Franc Kolar.

Temelj mozaika je betonska plošča v velikosti 42 krat 74 cm, na njej pa zatem več kot osemsto steklenih plo-

ščic črne in bele barve. Pesnikova podoba je izrazita, znana. Ni je moč prezreti. Napravljena po znani risbi. In pod njo znane besede: Žive naj vsi narodi...

»Delo je bilo težavno predvsem zaradi brušenja ploščic. Vse sem moral opraviti ročno. Zelo natančno in zamudno opravilo. In potem sestavljanje teh ploščic v mozaik. Za Prešerna sem po-

Franc Kolar na svojem vrtu...

rabil okoli sto ur, za Zupančiča, ki sem ga napravil že lani, pa približno tristo ur...

Prešeren v mozaiku ni prvo, niti ne zadnje njegovo delo. Prvi je bil na vrsti Cankar. Tedaj s pomočjo kaktej. Pravi simbol velikega pisatelja in pesnika, politika. In potem Zupančič in Levstik. Z njima je osvojil novo tehniko. Nič več rože, nič več kaktej, marveč steklene ploščice v velikosti 2 krat 2 centimetra in seveda manjše oziroma različnih oblik. Kot je zahtevala skica, načrt. In nadaljnji načrti?

»Zdaj me med pesniki oziroma pisatelji čakata še Prežih in Kajuh, razen tega bi

rad do prihodnjega leta napravil še Tita in Kardelja,« je dodal.

»Ali ima to delo še kakšen krug namen?«

»Z vsemi temi mozaiki bom dopolnil cvetlično razstavo v okviru Hortikulture 80. In vendar ne gre samo za to. Vsak tak mozaik zahteva svojo ureditev okolja. Ko bomo iskali prostor za Zupančiča, ga bomo prav gotovo dopolnili z brezami. In tako bo treba primerno in drugače urediti okolico za druge mozaike.

M. BOŽIČ

MOZIRJE

NE VSAK PO SVOJE

Interesi morajo biti čvrsto povezani

Prišlo je do dokaj živahne razprave. Zaradi Savinjskega gaja, oziroma Parka vrtnarjev. Pa ne zaradi imena, čeprav se v zadnjem času uveljavlja tudi slednje, marveč veliko bolj zaradi nekaterih odnosov, upravljanja, vzdrževanja in podobno.

Najbrž ni naključje, če se v zadnjem času srečujemo tudi z imenom »Park vrtnarjev«. Razumljivo, saj gre za delež, ki so ga slovenski vrtnarji dali v ta objekt in ga še dajajo. Na vsak način velik in neprecenljiv prispevek. Če bi usahnil, bi se premnože, zdaj lepo urejene gredice in površine, spremenile v travnate površine. Mnogi vrtnarji namreč še zdaj prihajajo v Mozirje, v svoj park, in urejajo površine, kot takrat, ko je šlo za otvoritev izrednega hortikulturenega objekta. Toda, navzlec temu je vprašanje, ali je sprememba imena umestna, ali ne. Toda, naj bo tako ali drugače, objekt je tu, tisti, ki privablja vse več obiskovalcev in občudovalcev. Ljudem, ki prihajajo v Mozirje in v gaj na desni reg Savinje, je na

koncu koncev vseeno, kako se imenuje. Pomembno jo, da imajo kaj videti, občudovati in spoznati. Vse to gaj daje in bo tudi dajal.

Ne glede na to pa prihaja zdaj do dialoga med upravljalci gaja, med odborom pri Krajevni skupnosti v Mozirju ter zlasti med ribiči. V določenih primerih tudi med gozdarji. Gre za drobne problemčke, ki pa jih je vendarle treba spraviti na isti imenovalec. Na začetku gaja

imajo svojo postojanko ribiči. Tu razvijajo svojo aktivnost, v skladu z delovnim programom in podobno. K ribičem prihajajo tudi nekateri ali mnogi gosti. Zakaj ne? Seveda, ne plačajo vstopnine za ogled gaja. Tudi to je kamen spotike. In morda še kaj.

Nekaj pripomb imajo tudi gozdarji, morebiti še kdo.

Toda, pustimo jih ob strani, četudi, kot rečeno, zaslu-

žijo pozornost in veliko strpnosti ter razumevanja. Bilo bi namreč več kot škoda, če bi se zdaj zaradi teh vprašanj, razšli nekateri ljudje, ki so veliko dali za ureditev Savinjskega gaja, na vsak način ponosa Mozirja in Gornje Savinjske doline.

Interese bo treba povezati tudi zdaj, tako kot so bili skupni v času velike gradnje gaja, urejanja nekdanje puščene gmajne. Savinjski gaj je skupek več aktivnosti. Tu so ribiči, lovci, gozdarji, planinci, vrtnarji itd. Vsi skupaj so veliko storili za Savinjski gaj, in tako morajo tudi v prihodnje. S skupnim dogovorom, ne vsak po svoje. Kajti, dela je še veliko, tudi zaradi vzdrževanja objekta, ki je postal pojem hortikulture ureditve!

M. BOŽIČ

KOLIKO JE GOBARJEV V CELJU?

Zanimivo: kadar gre za nabiranje gob jih je veliko, ko pa naj bi steklo organizirano delo v okviru gobarske družine, jih je malo, vsekakor premalo. To se pozna tudi v godzu. Zlasti tedaj, ko nepoznavalci gob uničujejo in brcajo dragocene primerke. Ker jih ne poznajo, ker iščejo le jurčke in morda še lisičke...

Celjska gobarska družina je močna organizacija, ki ima svoje sekcije tudi v Velenju, Preboldu in na Polzeli. In vendar je vseh članov premalo. Zato poziv za pristop v družino, ki jo po novem vodi Amadeo Dolenc, ni odveč. Tudi zaradi samozastite, kajti poznavanje gob je pomembna odlika. Tudi zaradi zdravja. Zato, da bi bilo čim manj nepotreb-

nih zastrupitev.

Člani gobarske družine imajo več možnosti, da temeljito spoznajo užitne, neužitne in strupene gobe. Vsak prvi ponedeljek v mesecu se ob šestih zvečer zberejo v prostorih Društva upokojencev na Muzejskem trgu v Celju, kjer se seznanjajo z najrazličnejšimi vrstami gob. V soboto, 28. t. m., pa pripravljajo strokovni izlet v gozdove v okolici Grobelna. Pri gostilni Kincl, blizu železniške proge in postaje v Grobelnem, se bodo ta dan zbrali ob 8.30 uri in potem skupaj krenili na iskanje dragocenih gozdnih sadežev.

Morda je tudi to priložnost za povečanje števila članov celjske gobarske družine. Priključite se jim!

MB

NAŠ IZLET: NA KOPITNIK

Izhodiščna točka za današnji izlet na Kopitnik nam bodo Rimske Toplice. Ta zdraviliški kraj je znan še iz časa Rimljanov, saj so tu našli tudi izkopanine iz tistih časov.

Od gostilne Stara pošta, do koder lahko prispemo z avtobusom, se odpravimo po poti, na katero nas usmeri markacijska tabla. Pot na Kopitnik je zelo raznolika, saj bi jo lahko razdelili celo po etapah, glede na okolje. Iz Rimske Toplice do planinskega doma potrebujemo dobro uro in pol. Na poti srečamo zelo bogato planinsko floro, saj tu najdemo celo zaščitene Blagajev volčin, poleg njega pa so na Kopitniku še kraški svišč, jesenček in dlakavi sleč.

Dom na Kopitniku stoji na nadmorski višini 914 m, oskrbuje pa ga PD Rimske Toplice. Kočo so zgradili prizadevni planinci iz Rimske Toplice in okolice z udarnim delom. Na domu dežurajo člani planinskega društva vsako soboto, nedeljo in ob državnih praznikih. Koča ima na voljo topla in hladna jedila ter pijače, na Kopitniku pa je mogoče tudi prenočiti, saj je v domu 24 ležišč.

Za povratek s Kopitnika imamo več variant. Prva pot nas vodi nazaj v Rimske Toplice, druga v Smarjeto. Po tretji poti lahko odidemo čez Gore v Hrastnik ali pa se napotimo proti vrhu Kopitnika in po nekaj sto metrih hoje po cesti zavijemo levo. Vse poti so markirane in dobro oskrbovane.

M. MOSBRUKER

ŽELEZARNA ŠTORE

NA RABU JE LEPO...

Samo letos bo tam letovalo okoli 900 ljudi

Letni oddih in rekreacija delavcev sta dva izmed osnovnih pogojev za produktivnost v združenem delu. Tega se dodobra zavedajo tudi v železarni Štore in si prizadevajo, da bi zagotovili udobno letovanje kar se da vsobno letovanjem v počitniških domovih na Svetini in na Rabu. Zlasti za slednjega raste zanimanje iz leta v leto.

Povpraševanje za letovanje na Rabu je letos za 30% večje kot lani, kar pa žal presega zmogljivosti. Železarna ima v domu Dragica in v zasebnih sobah prostora za okrog sto ljudi. Samoupravni organi so hoteli za letošnje poletje kupiti še en objekt, v katerem bi bilo štirideset postelj, vendar je prišlo do ne-ljubih zapletov z lastnikom, ki je potem, ko je z železarno že skoraj sklenil kupoprodajno pogodbo, še vedno čakal na najboljšo ponudbo, nazadnje pa je stavbo prodal drugi delovni organizaciji.

Poleg lepe okolice, ki ob-

daja počitniški dom Dragica, prav gotovo privlačijo delavce nizke cene penzionov, saj se le te gibljejo za delavce v predsezoni 80, v sezoni pa 120 dinarjev na dan, medtem ko stane penzion za njihove svojce in za tuje do 200 dinarjev oziroma 210 dinarjev v sezoni.

Ker se je za letošnje letovanje prijavilo preveliko število delavcev, je morala komisija za družbeni standard izbirati po posebnih kriterijih, kdo naj bi letos letoval. Prednosti pri tem so imele družine z nizkimi osebnimi dohodki, družine, ki na Rabu še niso letovale in pa delavci, ki so potrebni morja zaradi zdravstvenih razlogov.

Železarski dom na Rabu obdajajo številni športni objekti, kot so prostor za namizni tenis, kegljišče, strelišče, pred kratkim pa so kupili tudi pet sandolinov, ki jih lahko uporabljajo gostje poleg dveh čolnov za pet oseb brezplačno. Razen tega orga-

nizirajo v vsaki dekadki več TRIM akcij, v vsaki izmeni pa imajo nekoga, ki skrbi za rekreacijo. To so predvsem stipendisti železarne, ki študirajo na Visoki šoli za telesno kulturo. Letos bo preko železarne med 13. junijem in 10. septembrom letovalo okrog 900 ljudi. Tisti, ki so se z oddiha že vrnili, so nad vsem zelo zadovoljni, predvsem pa nad postrežbo in možnostmi za rekreacijo. To je vsekakor zelo vzpodbudno priznanje za vnaprej.

V železarni pa že sedaj razmišljajo, da bi prihodnjo pomlad počitniški dom na Rabu prenovili in dogradili, s čimer bi se povečale kapacitete, kar pa bi omogočilo letovanje večjemu številu delavcev. Poleg tega razmišljajo tudi o tem, da bi odprli nov delovno mesto športnega referenta, ki bi se ukvarjal izključno z oddihom in izletništvom. Oba predloga sta nedvomno vredna posnemanja in pohvale.

IRENA FERME

RADI POTUJEJO Z ZELENIH VLAKOM

»Do letos železniške zveze med Ljubljano in Maribor, razen potniških vlakov, niso bile najboljše. Službene dolžnosti pa marsikateremu narekujejo potovanja ravno na tej relaciji in tako se je Železniško gospodarstvo v Ljubljani odločilo, da uvede tako imenovani Zeleni vlak. Ta povezuje Ljubljano z Mariborom z redno linijo, ki jo prevozi dvakrat dnevno.

Potniki so novi vlak zelo dobro sprejeli, nekaj negodovanj pa je zaradi tega, ker ne vozi ob nedeljah in praznikih, saj je namenjen poslovnim potovanjem. Drugi problem je, da s tem vlakom ni mogoče potovati na relaciji, na primer Maribor-Pragersko in podobno. Postanek vlaka v Pragerskem je namenjen namreč za vstop potnikov za Ljubljano in Celje in za izstop na teh postajah. Zlasti potniki, ki so v vsakdanjem potovanju upravičeni na razne popuste (režijske karte, upoko-jenski popust, popust za skupine...), pa niso zadovoljni z odlokom, da na tem vlaku noben popust ni priznan. Cena je za vse potnike enaka, kajti v njej je vračunan obrok hrane.

Marjan Mosbrucker: »Kljub temu, da imamo z uvedbo novega vlaka mnogo več dela, smo zadovoljni, da smo ustregli velikemu številu ljudi in smo ponosni na takšen odziv pri potnikih.«

Potniki z zelenim vlakom radi potujejo, saj je, kot sami pravijo, zelo udoben in hiter, poleg tega pa pripomore pri prihranku pogonskega goriva in zmanjšanju gneče na cestah. Ta svoj stavek naj podkrepim s tem, da je povpraševanje za kartami mnogo večje, kot ga potnikom lahko nudimo, kajti celjski kontingent TTG ima od 92 sedežev v vlaku na voljo samo dvanajst rezervacij,« nam je povedal Marjan Mosbrucker, turistični informator v poslovalnici TTG Celje.

30 LET STRELSTVA V MOZIRJU

V letošnjem jubilejnim letu bodo v Mozirju in mozirski občini počastili tudi 30-letnico strelstva v občini. Prva strelska organizacija se pojavlja 1948. leta na Rečici ob Savinji. To je bila strelska družina Slavka Šlandra. Začetki njenega dela so bili zelo skromni: le nekaj starih trofejnih pušk, med njimi celo avstroogrskega porekla itd.

S krepitvijo materialne osnove naše družbe pa že naslednje leto, 1949., rasejo nove strelske družine in kasneje občinski strelski odbor Mozirje, ki je organizacijsko in finančno povezoval vse družine v celoto. Strelci so pričeli z gradnjo tudi lastnih objektov, nabavili so novo orožje, povečali število članov itd. V mozirski občini je zdaj osem osnovnih strelskih organizacij, ki imajo skupaj okoli tisoč članov. Vse strelske družine povezuje Občinska strelska zveza Mozirje.

Strelci v Gornji Savinjski dolini so v zadnjem obdobju dosegli velike uspehe, saj so tista družbena organizacija, ki se uveljavlja ne samo na športnem, marveč tudi na obrambnem področju.

Strelci v Mozirski občini bodo tridesetletnico svoje organizacije počastili 12. avgusta na občinskem strelišču v Mozirju s tekmovanjem v streljanju za malo-kalibersko puško ter posebno svečanostjo, na kateri bodo razvili svoj prapor in podelili zaslužnim strelcem in družinam priznanja ter plakete.

DAN HMELJARJEV BO V BRASLOVČAH

Turistično društvo Braslovče se že dalj časa pripravlja na tradicionalno prireditev »Dan hmeljarjev«, ki bo letos 10., 11. in 12. avgusta. V teh pripravah sodeluje dolga vrsta posameznikov in odborov, ki so odgovorni za tudi najmanjše podrobnosti na prireditvi. Vsako leto namreč obišče Braslovče ob tej priložnosti preko deset tisoč ljudi, ki želijo videti izvirno prireditev, na kateri je dovolj zabave.

Program je, lahko bi rekli ustaljen, le da bo letos prvi dan prireditve nekaj strokovnih posvetovanj, na temo hmeljarjenja, ki jih pripravlja Inštitut za hmeljarstvo SRS Zalec. Drugi dan bo v znamenju športnih tekmovanj. Tako bo dopoldne odbojarski turnir za prehodni pokal Dneva hmeljarjev in smučarski skoki na skakalnici prevlečeni s plastiko. Zvečer bo v hmeljarskem domu v Žalcu družabni večer slovenskih hmeljarjev. Tu bodo najzaslužnejšim podelili priznanja, imenovali novega starešino in hmeljsko princeso. Ta večer pa bo zabavno tudi na prireditvenem prostoru v Braslovčah. Osrednji del prireditve se bo pričel v nedeljo ob 14. uri s povorko skozi trg Braslovče na prireditveni prostor. V njej bodo prikazali motive o hmeljarjenju nekoč in danes. Na prireditvenem prostoru se bosta obiskovalcem predstavila novi hmeljarski starešina in princesa, nato pa se bodo mladi pari pomerili v spretnosti v raznih kmečkih opravilih. Organizatorji si želijo, da bi bilo vreme lepo ter, da bi jih v teh dneh obiskalo kar največ ljudi iz vseh krajev Slovenije.

Na sliki prizor iz lanskega tekmovanja »princesk«.

T. TAVČAR

VRTCI V CELJU

GRADNJA BREZ ZAMUD?

Težave so denarne in dokumentacijske narave

Poročali smo že, kako v celjski občini uresničujejo program, ki so ga občani in delavci sprejeli ob glasovanju o drugem samoprispevku. Danes si oglejmo še to, kako kaže gradnja vzgojno varstvenih zavodov, ki jih bodo v Celju gradili z referendumskim denarjem.

VVZ ANICE ČERNEJEVE – OTOK III.S

Po referendumskem programu bi morali pričeti graditi vrtec na Otoku že marca letos. A zaradi dvakratne spremembe zazidalnega načrta so izdelali lokacijsko dokumentacijo šele koncem maja, glavne projekte pa junija. Vzporedno s temi deli teče tudi razpis za izvajanje del, ki bo zaključen 27. julija. Glede na to predvidevajo, da bo objekt usposobljen za sprejem otrok v prvi polovici prihodnjega leta. V tem vrtcu bo prostora za 160 otrok.

VVZ TONČKE ČEČEVE – enota LJUBEČNA

Program predvideva, da bi vrtec v Ljubecni pričeli graditi že oktobra letos. Vse pa kaže, da bo pričetek gradnje prestavljen na prihodnje leto. Vzroki so finančne narave, saj kljub najetju kredita pri Marlesu Skupnost otroškega varstva ne uspe fi-

nančno pokriti celotne gradnje tega objekta. Kljub temu pa na skupnosti zagotavljajo, da bo vrtec v Ljubecni zgrajen do avgusta prihodnjega leta, kpt je predvideno v programu. V vrtcu bo prostora za 40 predšolskih otrok.

VVZ TONČKE ČEČEVE – enota ALJAŽEV HRIB

Rok za začetek izgradnje tega vrtca je september 1980. Zaradi zastarelosti zazidalnega načrta v krajevni skupnosti Aljažev hrib pa je bilo potrebno sprožiti postopek za spremembo zazidalnega načrta. Kljub temu pa na Skupnosti otroškega varstva ne pričakujejo zakasnitev, tako da bo vrtec za 60 predšolskih otrok zgrajen v predvidenem roku.

VVZ TONČKE ČEČEVE – enota CENTER

Po programu sega začetek gradnje tega vrtca v leto 1981, konec gradnje pa v avgust leta 1982. Svet za urbanizem občine Celje je že sprožil postopek za pripravo variantnih predlogov možnih lokacij za ta objekt, v katerem bo prostora za 60 otrok.

VVZ ZARJA – enota DOLGO POLJE
Tudi za ta objekt, v katerem bo prostora za 80 predšolskih otrok, velja enaka ocena kot za objekt v krajevni skupnosti Center. Na Skupnosti otroškega varstva zagotavljajo, da ne bo prišlo do časovnih zamikov v realizaciji programa izgradnje tega vrtca.

DS

SPOZNAVAJMO NAŠE KRAJE

LINDEK

Po ljudsko mu je ime tudi Landek. Sodi v krajevno skupnost Frankolovo, od Celja je oddaljen 20 km in leži na nadmorski višini 700 m. Lepo ga je videti, če se peljete po cesti iz Celja proti Frankolovu, na levi strani v hribu. To so seveda ostanki nekdanjega gradu, nasele pa je razvlečeno v podolgovatem gorskem kotlu pod strmo Stenico in Malo goro. Podolje se začneja v Tesnem in ga Lindeški grajski hrib deli na dve. Po zahodnem delu teče Belski potok, po vzhodnem delu Lindeški, oba pa se zlivata v Tesnico.

Tla so peščena in apneniška. Po sosednjem hribovju so manjše kapniške jame. Na nekaterih

redkih hišah je še slanna streha, črne kuhinje pa je po zadnji vojni izrinila električna. Tod raste le malo žita in sadja. Zelo dobro rodi krompir, odlično se obnesejo hribovske hruške, v zadnjem času so gojili tudi jagode. Donosni so gozdovi, kjer prevladuje bukev, uspevata tudi bor in hrast, tu in tam raste tudi tisa. Nekaj apnenic je opuščeni, nekaj pa je še živih, torej se kmetje še ukvarjajo z žganjem apna. V kmetijstvu ni velikega zaslužka, zato je večina zaposlenih v Celju in drugih industrijskih središčih.

Vrh grajskega hriba so razvaline Lindeškega gradu (694 m). Grad je verjetno dobil ime po bližnjem naselju Lipi, kjer je imel večino podložnikov. Bil je krški fevd in so ga uživali lindeški gospodje, ki

USPELA FOLKLORA V STRMECU

V počastitev krajevnega praznika je Turistično društvo Strmec pripravilo na dvorišču domače osnovne šole zanimiv nastop folklornih ansamblov. Predstavila se je Šaleška folklorna skupina iz Velenja ter tamburaški ansambel, zatem folklorna skupina Železničarskega prosvetnega društva France Prešeren iz Celja ter skupini Prosvetnega društva Kajuh in Dobrne in Prosvetnega društva Socka.

Nastopajoči so navdušili okoli dvesto gledalcev. Zato ni naključje, če so se razhajali veseli in z željo, da bi taka prireditev postala v Strmecu pri Vojniku tradicionalna.

KATICA PEŠAK

V BESEDI IN SLIKI PRAZNIK VINSKE GORE

V nedeljo so v Vinski gori praznovali krajevni praznik. Najprej so se zbrali na slavnostni seji predstavniki vseh družbenopolitičnih organizacij, društev in sveta ter skupščine krajevnih skupnosti. Med njimi sta bila tudi predsednik Skupščine občine Zalec Vlado Gorišek in predsednik IS Jože Jan. O uspehih je v govoru predsednik sveta KS Vinska gora Ivan Košan med drugim poudaril: »Od lanskega praznika smo uspeli marsikaj narediti. Asfaltirali smo ceste Pirešica-Petruha in modernizirali cesto na Lopatnik. Zgrajena je tudi gozdna cesta za Lopatnikom v dolžini nekaj nad tisoč metrov, od Tuša do Petruha in cesta od Gožnarja do Podpečana. Za velik uspeh in uspešno delovno akcijo štejejo izgradnjo vodovoda na Lopatniku, kjer je bilo pomankanje vode, posebno ob sušnih dneh izredno hudo. V tej akciji je sodelovalo 224 gospodinstev ali 535 krajanov, ki so izkopali 1500 m jarka za vodovod po izredno trdem in kamnitem delu Lopatnika. Z novo cesto, vodovodom in dodatnim telefonskim omrežjem, ki je v gradnji se bodo tudi v Lopatniku življenjski pogoji izboljšali, krajani pa bodo z dolino povezani...« V nadaljevanju je tov. Košan govoril še o delu posameznih odborov v KS, društev in družbenopolitičnih organizacij. Na seji so podelili tudi priznanja za uspešno delo, ki so jih prejeli: Vzgojnovarstvena ustanova Vinska gora, Pionirska organizacija na Oš, Oktet »Sentjanski fantje«, Štefka Drev, Vlado Štravs, Minka Juvan, Franc Zerdoner, Milan Lesjak, Stanko Podpečan, Branko Očkar, Branko Vajzenbah in Rafko Podpečan. Ob koncu so pripravili najmlajši prisrčen kulturni program nato pa predali namenu prej omenjene pridobitve. Ze med tednom so pripravili tudi vrsto športnih in kulturnih prireditev.

T. TAVČAR

RAZSTAVA TREH V VOJNIKU

V nedeljo, na Dan vstaje slovenskega naroda, so v Vojniku odprli razstavo slikarskih del treh domačinov-amaterjev. Razstava v sejni sobi krajevnih skupnosti bi bila ob otvoritvi vredna večje pozornosti krajanov, ki sicer radi obiskujejo kulturne prireditve. Najbrž je likovna razstava novost, na kakršne se bodo morali sčasoma navaditi, kajti vse tri razstavljalce slab obisk ni razorožil poguma za nadaljnje delo.

Tone Zorko v tehniki tuš-akvarel predstavlja nekaj motivov, karikature in portret v olju na steklu. Leon Kerše se je s svojimi olji zatekel h krajini, idiliki in tihožitju, medtem ko se Vinko Levar razen enega portreta posveča slikanju cvetja v oljni tehniki.

Razstavo je posrečeno dopolnjevala vrsta ikeban iz delavnice vojniške cvetličarne, kar je tudi svojstven likovni prispevek.

V razgovoru z vsemi tremi razstavljalci smo zvedeli, da bodo ponudili svoje sodelovanje krajevni kulturnemu društvu, v okviru katerega bi radi ustanovili likovno sekcijo in k sodelovanju privabili tudi druge.

NAJSREČNEJŠI ČLOVEK

Da, tisti dan in tisti trenutek prav gotovo. CBilo je v petek, 20. julija, popoldne na slavnostni otvoritvi asfaltirane ceste na Svetino. Novo cesto je namenu izročil eden najstarejših krajanov Svetine, na vsak način pa človek z najdaljšim stažem v delu krajevnih in drugih družbenopolitičnih organizacij, Andrej Videc.

Ponosen je bil, ko je prerazal trak in tako pokazal, da je cesta odprta, cesta, ki zdaj povsem drugače povezuje Svetino z dolino in zaledjem.

Okoli pa se mu je od sreče zarosilo potem, ko je pristopila pionirka in mu v znak velike pozornosti in spoštovanja domačinov izročila šopek rož.

Sprejel jih je kot veliko in dragoceno darilo. Takšno pa je tudi bilo. V teh rožah je bila velika ljubezen, spoštovanje do njegovega dela. Ni se mogel ločiti od njih. Ves čas proslave je stal pri otrokih, mladih pevcih in držal v rokah – šopek rož.

M. BOŽIČ

STUDIO
RADIA CELJE
TELEFON
22-009

MELODIJE SONCA IN MORJA

KO SMOLA VSE DRŽI POKONCI

Pesnice za uho bodo razveseljevale ljudi v poletnih dneh

Ce bi kdorkoli od festivala Melodije morja in sonca v Portorožu konec prejšnjega tedna pričakoval kaj več kot le lahke tingle tangl pesnice v stilu morja in sonca, potem bi verjetno bil zelo zelo razočaran. Resnici na ljubo pa je treba zapisati, da je drugi po vrsti festival zopet dosegel svoj namen. Žvižgali in prepevali si bomo lahke melodije v teh pasjih (deževnih) dneh, se katere izmed njih spomnili tudi v mrzlih (deževnih) zimskih dneh... no potem bo pa že tretji festival na vrsti. Sicer pa - popevke so potrošno blago. Predvsem pa, vsaka čast organizatorju festivala Liri iz Ljubljane na čelu z močno shujšanim Ferijem Smolo.

Z našim glasbenim urednikom Frančkom Pungertičem sva na festival prihitela zadnje sekunde petkovega dopoldneva, ko se je ravno pričel posvet o namenu festivala in menda (tako vsaj je izgledalo) tudi o statusu slovenskih izvajalcev zabavne glasbe. Posvet je vodil novinar Stopa Mitja Volčič. To sicer nima nikakršne zveze s tem, da je prva posvet zapustila Majda Sepe, za katero si upamo trditi, da ni šla poslušat šepet modrega morja. O tem, kako modro morje šepet je kolikor lahko na glas skušala prišepetati namreč Moni Kovačič. Tokrat za spremembo oblečena. Ni naključje torej, da so ljudje, potem ko so izvedeli, da je Moni prepevala nagrajeno pesem, na ves glas žvižgali in so si bolj zaželeli Ani Aniko, ki je je prepeval Janko Ropret. Roko na srce - Anika je na moč podobna Mojim orglicam z lanskoletne nesrečne slovenske popevke, medtem ko je Moni nikolno modro šepetanje obujalo spomine na dekle, ki ji brez ljubezni živeti ni celo v nasmehu poletnih dni.

Posvet se je dopoldne končal z ugotovitvijo, da pravzaprav nihče ne ve, zakaj so se sploh zbrali vsi prisotni in tega konca koncev ni vedel niti sam Mitja Volčič. Da o Tatjani Dremelj in Moniki, ki je bila na posvetu brez svoje mame, niti ne pišemo. Posvet sta namreč zapustila takoj za Mojmirovo Majdo. Pa naj še kdo reče, da mladi nimajo svojih vzorov! Vse skupaj je bilo celo tako zelo na moč tragično, da celo sam To tu ni imel česa iskati. Razumljivo - znan je po dobrih domislicah.

Se predno se je vsakdo zapodil po posvetu v svojo sobo, je deklica za vse Feri Smola na vse kriplja skušal skombinirati ležišča in sobe za vse prisotne. Vse je namreč bilo na

Tatjana Dremelj je na sprejemu ob koncu festivala v hotelu Palace bila največ v družbi Monike. Zaprošila nas je naj kaj lepega napišemo o njej, pa smo ji povedali, da je že dovolj, če smo slikali najlepšo stvar na festivalu. Mislili smo seveda Tatjano, Monika je pa menda kar zavihnila nos...

moč O. K., pa sva k sreči pravi čas s Frančkom ugotovila, da se je v najino sobo vselil novinar in tekstopisec Daniel V. Levski. Smo pač vsi skupaj iz iste delovne organizacije. Prespali smo pa le vsi tako kot se spodobi. Bogataj z RTV Ljubljana v sobi nekega iz Antene, ki bi moral imeti sobo tam, kjer je bila rezervirana za RTVL TOZD Maribor, tisti iz Antene v sobi, ki je bila rezervirana za tekstopisca, prebukiran pa vendarle ni nihče bil. Pa bi bil, če ne bi bilo Ferija.

Kaj so popoldne počeli slovenski idoli zabavne glasbe niti ne vem. Vem samo to, da niti popoldne v vsem Portorožu nisem videl niti enega plakata Majde Sepe, pa čeprav jih je že organizatorjem okrog trinajste ure popoldne ponujal Mojmir Sepe. Ravno takrat, ko je nekdo Edvinu Fliserju razlagal, da bo zvezda šlele honorat, ko bo zahteval takrat za petje v procentih od prodanih vstopnic, ne pa že kar v naprej. Toda tudi Edvinček ni od muh, saj dobro ve, da je vsota od prodanih kart izražena v procentualnih dinarčkih dokaj nizka. Glede na število poslušalcev, ki bi ga prišlo poslušati. Konec koncev dobro ve, da se ne more primerjati z Moniko. Ljudje imajo namreč radi, da vsaj kaj vidijo, če že slišati nimajo česa. Seveda to ne velja le za Edvina.

In potem končno najbolj napeti trenutki, ko celo sam glasbeni direktor festivala Berty Rodošek ni bil prepričan, če bo

dobil prvo nagrado za pesem Tople julijske noči, ki jo je zapel Oto Pestner. Zadnji po vrsti. Strah je bil seveda čisto odveč, ker to ni bil splitski festival, kjer Oteka še ne pozna tako zelo. Niti toliko ne kot pozna Branka Kraner ljubimca za eno noč, poletnega gigola, sicer pa ljubimca za denar. Gigolo mora po vsej ver-

Oto Pestner je izjavil, da zopet verjame v festival, ker je zmagal. Po tem lahko sklepamo, da ga na splitskem ne bomo več slišali. Sicer pa so mu bile najbolj všeč pesmi, ki so jih peče Elda, Majda in Tatjana Dremelj. Poleg svoje seveda.

jetnosti dobro zaslužiti. Če zaradi drugega ne, potem že zato, da s svoje stranke sleče črne hlačke. Seveda brez žličke ne gre, če je fant miren. Če pa ni... To je pa že krvava zgodba, če ob vsem skupaj pomislimo na britvico. Takšne misli pa nam že odganja Alfijeva bela jadrnica, ki v mirnem jadranskem morju ob Avsenikovih valčkih pluje naprej, kljub temu, da jo je Prizma že zasidrala. Je pač prej prišla na cilj in osvojila drugo mesto. Seveda ob tem ne bi dvigovali prahu, kajti prav pesem skupine Prah je bila za nekatere še najbolj originalna. Vsaj tako kot italijanska prepevanje Edvinčka in Braca Korena, ki je dobil najmanj glasov. Seveda ne Braco, da ne bomo spet novinarji vsega krivi, pač pa pesem, ki jo je prepeval Braco. Pred leti je Sonja Gaberšek tako ljubko iskala svojega očka, pa izgleda, da ga še do danes ni našla. Ko bi imela vsaj kakšnega strička... Navsezadnje pa nikjer ne piše, da lahko ima vsakdo takšno srečo kot Meri Avsenak, ki je očka menda že našla. Tudi to skladbo ji je namreč napisal Bojan Adamič. Bojana nikjer nismo videli, nerazumljivo pa je, zakaj je Meri kljub temu prepeva-

la Ne grem domov. Celo Majda Sepe je nekaj minut po tistem prepevala Vrni se domov. In če vse skupaj zaključimo z mislijo, da nam bo od vsega ostala v spominu le še Školjka za spomin, ki seveda ni dobila nobene nagrade, potem naj bo tega pisanja konec. Se zdaleč ne zaradi Elde Viler, ki je znova dokazala, da je pevka, na kakršno smo lahko ponosni. Izgleda, da jo znajo vse bolj ceniti, saj se je uvrstila med prvih pet in ob vsem skupaj imela smolo, da tokrat niso izbirali najboljšega interpretata in da besede ni imela strokovna žirija. Ob

Med pesmimi, ki so izstopale je bila prav gotovo Repinčeva Školjka za spomin, ki jo je odlično zapela Elda Viler. Škoda, da je ostala brez nagrade.

koncu bi namreč lahko še enkrat zapela, tako kot je to imela čast Monika, ki je hladnokrvno zdržala in prenesla vse žvižge in neumestne komentarje, ki so se razlegali po nabitopolnem auditoriju. No, tu pa ima zasluge že spet Feri Smola. Seveda ne za žvižge in Moniko, pač pa za napolnjeni avditorij, kar že dolgo ni uspelo nobenemu organizatorju. Čestitamo!

Namen je bil dosežen. Prihodnje leto pa spet na svidenje! Debeli Hans iz Nemčije, ki je prišel predvsem zaradi Los Parajosa, je bil razočaran in ro-bantil, čez paraquajose in odkrito povedal: Kar skrijejo se naj pred temi slovenskimi pevci. Se pri nas v Nemčiji nimamo takšnih! Slovenci pa so jim navdušeni ploskali. Kako tudi ne, saj so v svojem show programu lepo pozdravili »To per fečer, libe geste!« Sicer pa ploskali bi tudi Ljubki, Mišku, Dušku in Terezi, samo da ne bi prepevali po domače. Tuje je pač vse boljše. Kako smo si različni...

JANEZ VEDENIK

NA JEZERSKEM PRI KRANJU

KINO IN »NNNP«

IV. srečanje treh kinopodjetij

V zadnjih letih se vse bolj uveljavljajo oblike medsebojnega sodelovanja tudi na družabnem, športnem in rekreativnem področju. To velja še posebej za kolektive iz posameznih mest, republik in tudi drugod. Takšna srečanja, ki so ponavadi enkrat letno v drugem kraju, pa združijo tudi z razgovori o medsebojnem delovnem sodelovanju in so zaradi tega še toliko bolj koristna.

Med zanimive primere takšnega tesnega sodelovanja so-dijo tudi tri slovenska kinopodjetja v Celju, Kranju in Kopru, ki vsako leto v drugem kraju (pač tam, kjer je organizator) pripravijo zanimivo srečanje, ki je tako družabno kot športno in rekreativno ter seveda tudi delovno. Pobudnik srečanja treh manjših kolektivov (po številu zaposlenih namreč) je bil pred mnogimi leti bivši direktor celjskega kinopodjetja Damjan Bervar. Pobuda je padla na plodna tla in pred štirimi leti so prvič organizirali srečanje, seveda v mestu, ki je bil iniciator. Lansko srečanje je bilo v Kopru, letos pa so bili na vrsti Kranjčani.

Posvet pred začetkom tekmovanja: v sredini vodja Kranjčanov, levo in desno del celjske posadke - Zdravko Čas in direktor Kinopodjetja Drago Horvat.

Pred približno mesecem dni so se delavci, ki združujejo delo v treh slovenskih kinopodjetjih Celju, Kopru in Kranju zbrali v Kranju. Domačini so se izkazali prav tako kot lani Koprčani za izvrstne in domiselne organizatorje. Srečanje se je začelo na moč slovesno v prelepi glavni kranjski kinodvorani z nagovori, filmanjem, izmenjavo daril in seveda najbi-stvenejšim - podpisom samoupravnega sporazuma med vsemi tremi podjetji, da ne bodo v bodoče sodelovala samo na športno-rekreativnem področju, temveč tudi delovno. Torej mnoge probleme s tega področja bodo reševali skupaj. V kulturnem programu je nastopila šolska folklorna skupina (izredno prijetno!), za konec pa so zavrteli še lani posnet film na podobnem srečanju v Kopru.

Sledil je prevoz po obnovljeni (prav takrat so jo prevlekli z novim asfaltnim trakom!), sicer nekoliko vijugasti cesti v idilične kraje do »kraljestva« v naravi, Jezerskega. Spet presenečenja! Transparenti z dobrodošlico, pa stara brunarica pred katero je bil napis »Postreži si sam« (notri pa...), mirno jezerce z nekaj čolnic, zgoraj pa toplo sivkaste nagri-zene stene, v katerih nedrjih so se skrivale poslednje zaplate še lanskega, pa morda nekaj letošnjega snega... Pa smo jedli golaž z lesenimi žlicami, ki smo jih po so zavrteli še lani posnet film na podobnem srečanju v Kopru.

Vrli organizatorji so ostali »na liniji« in pripravili tekmo-vanje v stilu vseslovenske akcije »Nič nas ne sme presene-titi!« Streljanje pod masko, metanje bombe, obvezovanje ranjenca in podobno, skratka zanimivo in predvsem ko-risno! Tretjič zapored so zmagali Celjani, tako osvojili pre-hodni pokal v trajno last in bodo prihodnje leto morali kupiti novega. Takrat bo srečanje v Celju!

Bilo je prijetno srečanje in takšnih srečanj bi takšni manjši sorodni kolektivi lahko pripravili več. Pobuda celjskega kinopodjetja je padla na plodna tla in prav je tako!

TONE VRABL

Celjska ekipa po prihodu na cilj, kjer so dekleta reševale naloge s področja prve pomoči!

KOLIKO ZA KULTURO V ŠTORAH?

V Štorah že vrsto let delujejo Kulturno umetniško društvo, amaterska gledališka skupina in pihalni orkester, v prihodnji sezoni pa nameravajo ustanoviti še tamburaški ansambel, katerega člani,

Lanska kulturna bera v Štorah je bila vse prej kot pestra. Če izvzamemo nekaj nastopov pihalnega orkestra in dve ali tri predstave amaterskega gledališča, se pravzaprav ni dogajalo ničesar drugega. Tudi v prihodnji sezoni bržčas ne bo bistvenih sprememb. V načrtu imajo tri nova gledališka dela, igrice za najmlajše, proslavo ob kulturnem prazniku, pustni karneval in morda še kaj. Kot je povedal Franc Krznar, vodja kulturne dejavnosti, bi lahko napravili več, če bi tudi krajevna skupnost Štore jemala celotno zadevo bolj resno in če bi kdaj primaknila kakšen denar tudi za kulturno aktivnost. Trenutno so največji problem denarna sredstva. Zveza kulturnih organizacij občine Celje in Železarna Štore sicer prispevata dobršen del denarja ob vsakem pomembnejšem kulturnem dogodku, toda, to še zdaleč ni dovolj za izvedbo kakšne večje prireditve.

Če se stanje v prihodnje ne bo izboljšalo, se utegne zgoditi, da bo kulturna dejavnost v Štorah še bolj nazadovala, kar pa je zaskrbljujoče in nad tem bi se kazalo zamisliti!

IRENA FERME

23. FESTIVAL DRAMSKIH AMATERJEV JUGOSLAVIJE

ZAVESA JE PADLA

Lep uspeh nastopajočih iz Šmartnega ob Paki

Na odrskih deskah trebinjskega gledališča so se v dneh od tretjega do enajstega julija zvrstila naslednja amaterska gledališča oziroma skupine: amatersko gledališče Abrašević iz Valjeva, ki je uprizorilo dramski tekst Dušana Kovačevića - LIMUNACIJA, gradsko amatersko pozorišče Gnjilane z MONSERATOM Emanuela Roblesa, zagrebški dramski studio z odrsko adaptacijo teksta Karla in Jozefa Čapeka - VESELI ŽIVOT KUKACA, amaterski rusinski teatar »Dada« z Brehtovo OPERO ZA TRI GROŠA, amatersko pozorišče Trebinje z delom Nedim Omerbegovića - MAGLE, gledališče pod kozolcem iz Šmartnega ob Paki se je predstavilo z odrskim scenarijem MUZIKAL ZA DOBRO JUTRO avtorjev Andersen-Veras-Podjed, dramska eksperimentalna scena iz Ivangrada z Artojevim MLAZOM KRVI, teatar čekori iz Skoplja z jugoslovansko proizvodbo Jan Mishel-Riba - OD ONAA STRANA NA KO-

STENITE in pred svečanim zaključkom festivala še amatersko pozorišče iz Travnika z noviteto bosanskega avtorja Rusmir Agačevića - LJUDI KO VOZOV.

Strokovna žirija je bila mnenja, da se je v poprečju letošnji nivo kar zadeva kvalitete uprizoritev zvišal. Podelila je tudi ZLATE FESTIVALSKÉ MASKE za najboljše dosežke. Dve za režijo režiserjem amaterjem, štiri za najboljše igralce amaterje, eno za najboljšo kolektivno, ansambelsko igranje in eno za eksperimentalni pristop k delu.

Gledališče pod kozolcem iz Šmartnega ob Paki je s svojo predstavo MUZIKAL ZA DOBRO JUTRO avtorjev Andersen-Veras-Podjed doseglo lep uspeh. Žirija jim je podelila zlato festivalsko masko za najboljšo ansambelsko igranje. Za najboljšega igralca predstave pa je trebinjski pokrovitelj slovenskih amaterjev proglasil in nagradil Jožeta Robida.

Trebinjski festival, ki se je letos odvijal v čast 60. oblet-

nice KPJ - ZKJ je obiskal med mnogimi drugimi gosti tudi predsednik SZDL Jugoslavije tovarš Todor Kurtovič. Po ogledu slovenske predstave gledališča pod kozolcem je dal za tisk naslednjo izjavo: »Predstava, ki sem si jo ogledal je name učinkovala zelo toplo, simpatično, ljudsko. Enostavno je človeku žal, da ne traja dlje. To poudarjam zaradi nivoja predstave, možnosti ker učinkuje na človeka in ga močno pritegne. Rekel bi, da je bil nivo igre izenačen. Očitno je, da je to zelo visok nivo v tej vrsti. Z druge strani pa predstava šmarskega gledališča kaže, da so možnosti v pogojih našega amaterizma, bolje povedano neprofesionalne ustvarjalnosti, velike. Družba se bo morala v bodoče še več ukvarjati s to problematiko...«

Zavesa trebinjskega festivala je padla, jugoslovanski gledališki entuziasti pa so se podali na nova pota gledališkega iskanja.

BOGOMIR VERAS

50 LET »SVOBODE« V LIBOJAH

POMEMBNA KNJIGA

Za 50 let bodo pripravili tudi 50 prireditev

Ze večkrat smo v letošnjem letu pisali v Novem tedniku o odločitvi DPD Svoboda »Ludvika Oblaka« v Libojah, da bo v jubilejnim

letu ob 50-letnici delovanja pripravila tudi 50 različnih prireditev. Prvi del programa so že izpolnili, saj je za njimi polovica petdesetice.

Zdaj pa so nas vrli Libojčani presenetili še s spominsko literaturo, to je knjigo, kjer so zbrani podatki od nastanka pa do danes tega prizadnega kulturnega društva.

Podobno knjižico je društvo izdalo že ob 25-letnici, zato tokrat podrobneje opisujejo le zadnje četrletje. O tem pomembnem dokumentu bomo seveda še pisali, zdaj naj samo zapišemo, da je glavni in odgovorni urednik te zanimive pa tudi pomembne publikacije Danica Rehar-Hudina, oprema je delo Jožeta Kuzme, fotografije so prispevali Jože Zorko, Milan Gorenjak, Foto Tonica in iz arhiva, tiskal je ZGEP Pomurski tisk, toz tiskarna v Murski Soboti v nakladi 2000 izvodov, v uredniškem odboru so bili Jože Jančič, Danica Rehar-Hudina, Franc Kovač, Herbert Kuzma, Darko Šuler, Franjo Tilinger in Anton Vočko.

Predsednik ZKO Slovenije Jože Humer je v uvodnem pozdravu na koncu zapisal: »Nasploh je Libojčanom lepo, ko je v njih in med njimi toliko ljubezni.« In če te ljubezni do kulture in kraja ne bi bilo, potem tudi ne bilo tega dragocenega gradiva ob jubileju.

TONE VRABL

POKAŽI KAJ ZNAŠ V DOBJU

Za tradicionalno prireditev na prostem, ki jo pod naslovom »Pokaži kaj znaš« že vrsto let zapored pripravljajo v Dobju, je vse nared. Prijave za nastop so zbrane. Sodelovali bodo številni ansambli in manjše glasbene skupine. Zanimanje amaterjev je veliko, in prav je tako!

Prireditvi bo v nedeljo, 29. t. m., z začetkom ob 15. uri. V primeru slabega vremena bo nastop v kulturnem domu.

J. S.

ZANIMIVOSTI IZ POKRAJINSKEGA MUZEJA V CELJU

CVETLIČNA TIHOŽITJA

Posebno pozornost in veliko mero občudovanja zbuja na stalni razstavi v Stari grofiji štiri oljnathe slike z motivi cvetličnih tihožitij, ki so podpisane s signaturo: C. J. van Hulstijn in so datirane z letnicami 1847, 1853 in 1860. Slike so vključene v sočasno izdelane okvire kar daje izgledu eksponatov še dodatno, harmonično učinkujočo noto.

Na treh slikah je prikazano različno poletno cvetje, aranžirano v zelenjem in urejeno v vazah, ki so položene na mize. Cvetju so dodani leteči metulji, kušar, granatno jabolko in drugo sadje.

Na sliki iz leta 1860 je prikazan šopek razcvetelih vrtnic, položen na tla pred drevjem, ki se razrasta v bližini zdraviliških stavb v Rimskih Toplicah, katere se kažejo pod hribi v ozadju. Sam avtor je poimenoval to tihožitje z napisom »Rože - vrtnice iz Rimskih Toplic«.

Vsa štiri tihožitja so slikarsko obravnavana z veliko mero natančnosti (celo veristične), tako v kompozicijsko prostorskih urejenostih, svetlo-temnih komponentah in v barvnih ter tonskih usklajenostih. Sproščenost v slikarsko realističnem podajanju pa zapazimo na eni sami sliki.

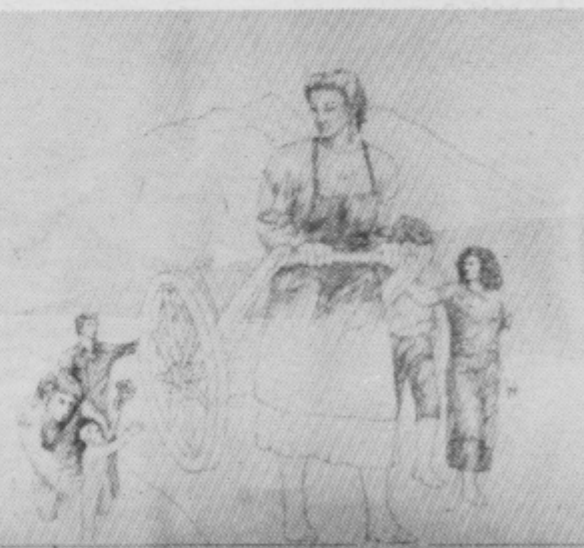
Slike celjskih tihožitij spominjajo na tovrstne holandske cvetlične slikarske mojstrovine, ki so nastajale v času med 16. in 18. stoletjem. In prav ta odlična tihožitja so lahko služila za vzgled avtorju slik akademskem slikarju Cornelisu Janu van Hulstijnu, ki so v celjskem

muzeju. Umetnik je bil namreč holandskega rodu, iz Utrechta in vse kaže, da se je med potjo v Trst ustavil na Celjskem in tu ostal do svoje smrti, leta 1879. Pokopali so ga na nekdanjem celjskem protestantskem pokopališču v bližini Maksimilijanove cerkve. Verjetno je Hulstijn bival v Rimskih Toplicah, mudil pa se je tudi v Lembergu pri Dobrni.

Poleg omenjenih cvetličnih tihožitij hrani celjski muzej tudi malo Hulstijnovo pokrajinsko sliko iz okolice Rimskih Toplic in okvarel s predstavitev veznega predela grajske arhitekture v Lembergu. Obstoja pa možnost, da je ohranjenih še nekaj slik istega avtorja. Tudi te bi bile dragocene dopolnilo pri študij-skiobravnavi slikarjevega življenja in ustvarjenega opusa, kajti morda bi osvetlile še katerega od dosedanjih problemov.

Trenutno pa moramo biti zadovoljni, da imamo možnost občudovati lepoto cvetličnih šopkov, ki več kot dostojno predstavljajo ustvarjalne sposobnosti slikarja, kateri je prav gotovo z veliko pozornostjo zbral in z ljubeznijo ovekovečil minljivo lepoto cvetja iz naših vrtov.

MILENA MOŠKON

»SAMORASTNIKI« V PODJUNI

Slovenska prosvetna zveza na Koroškem v Avstriji bo tudi letos uprizorila Mikelnovo dramatizacijo Prežihove novele »Samorastniki«. Prosvetna zveza je pred leti uprizorila znano igrano o Miklovi Zali, ki je simbol tragike in zatiranja koroških Slovencev. Na podoben način je uprizoritev »Samorastnikov« simbol nenehne in upravičene borbe koroških Slovencev za svoje narodnostne in socialne pravice.

Slovenska prosvetna zveza vabi rojake iz matične domovine, da v čim večjem številu obiščejo to kulturno manifestacijo v Podjuni, ki bo obe prvi soboti, 4. in 11. v avgustu. Prireditvi bosta v obeh dneh ob 19.30 uri in sicer na prostem v Spodnjih Vinarih pri Šentprimozu v Podjuni.

Prireditelji so za primer slabega vremena predvideli prireditve na obe nedelji, ki sledita in sicer 5. oziroma 12. avgusta. Na zgornji ilustraciji je prizor s scene »Samorastnikov« in sicer risba hudobivskove Mete s svojimi otroci.

Dragi bralci. Izkoristite svoje vikende za prijeten izlet na Koroško, za obisk naših bratov onstran severne meje in za kulturni užitek, ki nam ga nudijo.

INDUSTRIJA GRADBENEGA MATERIALA GRADNJA ŽALEC

SCHIEDEL MONTAŽNI DIMNIK

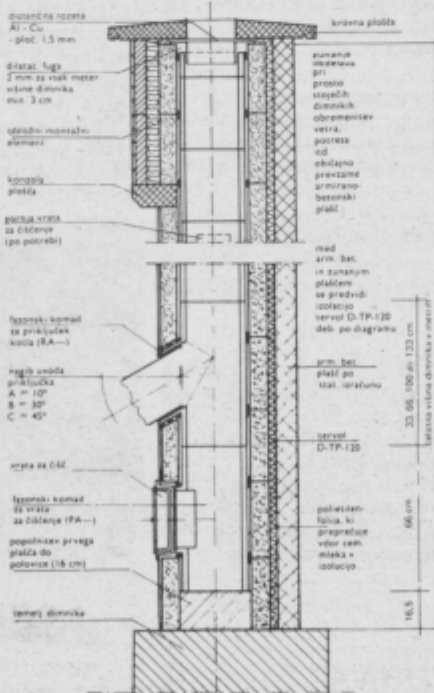
TEHNIČNE PREDNOSTI

Troslojni montažni dimnik po sistemu SCHIEDEL je industrijsko izdelan gradbeni element, ki po svoji konstrukciji in kvaliteti uporabljenih materialov zagotavlja brezhibno delovanje in izredno trajnost. Okrogli presek, notranja šamotna cev in večslojna konstrukcija so temeljne značilnosti sistema.

- okrogli presek zagotavlja: najugodnejši pretok dimnih plinov pri minimalnem preseku, ter najnižjih uporih, omogoča najlažje čiščenje
- notranja šamotna cev je: ognjeobstoja, kislinoodporna, plinotesna, odporna na spremembe temperature in ima zadostno trdnost tudi za visoke dimnike
- Večplastna konstrukcija omogoča: prosto dilatiranje v vseh smereh, poljubno izolacijo, visoko trajnost, enostavno montažo.

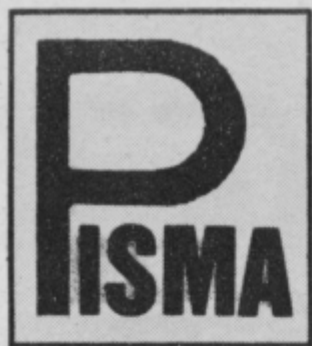
ŠIROKO PODROČJE UPORABE

SCHIEDEL-YU-dimniki se uporabljajo za vse vrste goriv (trda, tekoča, plinasta), kakor tudi za razne moči kotlov od 5000 kcal/h pa do 8.000.000 kcal/h. Dimniki Ø 13,5, Ø 16 in Ø 20 se uporabljajo tudi kot zbirni dimniki z več priključki v raznih etažah, kar predstavlja velike ekonomske prednosti.

Industrija gradbenega materiala GRADNJA ŽALEC
UPRAVA ŽALEC
telefoni: (063) 710-740, 710-741, 710-719, 710-773
telex: 33533 YU - SIGRAD
PROIZVODNJA, PRODAJA IN TEHNIČNE INFORMACIJE
Latkova vas pri Preboldu
telefoni: (063) 722-027, 722-078, 722-089, 722-151, 722-144

VAŠA STRAN

TAKO VENDAR NE GRE

Kdo ve, kolikokrat smo na tem mestu zapisali, da anonimnih ali na pol anonimnih prispevkov ne bomo objavljali, in jih tudi ne. Navzlic temu še vedno sprejemamo prispevke brez podpisov ali pa s pomankljivimi podatki. Tako v zadnjem času pismo iz Laškega »Kdo koga vodi za nos...«, »Nepredvidnost vozika avtobusa Izletnik Celje« iz Mestinja, »Šola v naravi« (iz žalske občine) itd. Znova poudarjamo, da morajo biti vsi prispevki, ki naj bi bili objavljeni v našem tedniku »opremljeni« s polnimi podatki avtorja: ime in priimek, natančen naslov bivanja (ulica, cesta, hišna številka in kraj bivanja).

Ne samo mi, tudi vi, kadar se pogovarjate s človekom o pomembnih zadevah, želite vedeti, kdo je tisti, ki mu zaupate besedo, misel, tudi kritično. Tako je tudi pri nas. Moramo vedeti, s kom se »pogovarjamo« preko časopisa.

Za anonimneže v časopisu ni prostora. Upoštevajte to. Na posebno željo, in če vidimo, da je tudi upravičena, ne objavljamo polnega imena, marveč samo začetnici, toda, to ne pomeni, da gre za neznanega avtorja. Mi ga poznamo, vsaj iz pisma in po natančnem naslovu.

Prosimo, upoštevajte to človeško normo in ne stopajte, kadar nekoga ali nek dogodek kritizirate, za steo neznanega. Dobronameri in kritična beseda vedno svoje mesto najde!

UREDNIŠTVO

NE STRINJAM SE Z VSEM!

Poslušala sem radijsko oddajo. Ni mi prav, da se nekdo tako norce dela iz Cinkarne.

Nekoč, zlasti pa v letih velikih stavk, so delavci dobro vedeli, kaj jim pomeni Cinkarna. Borili so se za svoj kos kruha, za obstoj.

Veliko očetov so tedaj doslovili in jih postavili na cesto. Mnoge družine so ostale brez kruha.

Kaj pa danes, ali ne rabimo več Cinkarne? Če bi jo zaprli, koliko delavcev bi ostalo na cesti in koliko družin brez osnovnega zasluga. Ali se tega zavedajo tisti, ki vidijo v Cinkarni samo črno.

Pred štiridesetimi in več leti so ljudje prosili za delo v tej tovarni. Sprejemali so tudi najtežja opravila, kot v točilnici. Tu so se hitro izčrpali in mnogi niso čakali velike starosti.

Oprostite, morala sem se oglasiti, ker se spominjam, kako je bilo v Cinkarni pred 43. leti in prej.

Očitno nam gre danes predbro. Zato tudi takšne opazke na račun tovarne, ki je vendar naša!

REZIKA LEBEN, Ljubecna

UREDNIŠTVO: Prav ste zapisali. Pozabljamo, kaj nam pomenijo tovarne in kaj tudi Cinkarna.

KAM TO PELJE?

Prišel je čas žetve. Včasih je bil to velik kmečki praznik. Žanjice so pričele z delom že ob treh zjutraj, in gospodinja jim je prinesla za

zajtrk bel kruh in tudi potico.

Tudi v Migojnicah so pred kratkim imeli žetev. Prišel je kombajn, da požanje in omlati pšenico. Tu pa se začne naša zgodba.

Gospodinja, o kateri pišem, je sama in delni invalid. Stara je 66 let. Vsi sorodniki ji pomagamo, da se laže prebija iz dneva v dan. Tisti dan je kombajn začel žeti dopoldne na sosedovi njivi. Vsi smo čakali pripravljeni, da ji tokrat pomagamo pri spravi lu zlatega zrnja. Toda, kombajn je šel ta dan trikrat mimo njene njive in zvečer ob sedmih je bila pšenica še vedno na njivi. Kombajn je šel na njive dveh največjih kmetov v Migojcah.

Naši sorodniki tečejo solze po licih in pravi: »Kako naj grem jutri na izlet, če ne bo pšenica pod streho?« Da je teh izletov v njenem življenju zelo malo, ni treba poudarjati, in tudi ta bo zelo grenak.

Takrat smo se odločili, da povprašamo traktorista, ki je mlatil na njivi večjega kmeta, ali misli omlati tudi pri nas in zakaj ni šel po vrsti, kakor mu je bilo naročeno?

Odgovoril je, da mu ne bo nihče poveljeval. Gospodarjev sin, ki je bil poleg, pa je rekel: »Kaj bi vi dejali, če bi imeli toliko pšenice, kot mi?«

Ali pšenica z manjše njive ni isto, kot z večje. Da, res je, pšenice ima veliko, poleg tega pa še išče kruh v službi!

Začelo je deževati. Pšenica je tisti dan ostala na njivi. Mi pa smo premišljevali, kam to pelje.

In še to: Ta dan so pospravili pšenico tudi tisti, ki niso kooperanti.

MARIJA GORŠEK, Migojnica 83, Griže

KDAJ BOMO NA VRSTI?

Zadnje čase, nekaj mesecev nazaj, smo lahko v Movem tedniku čitali več dobrih novic, kako se v posameznih krajih Celja in okolice razširja trgovska mreža za zadovoljevanje občanov z osnovnimi življenjskimi potrebščinami.

Res je, napredek gre skokovito, potrebe so vsak dan večje, da jih ne moremo sproti zadovoljevati. Res pa je tudi, da je nedaleč od Celja Krajevna skupnost Vitanje z 2600 občan, ki jo s svojo trgovsko mrežo, kot mnoge druge, pokriva Merx iz Celja. Na te občane, ki si ne morejo izbirati trgovin, kot to lahko, na primer, počno Celjani, pa so verjetno testi, ki odločajo o vlaganjih pri Merxu, najbrž pozabili. Razen tega so pri Merxu izgubili tisto obetavno pogodbo o združitvi Trg. podjetja Fužinar z Merxom, ki je 1970. leta zagotavljala, da bo Merx po združitvi s Fužinarjem, zgradil v Vitanju do 30. junija 1971. leta nov trgovski lokal. Sicer pa, deset let v zgodovini res ni veliko.

Če so pri Merxu res izgubili tisto pogodbo, vabimo njihove predstavnike, da pridejo v Vitanje. Dobili jo bodo na vpogled. Je pač tako, pri tolikih poslih, se marsikaj pozabi, in kaj si moremo Vitanjčani drugega, kot čakati.

Pa da ne bi kdo mislil, da Vitanjčani nimamo trgovine. Imamo jo, le da ta naša samopostrežna trgovina posluje na 48 kv. metrih prodajne površine. Napačno bi bilo tudi misljenje, da Vitanjčani ne kupujemo življenjskih potrebščin. O, ja, saj ta trgovineca iztrži zadnje čase po 150 milijonov starih dinarjev na mesec. Ta promet opravi sedem zaposlenih, medtem ko ima market na Ostrožnem prometa 160 milijonov starih dinarjev in dvajset zaposlenih.

Skozi vitanjsko trgovinico gre vsak dan več kot 5 ton najrazličnejšega blaga. Ostale tri trgovinice, ki jih tudi imamo (manufaktura, železnina in galanterija), poslujejo v starih stavbah, ki so precej daleč od sodobne prodajalne. Ena je celo v privatni stavbi. Vse tri pa imajo na mesec po okoli 120 milijonov starih dinarjev prometa.

Poleg prostorske stiske so težave tudi zaradi dostave blaga iz glavnega skladišča v Celju. Kot primer: Merx dostavlja v Vitanje pijače vsak dan tudi trem vitanjskim gostilnam v dopoldanskem času, svojim pa popoldne. Nič kaj posebnega: zmanjka v trgovini, gremo v gostilno in dobimo, kar želimo, le za sto odstotkov dražje. Tudi malo gospodarstvo moramo podpirati!

O tem kritičnem problemu je bilo v Vitanju že veliko razprav, saj ni seje ali sestanka v kraju, da ne bi prišla na dnevni red tudi trgovina in kritična preskrba občanov. O vsem tem je bilo veliko dogovorov tudi med KS Vitanje drugi strani. Samo, na žalost, po skoraj desetih letih nismo prišli dlje, kot do lokacije ter izdelave projektov. Vitanjčani se sprašujemo, kako dolgo še bodo pri Merxu ravnali tako družbeno neodgovorno in prihajali med nas z vsemogočimi izgovori, da ni posojil itd. Toda, kaj je z letno akumulacijo vitanjskih trgovin? Najbrž bi zadoščala za lastno udeležbo pri najetju posojila za gradnjo novega lokala. Odgovorni pri Merxu bodo seveda drugače dokazali, in vem, da to ni težko.

Prav bi tudi bilo, če bi pri Merxu upoštevali, da sodi tudi Vitanje med gospodarsko manj razvita območja in da je po vseh naših normah in resolucijah treba podpirati zlasti te kraje.

Vprašujemo se, kaj bo tedaj, ko bo v 1980. letu pričel v Vitanju obratovati nov industrijski obrat zreškega Uniorja (tovarna kladih), ki že v prvi fazi predvideva 200 novih delavcev. Kje bodo vsi ti in drugi kupovali potrebno blago?

Ker Vitanjčani že v dveh srednjeročnih načrtih predvidevamo nove prodajne prostore, nas zanima, če bo ta čakalna doba segla celo v tretji srednjeročni načrt? Prepričani smo, da v krajih, kot so Ostrožno, Polule, Ponikva, Mislinja itd., ta problem ni bil odprt tako dolgo, kot je pri nas, če pa je bil, verjetno ni bil tako kritičen. In vendar, imajo vsi ti kraji zdaj nove trgovske lokale.

Zato postavljamo preko Novega tednika odgovornim delavcem pri Merxu že tretjič vprašanje, kdaj bo vitanjski problem rešen? Na prvi vprašanji v tem smislu do danes nismo dobili

EDVARD FIJAVŽ, predsednik komisije za planiranje in razvoj pri KS Vitanje

UREDNIŠTVO: Vprašanje je tu, prepričani smo, da se v tem primeru ne bo uredništilo tisto, da gre v tretje rado. Krajanom Vitanja je treba povedati, kako daleč je z gradnjo nove trgovine v kraju. Merx je dolžan dati takšen odgovor!

BURNA RAZPRAVA O ZAZIDALNEM NAČRTU STRMCA

Svet skupščine KS Strmec je sklical 11. julija letos zbor delovnih ljudi in občanov, katerega edina točka je bila

razprava o zazidalnem načrtu Strmca.

Udeležilo se ga je okrog šestdeset krajanov, ki žele graditi v Strmci individualne stanovanjske hiše, pa ne morejo dobiti za to potrebnih dovoljenj. Pri tem je treba poudariti, da je zadeva aktualen in pereč problem, ki traja že vrsto let. Zato ni čudno, da so nekateri občani že zdavnaj obupali nad obljubami Razvojnega centra, da se bo stvar vsak čas uredila, in se odločili ali za odselitev iz kraja ali pa za črno gradnjo. Obe odločitvi sta vsakakor zaskrbljujoči.

Žal, pa na tem zboru ni bilo predstavnikov odgovornih služb iz Celja, saj je bil navzoč le dipl. ing. TOMAŽ JEGLIČ iz sveta za urbanizem na celjski občini, ki kljub vsemu ni mogel odgovoriti na vsa vprašanja.

Ob koncu svojega govora je le ta obljubil upravičeno razburjenim krajanom, da bodo začeli problem zazidalnega načrta v Strmci resno reševati septembra, ko bodo vse službe spet začele z rednim delom.

Do takrat pa lahko prebivalci Strmca na tihem upajo, da se bo iz vseh teh obljub čez dva ali tri mesece res izmilo nekaj, kar bo podobno gradbenim dovoljenjem za nove stanovanjske hiše.

KATICA PEŠAK

ROKOMETAŠI V METKOVIČU

Tudi rokometaši so se nas spomnili. Kartico z lepimi pozdravi so nam poslali tisti člani celjske rokometne ekipe Aera, ki so bili minule dni na pripravah rokometne reprezentance Slovenije v Metkovičih in kjer so se udeležili tudi turnirja »Bratstva in enotnosti«, na katerem je Slovenija, kot je znano, osvojila peto mesto.

Na kartici so se podpisali: Praznik, Anderlugh, Bajuk, Seško, Razgor in Pušnik.

Hvala za pozornost in pozdrave!

POROKE

CELJE

Poročilo se je 10 parov, od teh: FRANC ZUPANC, kovinostrojar, Podgorje pod Resevno in ZLATKA ŠMID, slaščičarka, Osredok; ANTON SOTLAR, delavec, Strmca in DANICA PETEK, delavka, Celje; HEINZ TEPPKE, ing. fizike, Dassel in OLGA ŠMID, tajnica, Strmca

SMRTI

CELJE

KATARINA REBEVŠEK, 77, Bukovžlak; FRANJO EISENBACHER, 72, Celje; ANA STRAŠEK, 75, Celje; KAREL KOMPOLSEK, 85, Štore; ANTONIJA KOME RIČKI, 58, Štore; TOMISLAV PAVLIČ, 29, Selo pri Vranskem; STEFAN LORGER, 90, Senovica; ALOJZ TURNŠEK, 68, Vrh; ALOJZ POGLAJEN, 44, Laško; ALBIN VRAN, 74, Obrežje; AMALIJA ROTHER, 93, Dobriša vas; FRANČISKA BLATNIK, 57, Vransko; DOMINIK GOLOB, 76, Čreskova; MATILDA RESNAR, 69, Polže; MARIJA LIPČNIK, 57, Celje; KATARINA LAJLAR, 79, Celje; ALBINA KUGLER, 64, Celje; KAREL KOS, 69, Dobrna; JOZEFA OJSTRSEK, 57, Osenca; MARJAN ULAGA, 18, Svetli Dol;

ROJSTVA

CELJE

Rojenih je bilo 23 dečkov in 31 deklic.

RADIO CELJE

SPORED OD 26. 7. DO 1. 8. 1979

Četrtek, 26. 7.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.30 Obvestila, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 V četrtek za vas (vmes ob 17.00 Kronika), 18.00 Zaključek sporeda

Petek, 27. 7.: 8.00 Poročila, 8.05 Petkov mozaik (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Rezerviran čas – gost urednik, 17.45 Turistična oddaja, 18.00 Zaključek sporeda.

Sobota, 28. 7.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.30 Obvestila, 15.45 Športna sobota, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Zabač globus, 17.30 Filmski sprehodi, 17.45 Lestvica zabavnih melodij, 18.00 Zaključek sporeda.

Nedelja, 29. 7.: 10.00 Poročila, 10.15 Obvestila, 10.30 Mladi mladi, 11.00 Joj, kam bi del, 11.30 Predstavljamo vam, 11.45 Zabavni globus, 12.00 Čestitke in pozdravi, 13.00 Literarna oddaja, 13.15 Žveplometer, 13.30 Poročila, 13.35 Kmetijska oddaja, 14.00 Zaključek sporeda.

Ponedeljek, 30. 7.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldno z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Instrumentalna glasba, 17.30 Športni pregled, 18.00 Zaključek sporeda.

Torek, 31. 7.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Reportaža, 16.45 Zabavni globus, 17.30 Iz arhiva resne glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

Sreda, 1. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbene novosti, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

GOBE, GOBE...

Letošnje leto je gobje. Veliko jih je tu in tam.

Razen lisičk, ki jim še ni prišel čas, so gozdovi in njihovi obronki polni drugih vrst gob. Tako tudi v Gornji Savinjski dolini, kjer z nabirali še ni takšne gneče, kot menda na Dolenjskem in okrog Ptuja.

Kakšen užitek in presenečenje nam lahko nudi narava, priča posnetek, ki je nastal v okolici Ljubnega ob Savinji. Goba je ostala na obronku tudi po »poziranju« in je precej skrita verjetno zasejala še nekaj nenavadnih trossov.

JOŽE MIKLAVC

ZARES: V BRATSTVU JE MOČ

ROŽIČKE KA ROGATEC II

**Novi časi, nove zahteve: premagovanje zapre
Komunalna ureditev, avtobsna postaja, nova
večje sodelovanje med Humom na Sotli in Ro
največjih krajev v šmarski občini.**

Z novo šolo imajo v Rogatcu sicer še precejšnje načrte, ki pa bodo zaradi potrebnejših del v občini vendarle morali nekoliko počakati.

Gorenje, TOZD Kondenzatorji: Otroške težave so minile.

Živahnost se je v Rogatcu tisti dan, ko smo se odločili, da mu preiščemo obisti, menjavala takorekoč na vsakih sto metrov: zgoraj, v starodavnem jedru, kjer je bilo menda že v začetku 11. stoletja eno izmed upravnih središč posestev gospodov Breže Seliških, pa spet last Traungavcev. Rogačanov, po letu 1301 Žovneških, oziroma Celjanov, po propadu teh Habsburžanov in drugih, je bilo mirno in tiho; ljudje, kakor da so se skrili v dopoldanski soparici, ki je pritiskala k tlom. Spodaj, na ravninskem delu, ob križišču cest iz Celja, Djurmanca in Huma na Sotli, se je vrvenje ljudi šele začelo, pa vendarle ni bil nikakršen semanj dan in se je stopnjevalo vse do slovensko-hrvatske meje, kjer je vneto sopihala lokomotiva in trgala živce čakajočim lastnikom jeklenih konjičkov. Najbolj živo je bilo vsekakor nekaj metrov čez mejo, na hrvaški strani, ob trgovskem centru, kjer se je živopisno mešala slovenska in hrvaška govorica: tod meje pravzaprav ni, vsaj v srcih ne in ravnanju.

Nekdo je tisti dan govoril z zanosom lokalpatriotizma o najdbah: kamniti sekiri iz eneolit, bronasti sorodniki iz kulture žarnih grobišč, na stari vek spominjajočih rim-

skih novcev in več kamnitih spomenikov (nikar ne pozabite na relief z upodobljeno Tetido!, je dejal), nas pa so vse bolj zanimala druge reči, trdno zasidrane v današnji čas, pa vendarle tudi najdbe. Kako na primer najti prostor za urejeno avtobusno postajo? Le kako!

In kamor koli smo šli, smo naleteli na »najdbe«, ki so bile v bistvu prav tako vznemirljive kot preteklost – problemi, nagrmađeni pod starim gradom, ki se menda omenja že leta 1180 in Strmolom, o katerem pravi kronist in srednjeveški vpravil Pavel Santonini oglejski patriarh, ugledna cerkvena osebnost tistega časa, da je bil zgrajen v XV. stoletju, ob tem pa pripominja, da je bil med leti 1470 in 1486 trikrat zažgan, ko se pozneje v pogovoru z našimi sobesedniki dobesedno razlivali čez rob prepolne kupe.

Mika nas nazaj v zgodovino, k baročno poslikani cerkvi sv. Jerneja, ki ji je videz dal neznanec iz pavlinskega slikarskega kroga Ivana Rangerja. K dragoceni sliki rogaškega slikarja Antona Lerchingerja (njegovo delo so tudi olimske freske!).

Vleče nas neustavljivo v preteklost. V zgodovini Rogatca je moč prebrati: Po zlomu stare Jugoslavije je oku-

pator izgnal od tod okoli trideset družin, predvsem izobrazencev, na Hrvaško in v Srbijo. V noči na 29. marec 1944 je vdrla skupina borcev v skladišče nemškega orožja, ki je bilo naproti šolskega poslopja v nekdanji trgovini Bata.

Zgodovino so ustvarjali ljudje. Ne bi bilo prav, če bi pozabili na tem našem sprehodu skozi kraj na pesnika Branka Hofmana, Dragana Šando, prav tako pesnika, dramatika in slovstvenega teoretika, Jurija Mersija, kiparja in rezbarja pa Blaža Kocena, ki je to služboval in ki ga poznamo predvsem po njegovih znamenitih delih iz kartografije. Imen je še več, Rogatec je njega dni živl polno in ustvarjalno življenje, ki pa ima danes drugačen utrip, utrip, kakršnega narekuje čas, z njim pa seveda ljudje in razmere.

Vse, kar se je zgodilo, Rogatčani ljubosumno čuvajo in o tem radi govorijo, le priliki jim je treba dati. Toda za to je treba imeti čas, kajti v ospredju zanimanja prebivalcev tega prijetnega kraja, ki živi nekakšno prijetno in prijateljsko simbiozo s sosednjo Hrvaško, s steklaro Stražo in tovarno Plastika, je, razumljivo, kako čimprej odstraniti ovire, ki jih še dele od krajev, ki so že zaživeli v

Prgišče problemov Rogatčanov ne skrbi preveč, najvažnejše je odpravljeno, kraj se nenehno razvija.

MIRO OREL, 23 let, strojni ključavničar – vzdrževalna služba, je domačin in v kraju pogreša predvsem več športno-rekreacijskih igrišč in rad negoduje zaradi neurejenega okolja, neustreznih smetišč in smetnjakov. Po njegovem je odnos do varstva okolja na splošno slab, čeprav so okolje lastnega tozda mladi imenitno uredili.

ALOJZ ESIH, 27 let, planer, sicer pa kot predsednik osnovne organizacije ZSMS v tovarni kondenzatorjev glavni pobudnik za lepo ureditev tovarniškega okolja. Po mladinski liniji so dobro povezani s šmarsko občinsko organizacijo, sicer pa so od matičnega podjetja precej oddaljeni. Dobro so tudi povezani mladi iz tovarne z aktivnim jedrom mladine iz kraja.

**lovna mesta, denar za Strmol, čedalje
tjem določajo življenjski tek enega izmed**

Ce kaj posebej nervira Rogatčane, potem so to neurejena avtobusna postajališča, ki jih pravzaprav sploh ni. Na sliki: »postaja« pred gostiščem Grad

stavke za štedilnike in
enzatorje, takšen je ro-
izvodni program,
nekako šestdeset od-
v žena in štirideset od-
v mož, kar je, kot pravi
Gorenju, zelo ugodna
tura za njihov kraj, kjer
ne praktično niso imele
pospiliti. Doslej so v Go-
dobro poslovali in upa-
siti nit uspešnosti ne bo

Lahko bi rekli, da so v Gorenju zadovoljni, končno tako pravi tudi Pavel Strajn, naš sogovornik, saj doslej iz tozda ni odšel niti eden. Porok za takšno stanje je najbrž tudi dobro delo družbeno političnih organizacij v tozdu, zlasti ZK in mladine, ki se udeležuje vseh akcij (mimogrede: zelo lepo so uredi

Tik pred dokončno izgradnjo II. faze je nova osnovna šola, na katero se vežejo štiri podružnične šole: v Stojnem selu, Dobovcu in Donački gori. Prostorski problemi centralne šole so praktično rešeni, odprto ostane še vprašanje ureditve okolja, igrišče in zlasti javne razsvetljave na odseku od šole do trga, adaptacija podružnične šole v Dobovcu pride na vrsto drugo leto, enako v Stojnem selu, kjer so igrišče že zgradili, šola na Donački gori pa je v celoti adaptirana.

Krajani negodujejo nad dežurno zdravstveno službo, ki jo morajo kljub domačemu zdravniku v sili iskati v Rogaški Slatini. Spominjajo se časov, ko so dežurali tudi zdravniki s hrvaške strani, danes pa bi bilo to menda preveč komplicirano.

Mladina se ne more pritožiti, da nima svojih prostorov, saj so v bivšem krajev-

Vsekakor Rogatec doživlja zadnjih nekaj let pomemben razvoj, o čemer pričajo mnoge nove stanovanjske zgradbe in domovi, pa vračanje delavcev z začasnega dela v tujini in splošen hitrejši utrip kraja in ljudi v njem. To pa je bistveno!

ZAPISOVALA
IN FOTOGRAFIRALA
MILENKO STRAŠEK
IN MITJA UMNİK

A black and white portrait of a man in a military uniform. He is wearing a peaked cap with a small emblem on the front. He has light-colored hair and is looking directly at the camera with a neutral expression. He is wearing a light-colored, possibly khaki, uniform shirt with dark epaulettes on the shoulders. The background is a plain, light color.

ANTON JAMNIKAR, upokojeni strojevodja in poslednji šef kurilnice v Rogatcu je bil naš najprijetnejši sogo-vornik ta dan v Rogatcu. Srečali smo se, kje bi drugje, ob njegovi »ljubici«, s katero sta skupaj odšla v pokoj – lokomotiva ser. 53-003, graje-na leta 1928 v Dunajskem Novem mestu je na progi Za-bok-Rogatec-Celje in Vele-nje s hitrostjo 60 kilometrov na uro sopihala vse do 30. maja 1976.

HUMORESKA

ZAKLAD

Na ameriških zlatih poljanah je rodila gospa Ricin dečka, ki je tehtal 4 kilograme. Prijatelj njenega moža je novico o rojstvu objavil v lokalnem časopisu in sicer tako, da je napisal, kako je gospod Ricin dvignil 4 kg težak zaklad.

Na to novico je kmalu k Ricinovim pritekel dopisnik nekega večjega lista iz mesta, da bi dobil intervju. Gospoda Ricina ni bilo doma, pač pa samo njegova žena. Med njima se je razvil sledeči razgovor:

»Dobro jutro, gospa, je res, da je vaš mož dvignil 4 kg težak zaklad?«

»Da, resnica je.«

»Mi lahko pokažete najdišče zaklada?«

»To bi moj mož gotovo ne dovolil.«

»Je luknja, kjer je vaš mož našel zaklad, daleč od tod?«

»Za tega, ki pozna okolico ne.«

»Je vaš mož obdeloval najdišče že dalj časa?«

»Da, že petnajst mesecev.«

»Ali je delal ponoči ali podnevi?«

»Vi ste pa res radovedni. Pa naj bo. Večinoma je delal ponoči, kadar pa je bil pri volji tudi podnevi, takoj po kosilu.«

»Je vaš mož prvi, ki je pričel s poskusom vrtnanja?«

»Po njegovem mnenju, da.«

»Je bilo delo zelo težko?«

»Sprva da, potem je šlo vedno lažje.«

»Je delal ročno ali strojno?«

»Kar je storil, je storil z lastno močjo.«

»Je kaj dosti trpel radi letošnje suše?«

»Ne, bilo je ravno narobe. Včasih je bilo celo premo-

kro.«

»Leži ležišče zlata na prostem?«

»Ne, je skrito in precej obraslo.«

»Je vaš mož zvrtil luknjo že do dna?«

»Se ne, ampak dosti res že več ne manjka.«

»Mislite, da bi se našlo tam še kaj zaklada?«

»Sigurno, če bi se najdišče še bolj obdelovalo.«

»Je vaš mož že pričel z delom ponovno?«

»Se ne pa sem ga že večkrat opomnila, naj že vendar prične.«

»Pa mu kdo pomaga?«

»Samo jaz sodelujem z vsemi svojimi močmi.«

»Ste vi mnenja, da bi mož najdišče prodal?«

»To pa ne verjamem, saj ga vendar tako rad sam obdeluje.«

»Bi mi lahko vaš zaklad pokazali?«

»Seveda, zelo rada.«

Gospa Ricin je odšla v drugo sobo in se čez nekaj časa vrnila z novorojenčkom na rokah. Novinar je ostrmel in brez besed odšel.

IVAN STRMOLE

NA KŠC V ŠENTJURJU

ŽIVAHNO TUDI MED POČITNICAMI

Vsem mladim so na široko odprta vrata

Ceprav se je šolsko leto za učence Kmetijskega šolskega centra v Šentjurju končalo že v mesecu juniju, se, posebej učenci prvih letnikov, tudi med počitnicami vračajo na šolo. Prihajajo pa zaradi obveznih praktičnih vaj enkrat ali dvakrat mesečno. Izpopolnjujejo si znanje v proizvodnji, in sicer na področju sadjarstva, vrtnarstva ali pa odhajajo na usmerjene kmetije na vaje za spravilo sena in siliranje. Usmerjene kmetije, kjer imajo učenci prakso so last zasebnih kmetovalcev, ki so kooperantje kmetijskih zadrug ali kmetijskih kombinatov. Za prakso učencev izbere šola tiste kmetije, ki so v bližini najmanj petih učencev in so usmerjene v ustrezno proizvodnjo. Če je le mogoče, poišče šola kmetije, kjer so med drugim urejeni tudi socialni odnosi in katerih gospodarja sta obiskovala Kmetijski šolski center v Šentjurju. Učenci poleg svoje stroke spoznavajo še življenje na usmerjeni kmetiji. Tako so nekatere kmetije že več let prava šola v malem za mnoge učence Kmetijskega šolskega centra.

Kot zanimivost lahko zapišemo še to, da ostanejo tudi v počitnicah predavatelji šole in učenci v tesnih stikih.

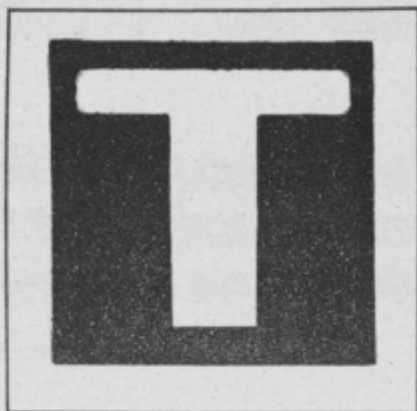
Predavatelji svoje učence v času šolskih počitnic tudi obiščejo na domu, se z njimi pogovarjajo in spoznavajo njihovo življenje in delo na domači kmetiji. Pogovorijo se z njimi o njihovih morebitnih problemih in težavah in jim seveda svetujejo in pomagajo. Tako na lep in spontan način ohranijo z dijaki pristno vez do pričetka novega šolskega leta.

So tudi problemi, ki pa jih na šoli uspešno in družno rešujejo. Tako ne moremo prezreti škode, ki jo je ob ujni napravila toča. Zlasti visoka je škoda na proizvodnih objektih, saj znaša kar 352.000 din, na šolski stavbi je škoda za 116.000 din in nekaj več na rastlinjaki.

Lep in zanimiv je lahko poklic kmetovalca, kljub nekaterim težavam, če ga opravljaš s srcem. In mimogrede: če se kdo od mladih še vedno ni odločil za svoj življenjski cilj, so na Kmetijskem šolskem centru v Šentjurju še odprta vrata. Za šolsko leto 1979/80 še vedno sprejemajo učence za široki profil kmetovalca ali kmetovalke-gospodinje, za kar je potrebna le končana osemletka. In tudi tistim, ki se jim je v osnovni šoli zataknilo, ni treba

obupovati. Na šoli so namreč razpisali tudi 30 učnih mest za učence, ki so končali le šest razredov osnovne šole. Šolanje za prvo skupino traja 2 leti, za drugo pa le leto dni. Pri tem pa je najbolj ugodno to, da dobijo dijaki za šolanje na Kmetijskem šolskem centru v Šentjurju tudi štipendije, za kar se morajo pozanimati pri svoji kmetijski organizaciji.

MATEJA PODJED

ŠTORE

RAZGIBANO DELO

Kdaj nova pošta in telefoni?

V KS Store dokaj uspešno izvajajo naloge iz srednjeročnega načrta za obdobje 1976-1980. Kot je povedala tajnica KS, Tončka Križnik, so nekaj objektov, katerih gradnja oziroma adaptacija je bila predvidena v tem obdobju, že izročili svojemu namenu, do prihodnje pomladi pa naj bi se končala dela še na ostalih objektih. Čeprav so dela iz tega obdobja torej še v teku, pa so na seji sveta KS že sprejeli sklep za nov srednjeročni načrt za obdobje 1981-1985. Vendar o tem kdaj drugič.

Pred nedavnim so odprli v Prožinski vasi nov betonski most, uredili so tudi štiri avtobusna postajališča, v krat-

kem pa jih nameravajo urediti še več. Prav tako so letos končali gradnjo ceste v Kompolah, kateri so postavili temelje brigadirji na lanski lokalni delovni akciji. Ob prazniku Celja pa so predali namenu štiri kilometre dolg odsek ceste Svetina-Štore, ki sega en kilometer tudi v KS Store.

Medtem, ko tečejo dela na gradbišču novega zdravstvenega doma in stanovanjske stolpnice, so na KS že določili skupine, ki so odgovorne za nemoten potek asfaltiranja ceste v Laški vasi in za ureditev cestnih odcepov na Lipi, za kar so namenili sto starih milijonov. Vse pa je že tudi priprava za otvori-

tev knjižnice v Štorah, ki bo v prostorih Ljudske tehnike.

Kljub temu pa v KS Store do konca leta 1980 ne bodo uspeli uresničiti vseh zastavljenih ciljev. Tako bodo ostali brez novega vodovoda še precej časa na Pečovju, saj ga celjska komunalna skupnost sploh še nima v programu, KS sama pa kljub samopriskevu krajanov nima dovolj sredstev za ta objekt.

Domnevajo tudi, da bo preteklo še precej vode, preden bodo Štore dobile nove telefonske priključke. To bo izvedljivo šele takrat, ko bo zgrajena v Štorah nova pošta. Najprej so sicer nameravali odstopiti pošti prostore v pritličju nove stolpnice, ker pa PTT ni hotela plačati za to potrebne prispevka, so se na KS odločili, da bodo zgradili pošto kot samostojni objekt v naslednjem srednjeročnem načrtu, to pa pomeni, da telefonskih priključkov ne bo še vsaj dve leti.

IRENA FERME

V LAŠKEM POVRSTNEM REDU

Pri zdravilišču v Laškem so začeli kopati globok jarek za položitev kolektorski cevi bodoče čistilne naprave v Laškem. Čeprav cevovod na levem bregu Savinje še kmalu ne bo gotov, so pri zdravilišču začeli graditi kratek vložek vnaprej. To je potrebno zato, ker se bo še letos začela rekonstrukcija ceste skozi Laško in sicer od Debra naprej.

Hvalevreden primer vsklajenosti. Lahko bi se namreč zgodilo, kot smo pri nas pravzaprav že vajeni, da bi kolektor na desnem bregu začeli graditi, ko bi bila rekonstrukcija ceste že gotova.

Zgledovanja vreden primer, mar ne?!

KONJICE: TEPANJE IN PREVRAT ZMAGALA

V I. ligi je bil vrstni red naslednji: Tepanje 31 točk, Zreče 29, Konjiška vas 29, Vitanje 27, Zbelovo 26, Škalce 22, Zeče 21, Konjice II 21, Žiče 20, Loče 17, Konjice I 14 in Stranice 7 točk.

II. liga: Prevrat 43 točk, Zreče II 36, Malahorna 35, Draža vas 33, Polene 26, Spitalič 25, KZ Zreče 18, Pristava 18, Jernej 18, Gabrovlje 18, Gorenje 15, Vitanje II 12 in Zeče II 12 točk.

Tako bosta v prihodnji sezoni Prevrat in Zreče II igrala v prvi ligi, iz nje pa se v drugo selita Konjice I in Stranice.

VINKO POTOČNIK

OB ZAKLJUČKU PRVE IZMENE MDA »KOZJANSKO 79«

VEČ ŽULJEV – VEČ PRIJATELJEV

Brigadirji zelo uspešni na vseh področjih

Brigadirsko življenje! Pravijo, da v brigadah vlada enkratno vzdušje, ki ga želi občutiti vsakdo. V brigadi dobijo nekateri svoj prvi žulj, se mogoče prvič zaljubijo... Vse je po svoje prijetno. Sprva ti je delati težko, potem pa se dela privadiš in delaš z veseljem. In ko se ravno privadiš na brigadirsko življenje, pride tisto najtežje – slovo. Domov! V vsakdanji tempo življenja, s svojo utrjujočo enoličnostjo. Potem privrejo spomini... da, stoži se ti tudi po delu, krampu in mukah, ne samo po tabornem ognju.

Isto se dogaja danes z brigadirji prve izmene MDA na Kozjanskem, ki so svojo dekad zaključili pred dvema tednoma.

V prvi izmeni je bilo v obeh brigadirskih naseljih 220 brigadirjev. V naselju Šentvid so bile in dobile naslednja priznanja brigade:

KRISTIJAN TODOROVSKI iz Skopja: prislužili so si naziv udarništva za prvi, drugi in izredni udarni dan, udarništvo za obe dekadi, priznanje za interesne dejavnosti ter Trak akcije, predlagani pa so bili za najvišje

priznanje, za plaketo Veljka Vlahovića.

Brigada MAJDE VRHOVNIK iz Ljubljane: udarništvo vseh treh udarnih dni, udarništvo prve in priznanje druge dekade, ter priznanje za interesne dejavnosti v drugi dekadi.

Dr. MLADEN STOJANOVIĆ, brigada Rdečega križa Jugoslavije – udarništvo vseh udarniških dni, udarništvo obeh dekad, priznanje za interesne dejavnosti v prvi dekadi.

V naselju Bistrica ob Sotli sta bili brigadi:

FILIP FILIPOVIĆ iz Čačka – prislužili so si naziv udarništva prvega, drugega in izrednega udarnega dne, udarništvo obeh dekad, priznanje za interesne dejavnosti prve in druge dekade, dobili pa so še Trak akcije in bili predlagani za plaketo Veljka Vlahovića, kot najboljša brigada v naselju Bistrica.

POBRATENA MESTA (Celje, Doboj, Čuprija) – udarništvo prvega, drugega in izrednega udarnega dne, udarništvo prve dekade, pohvalo za drugo dekad in priznanje za interesne dejavnosti v drugi dekadi.

Brigadi v tem brigadirskem naselju sta skupno šteli 87 brigadirjev, opravljali pa sta delo na vodovodu v Virštanju in na novi cesti, ki pelje čez Kozje.

Brigade v Šentvidu so šteli 133 brigadirjev, opravljale pa so dela na glavnem delovišču v Loki pri Žusmu na regulaciji potoka in gradnji nove ceste. Na Kalobju je brigada Rdečega križa končala dela na vodovodu, poslednje delovišče pa je bilo pri Planini, prav tako so napeljevali vodovod.

Poleg tega so brigadirji sodelovali na kulturnem, družbenopolitičnem, idejnopolitičnem in športnem področju. Skoraj vsak večer so priredili kulturni večer, prirejali so skupne večere obeh naselij, ogledali so si predstavo mladincev iz Šentvida, Randevue, v naselju pa so nastopali pevski zbor, folklorna skupina in vojaški ansambel. Brigadirji so izdajali tudi biltene, kjer opisujejo delo na trasi, popoldnarsko življenje in satirično šibajo brigadirsko življenje na sploh. Izdajali so stenski časopis dvakrat tedensko, pomemben pa je bil tudi ideološki bil-

ten, ki je obravnaval predvsem teme na čast dneva borcev, tovariša Tita... Delovali so tudi tesno v stiku z radijem, kjer so oddajali dnevna poročila, pripravljali razne igre in oddajo po radiu. Vse brigade so za delo na kulturnem področju dobile najvišjo oceno.

Idejnopolitično delo se je vodilo po programu, ki je bil sestavljen iz skupnega izbirnega programa (neobvezen za vse brigadirje), izobraževalnega skupnega programa in iz samoizobraževalnega programa, kjer so brigade organizirale pogovore s predstavniki DPO, DO, okoliških KS... V to smer programa so všteli tudi organizacijo tečaja iz prve pomoči in tečaja za vozniški izpit. Na družbenopolitičnem področju bi omenili še mladinsko politično šolo Edvarda Kardelja in velik odziv nanjo.

Omenimo le še športno udejstvovanje brigadirjev, kjer so prirejali športna tekmovanja z domačini, občinskimi sekcijami in pripadniki JLA, med seboj pa so tekmovali za naziv Prvaka akcije.

M. MOSBRUKER

JOŽA VRŠNIK

PREPROSTE ZGODBE S SOLČAVSKIH PLANIN

Nekateri učeni ljudje, ki poznajo živalstvo bolj iz slik kakor iz življenja, učijo, da ima žival pač nagon, ne pa tudi razuma.

Zase sem prepričan, da ima žival prav take nagone kakor človek, razum pa tak, kakor ga potrebuje za svoj obstoj in za obstoj svoje vrste. Seveda pa niso vse živali iste vrste enako razumne.

Imeli smo kravo Rmenko. Dokler so jo krmili in molzli drugi, je bila nekoliko plašna, po teličku pa tudi nekoliko huda. Ko sem jo krmil in molzel jaz, je postala zelo krotka in zaupna. Čez poletje sva s sestro Kristino bivala na planšariji v Kotu, kjer sva strgla turistom z mlekom in drugimi domačimi dobrotami. Krave sva molzla kjerkoli, včasih tudi daleč od stanu in hleva. Navadno sem šel na molžo nekoliko prej kot Kristina, če je pa Kristina morala streči turistom, sem molzel sam. Kadar je Rmenka videla, da sem se bližal s kango in molznim stolčkom, mi je prišla naproti in se ustavila tam, kjer je videla, da bo sama lahko stala, jaz pa

lahko sedel in molzel. Neka dne pa je šla Kristina na molžo prej kot jaz. Sedla je k Rmenki in jo začela molsti. Rmenka ji je pustila in mirna stala. Tedaj sem prišel na molžo jaz in sedel k drugi kravi. Ko je Rmenka to videla, se je zamolklo oglasila, ušla Kristini in prišla k meni. Z rogom je rahlo sunila kravo, ki sem jo molzel, da se je umaknila in na njeno mesto je stopila Rmenka točno tako, da sem jo lahko pomolzel.

Neko jutro sem zelo zgodaj odšel k ovcam na Krofičko. Krave je molzla Kristina sama. Takrat je Rmenko lahko pomolzla ker nisem bil zraven. Ko je začela molsti drugo mlado kravo, pa ta ni hotela stati. Ušla sicer ni, le pasla se je počasi naprej. Brž ko je Kristina prišla za vime, je krava stopila naprej in Kristina je morala za njo. Ko je spet začela, se je krava spet odmaknila itd. Rmenka je to videla, pa je stopila pred kravo in je ni spustila naprej tako dolgo, da jo je Kristina pomolzla. Potem je odstopila in obe kravi sta se pričeli spet pasti.

AVGUSTA NA ŠMOHORJU ZASEDENO

Planinsko društvo Laško sporoča, da bodo od 1. do 21. avgusta v planinski koči na Šmohorju zasedena vsa ležišča. Za enodnevne izlete bo koča vseeno odprta in oskrbovana tudi v teh dvajsetih dneh.

Ležišča bodo v domu zasedena z mladimi gasilci, za katere občinska gasilska zveza prireja taborjenje, združeno s praktičnim poukom gasilskih veščin in življenja v naravi, kar sodi v aktivnosti obrambne vzgoje.

J. K.

SPOR O IMENU SAVINJSKO - KAMNIŠKIH ALP

Mnogokrat ne vemo, ali so Kamniške in Savinjske alpe eno in isto, ali ima vsaka skupina svoje ime. Zato se tudi mi pomudimo za trenutek ob tej terminološki zanimivosti. Dejstvo namreč je, da je omenjeno ime nastalo šele v novejšem času iz potrebe po enotnem imenu za vso gorsko skupino, seveda predvsem zaradi znanstvenega preučevanja in razvoja planinske ideje na tem področju. Uvedel ga je Ferdinand Seidl, ki je združil obe imeni v svojem delu Kamniške in Savinjske Alpe, ki je izšlo leta 1908.

Prvi, ki je to gorsko skupino sploh poimenoval, je bil Valvasor v svoji Slavi vojvodine Kranjske. Prisodil jim je ime Snežniki, medtem ko jih je sto let kasneje Hacquat v svoji Oryctographii carnio-lici imenoval »Ta Kamelska planina«, vendar je ob tem navajal tudi imena posameznih gora, kot so Grintavec, Kočna... Kasneje je isti avtor prekrstil celotno gorstvo V Steiner Alpen (Kamniške Alpe). Proti koncu prejšnjega stoletja je uvedel najpomembnejši raziskovalec teh gora dr. Frisvhauf ime Savinjske Alpe in tako vse gorovje imenoval po reki Savinji, največji reki, ki priteče iz tega gorstva.

Akademik dr. Ilešič je kasneje posegel v spor o pravilnem poimenovanju in pri tem predlagal obe imeni za enakovredni.

19 LOVRENŠKIH BISEROV

Čist zrak, lepa narava in lažje dihanje naredijo bivanje v gorah prijetno in zato hitro izginejo posledice, ki jih povzroča naporno delo, onesnaženo okolje v mestih in vsakdanji stres. Krenimo na izlet, na nezahtevno turo, ki je kot nalašč namenjena očiščenju pljuč in rekreaciji, na ogled devetnajstih Lovrenških jezer.

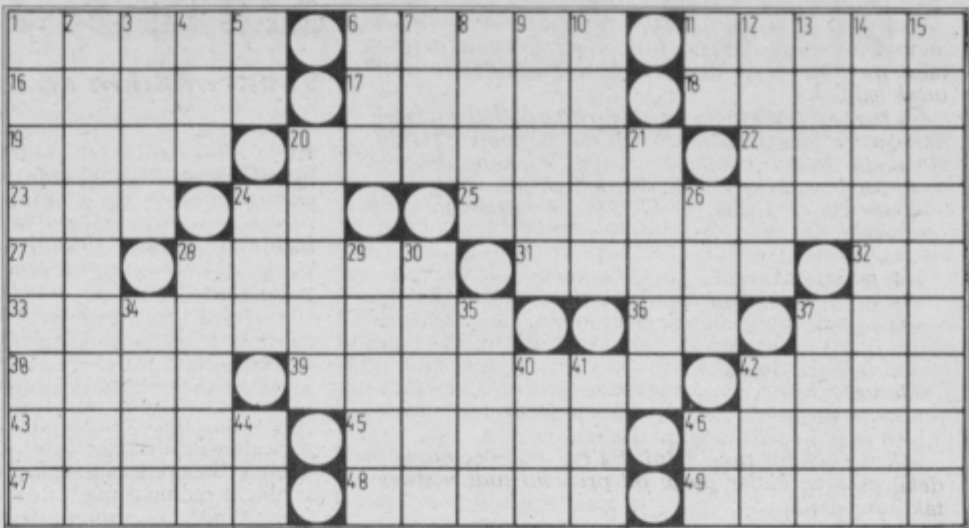
Do njih pridemo iz Koče na Pesku ali iz Rogle, do obeh postojank pa je možen dostop z avto-

mobiliom. Od koč na Pesku do planinskega doma na Rogli vodi markirana pot, za katero potrebujemo dobre pol ure. Poleg tega pa je na Rogli, najvišji točki Pohorja (1517 m) razgledni stolp iz katerega se nam nudijo čudoviti razgledi na Gorjance, Savinjsko-Kamniške Alpe, Panonsko nižino... Proti Lovrenškim jezerom krenimo iz Peska po cesti, ki se rahlo spušča navzdol do potoka Planinščice in čez njo. Na tem kraju »Pri mašinžagi« je stala velika parna žaga. Ko pa je zmanjkalo lesa, so žago opustili in ostale so le še ruševine in ime. Naprej gre pot po gozdu, precej strmo navzgor, se nato zravna in se na novo vzpenja pred Lovrenškimi jezeri. Za to pot potrebujemo slabo urico hoje.

Lovrenška jezera so kakor vsa druga visokoležeča barja naravna zanimivost, vredna zaščite. Nastala so na takih krajih širokega pohorskega hrbta, kjer padavine zaradi skledasto oblikovanega terena ne morejo odtekati. Zaradi ilovnatih tal voda tudi ne prenika, tako, da napaja jezera, ki jih obdaja močvirnat gozd. Drevesa v takem gozdu so nizka, pokrneta in zalisanjena. Okoli debel dreves so majhni, suhi otoki, na katerih se kmalu naselijo vres, brusnice in ostale rastline, ki ljubijo že bolj suha in kisla tla. Ta barjanski svet je dolg nekako 1 km in do 300 m širok. Pokriva ga do 3,5 m visoko ruševje, ki je gosto strjeno in tako tudi težko prehodno. Debla dreves so polegla, le poganjki so napol zravnan. Do samih jezer, ki se skrivajo je težko priti brez primerne obutve, kajti tla so tako vlažna, da je prehod mogoče le s stopanjem iz debela na deblo. Tla pod borovjem pokriva šotni mah, ki lahko zadržuje v sebi ogromno vode. Od izleta bomo nekaj pridobili, če bomo hodili z odprtimi očmi in ušesi, kajti tu je zanimiva močvirska flora in favna, od živali pa naj omenimo ruševci in kljunači.

MOJMIK MOSBRUKER

ZA VAŠ KRATEK ČAS

Vodoravno: 1. mesto na japonskem otoku Honšu, 6. srbska reka, ki se pri Negotinu izliva v Donavo, 11. pogorje v zahodni Makedoniji, 16. pripadnik nekdanjega indijanskega ljudstva v srednji Ameriki, 17. letoviško mesto v Črni gori, 18. posebni telesni položaj v jogi, ki omogoča meditiranje, 19. kraj ob vodi, 20. vitka srbska smreka, 22. afriška plemenska in jezikovna skupina, 23. pesem hvalnica, 24. Ivan Minatti, 25. veda, ki se ukvarja z gospodarskimi odločitvami, 27. avtomobilska oznaka Reke, 28. odstranitev pokvarjenega avtomobila, vlečenje, 31. mesto v jugozahodni Romuniji, 33. okrajšava za »sledilci«, 33. spletkar, 36. enaka samoglasnika, 37. japonski drobiž, 38. žunija, 39. koran, muslimansko sveto pismo, 42. slovenski knez, vodja močne slovanske plemenske zveze, v kateri so bili tudi Slovenci, 43. stara ljubljana, 45. organska spojina iz benzoila, 46. beležka, 47. orač, 48. prizorišče v cirkusu, 49. sre-

dozemski rastlina.

Navpično: 1. naprava za ogrevanje prostorov, 2. črta na zemljevidu, ki veže kraje z enako močjo zemeljskega magnetizma, 3. palica za čiščenje pluga, 4. tuje žensko ime, 5. »vse v redu«, 6. tovarna izolacijskega materiala v Laškem, 7. ime pesnika Grudna, 8. dalmatinsko žensko ime, 9. lepo vedenje, 10. zapredek bube, mešiček, 11. avtomobilska oznaka Karlovca, 12. osamitev, 13. razred členonožcev s škrgami in škarjami, 14. grški filozof iz 6. stoletja, Anaksimandrov učenec, 15. plehkost, vsakdanjost, 20. zadnja črka grške abecede, 21. negativno nabit ion, 24. sovjetska reka, pritok Balkškega jezera, 26. osebnosti, 28. modrika, stočna poljska ptica, 29. turški rokodelski pomočnik, 30. sidro, kotva, 34. čebelji samec, 35. moško ime, 37. obrok plačila, 40. ime atleta Clarka, 41. krilo rimske legije, 42. okrepljena pijača, 44. ploščinska mera, 46. kemijski simbol za element natrij.

STRELCI ZA OBČINSKI PRAZNIK

Na Gričku pri Celju je bilo odprto prvenstvo Celja ob občinskem prazniku, kjer je nastopilo osem ekip, med njimi tudi iz pobratenih mest. Zmagali so Postojnčani pred Celjani, ki so nastopili oslabljeni (manjkala sta dva Tončka - Jager in Pihler), tretji so bili strelci iz Doboja, sledijo Zabok, Kranj, Stavbar iz Maribora in Konus iz Slovenskih Konjic. Med posamezniki je zmagal Celjan Ervin Seršen, Jože Jeram pa je bil četrti. Najboljši so dobili posebna priznanja ZTKO, vsi nastopajoči pa maskote Celja. Več kot 40 strelcev je najprej pozdravil predsednik Občinske strelske zveze Martin Adrijaš.

K. JUG

Ljubljanska banka

Splošna banka Celje

Stanovanjsko posojilo je za naše varčevalce zidak, ki je vedno na zalogi in s katerim lahko zgradite še dosti več.

JANKO KAČ

GRUNT

21

»To je pa tvoja pisanka,« je spustil Tona papir na tla. Micika je zagorela v lice kakor mak sredi zoreče pšenice; Tona je namreč držal v rokah lepo politirano zibelko iz rdečega črešnjevca lesa. Spretna mojstrova roka je vložila v končnico dvoje rdečih src med belimi rožami in morsko tace spodaj, ki naj čuva dojenčka pred moro.

Tako se je vsaj na videz še dosti srečno iztekla tako nerodno začeta zadeva nepotrebnega Tončka.

V.

Najboljše zdravilo za žalostno srce je delo. Žalost je kakor razvajen otrok: bolj ko ga miluješ, bolj se cmeri in šopiri, da postane tiran svojih ljubiteljev. Prav tako zagospodari žalost v ubogem srcu, če najde časa, da se razbohoti in ga tako napolni, da ni v njem za nobeno drugo misel več prostora.

V delu in skrbi je utešila tudi Micika svoje ranjeno srce, da jo ni več bolel pogled na tujega otroka. Že močno nadložna je podkopavala Kolenka v kresnem jutru endivijino seme na vrtu, da bo tudi pozimi vsaj ob praznikih solata na mizi. Gosposke ženske se prikrivajo zadnje mesece, kmetska gospodinja pa gre še, ko so izpolnjeni dnevi, na delo. Kakor rodna zemlja ne skriva svoje grude, temveč pusti, da jo prepeka sonce od skriva do mraka, tako tudi Prepeka nadložno blagoslovljeno telo naših mater sonce, ko zori v njih čudežni sad.

Veseli krik se je razlegel izpod košate črnice ob čebelnjaku, kjer je jezdil Tonček koleno starega očeta. Matija se

je ves pomladil pri živahnem otroku in se tako pootročil, da se ni brigal nič več, kako gre delo na polju, temveč je bil veren tovariš rdečeličnega vnuka od zore do mraka.

Kar samo je uhajalo Miciki oko tja pod črnico in si je želela le eno: »Da bi bil tudi moj tako čvrst in veder, da bi Tona tudi zanj našel nekaj ljubezni. Kako ga bom varno povijala in mu pela najlepše uspavanke, da bo sladko spal in...«

Sredi te misli jo je silovito popadlo v drobovju. Čebelnjak, črnica in ves svet se ji je zavrtel okrog. Dobro, da je bila ob plotu. S trepetajočimi rokami se je oprla nanj in debele potne srage so ji stopile na čelo. V tem je pridobila mimo po cesti Fidelčka.

»Krti čakaš?« je ogovorila nepremično gospodinjco. Ko je pa bliže pristopila, je videla Micikin izpremenjeni obraz. Komaj je čula njen glas:

»Sam Bog te je prinesel. V posteljo -« Brž je stekla Fidelčka v hišo po mater - Tona je pri senu bil za Grajsko vasjo -, da sta spravili vso premočeno Miciko v posteljo.

Fidelčka se je urno odpravila po babico k fari. Spotoma je povedala novico Kovačici Leni, ki je obsipala pozni krompir na njivi na cesto. Kar v razgon je vrgla mati motiko in naglo, kolikor so jo nesle noge, hitela na Grobljo.

Ko se je vrnila Fidelčka z babico v pičlih treh četrtih ure, se je že vila Micika v hudih krčih, ki so se vrstili v naglih presledkih, in obupno vekala. Materi, vajeni iz dolgega življenja takih zadev, sta zmajevali z glavo, da nekaj ni prav.

Tona je bil pravkar prišel s travnika po kosilo za sušace in se je močno začudil, ko ni bilo nikjer nobene ženske, ne v kuhinji in ne v sobi. V tem je presegal tišino silen neoblikovan krik iz hešce.

»Kaj pa more biti to?« je planil Tona z enim skokom v sobo in je kakor vkopan obstal. Polno žensk, na postelji pa njegova žena, vsa znojna po obrazu, spačenem od bolečine. Micika je videla njegov sočutni pogled in ji je tako dobro del, da se je kljub bolečini trudno nasmehnila. Tona je spet zaprl vrata, se opotekel na stol v veliki sobi in si podprl glavo z rokami.

Pa je stopila iz hešce babica in mignila Tonu v vežo: »Tako se peljite po zdravnika, če jo bo mogel še rešiti. Jaz ji ne morem pomagati.«

Tona je planil ven in naglo okomotal mlajšo pramo, ki je bolje tekla. V pol ure je bil že nazaj z zdravnikom.

Znočilo se je že, ko se je silnemu zdravnikovemu trudu in izredni spretnosti posrečilo rešiti porod.

»Ne bi bila smela zanositi,« je rekel zdravnik in pristavil kakor za sebe, da je komaj babica razumela, »in ne bo nikoli več.«

V gorke prte je zavila babica rdečo stvarco, ki je klavrno cvnila. Mati Lena je baš obrisala potno lice svoje Micike, ko je odprla ta oči in zašepetala:

»Sem ga dajte, da ga vidim.« Tako prepričana je bila, da je fant, da se povprašala ni po tem.

Polona je stopila k vratom in poklicala Tona, ki je sam sedel za javorjevo mizo pri nedotaknjeni večerji, in mu povedala veselo vest: »Ga že imamo!«

Prav ko je Od trpljenja vse kalne materine oči so odsevale v čudoviti miini, ko je pogledala svojega neboljenčka. Noben slikar še ni pričaral na platno tega pogleda in ga tudi ne bo nikoli, ker je nemogoče, da bi mrtvo platno moglo peti to himno povelicanja žene.

Nikogar ni videla mlada mati okrog sebe. Češ svet se je zgostil v to drobno bitje, ki mu je mati s tresočo se roko napravila na čelo znamenje odrešenja. Nato je zatisnila oči in ji je upadlo trudno telo v topo dremavico.

Tona je gledal s studom rdeče, starikovo revše in le ena misel mu je prišla v možgane:

»Z otrobi bi ga bilo treba potrositi...« Nasmehnil se je bil pri tej misli in se grajal: »Kaj mi hodi na misel, saj ni telček!«

Ženske so videle ta Tonov smehljaj, pa so ga obrnile Tonu v prid, češ, rad ga bo imel.

Drugo jutro je na vse zgodaj vrgla Fidelčka umazano spodnjico v škafo, da je lahko šla z opravo na perišče. Z odprtimi usti se jo sprejele rokovnice in ji na gosto odzdravljale na njeno »Dobro jutro!« Fidelčka pa se je molče tebi nič, meni nič spravila k izpiranju perila.

»No, kaj si prisegla, prisegla večno molčečnost,« jo je čez čas pičila nestrpna Kompostela.

Fidelčka je počasi ožela na kamnu spodnjico, da je tekla umazana milnica v debelih curkih v čisto studenčnico, nato pa vzdihnila: »Vsa sem še omotena od dobre starine. Se nikoli ničila nobena otročnica take kaplje, kakor jo je kupil Tona ženi. Pa naj še reče kdo, da je nima rad.«

»Pri bogatinu več odvaga srce kakor vsa starina. Kdor ima denar, jo pač lahko kupi!« je oponesla Mahoničarjeva Treza in hlastno pristavila: »Kaj pa otrok?«

»Kakršnega je Bog hotel,« se je Fidelčka zopet sklonila nad perivnik. »Kaj mislite, da bom svoje dobrotnike obirala.«

Vendar pa ni mogla zatreti svoje narave in je počasi povedala, da je otrok prav droben.

»Zajedla ga je,« je ugotovila s svojim basom Brezarjeva Zefa in so vse ženske prikimale.

Ko je Fidelčka še omenila Tonov blaženi nasmeh, je toliko zasrbel jezik Babnikovo Polono, da je priteknila:

SLIKAR IN PLESKAR SAMOUK

LEPOTNO MED LEPOTO

Jaka Zadnikar riše sedemdeset let

V nederjih lepe Slovenije se skrivajo ljudje, ki so s svojimi ustvarjalnim delom pravi biseri sredi biserne pokrajine! Eden izmed takšnih je brez dvoma tudi slikar in pleskar Jaka Zadnikar ali po domače »Pri Mavru« na Jezerskem na Gorenjskem, nekaj več kot dvajset kilometrov ven iz Kranja.

Mnogi občudovalci naših predelov brez zavisti povedo, da je Jezersko v mnogem podobno naši Logarski dolini. Mnogi gredo celo dalje in rečejo, da jim je Jezersko bolj všeč. Kakorkoli že, vsake oči imajo svojega »malarja« in vsako srce svojo ljubezen, vse pa je lepo!

Ko se pripelješ na Jezersko te pozdravi čudovit svet z bogatim vencem gora, kjer

so v zalisah skriva nikoli stopljiv sneg, spodaj so travniki s čudovito dišečo kumino, pa smrekov gozd in sredi tega raja čudovito jezerce. Ob njem »pade« popotniku takoj v oči tabla z napisom, da je nekaj sto metrov proč sredi doline hiša in v njej stalna azstava slikarskih del slikarja samouka Jakoba Zadnikarja.

Mož je čudovit posebej, star 73 let in z veseljem pove, da riše že sedemdeset let! Nikoli ni imel učitelja za risanje, ampak mu je edina učiteljica bila kritika!

»Veste, nihče ti nič ne pokaže, kako bi naj nekaj naredil, ko pa sam kaj narediš, pa so vsi največji strokovnjaki in kar kritizirajo!« pravi Jaka Zadnikar, ko sva se pogovarjala v večji sobi njegove hiše,

kjer ima zbrane in razstavljene svoje slike, na katerih pretežno prevladujejo svetle, sveže, tople barve, ki na platnu čarajo sicer svet, ki se razprostira okoli hiše.

Razstavo ima odprto vsak dan od 20. maja do sredine oktobra. Na Jezerskem živi že 53 let in »sem že priznan za domačina« so pohvali. »Ko sem prišel sem dobil samo travnike. Dimek sem si postavil. Imel sem samo »kačo v žepu«, tako pravijo pri nas tistim, ki nimajo denarja pa nekaj dosežejo s pridnim delom. Imel sem devet otrok pa 28 vnukov in imam tudi že eno pravnukijo. Veste, moj drugi vnuk, sicer sin moje najstarejše hčerke, Luka Krničar, je bil v Andih in se je z višine 6035 m kot prvi spustil v dolino po severni steni s smučmi!«

Jakob Zadnikar pa ni samo slikar in pleskar pa slikar samouk, temveč »sklada« tudi melodije, saj jih je napisal že več kot 250 in izdal v zbirki »Slovenski pritrkovalet«. Zanimiv je uvod v pritrkovanje: »Vsako dobro izvršeno delo zahteva celega človeka!«

Prijetno je srečanje z Jakobom Zadnikarjem. Mož ima veliko lepega povedati in pokazati. Sicer pa tudi živi v takšnem svetu, kjer prevladuje ena sama lepota in ta mora prevečati tudi človeka. In ker ima Jakob v sebi nekaj izpovedne moči mu je dano, da del lepote ohranja na platnih in v melodijah. Čudovit svet oplemeniten z dobrim Jakobovim srcem, mehko naturo in risajočo roko!

TONE VRABL

Lestvico zabavnih melodij vam poklanja **TTG Celje – Turistična poslovalnica**, Titov trg 1, ki vas vabi na letovanje še zlasti izven sezone.

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. HOORAY, HOORAY – BONEY M
2. CHIQUITITA – ABBA
3. HONDOIDI – TOMAŽ DOMICELJ
4. APSLOTNO TVOJ – MIRZINO JATO
5. DARLIN' – FRANKIE MILLER

KUPON

za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem

izvajalec

Ime, priimek, naslov

Nagrajenca: Jurij Blatnik, Griže 96

Robi Zorman, Resljeva 1, Celje

Pišite na naslov: Novi tednik – Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak torek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.45.

Vsakič nagrada mala plošča.

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ:

1. MAMINA LJUBEZEN – FLERE
2. KRKA SANJAVA – SLAK
3. RDEČI DEŽNIKI – ALPSKI KVINTET
4. PRAZNIK NARCIS – VESELI PASTIRJI
5. VESELI SLOVENCİ – KREŽE

KUPON

za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem

izvajalec

Ime, priimek, naslov

OLIVER DRAGOJEVIĆ V CELJU

V teh vročih poletnih dneh, ko vsi hitimo morju in osvežitvi naproti se želimo poleg kopanja in sončenja tudi razvedriti, so glasbeni organizatorji poskrbeli, da ne manjka raznoraznih koncertnih in plesnih prireditev. Po obmorskih mestih križari tudi karavana z naslovom »TURNEJA LETA 79 – OPROSTI MI PAPE«. Mislimo, da ni potrebno posebej poudarjati, da je glavni nosilec programa še vedno najpopularnejši jugoslovanski

pevec zabavne glasbe OLIVER DRAGOJEVIĆ.

Oliver je bil lanskoletni trikratni nagrajenec Splitskega festivala, potem nagrajenec Zagrebskega festivala in še bi lahko naštevali... Potujoča glasbena karavana bo poleg na morski obali nastopila tudi v nekaterih krajih v »celini«. Tako bo koncert pod gornjim naslovom tudi v Mestnem parku Celje na pokritem prostoru drsališča in sicer to soboto ob 20.00 uri. In kdo so gostje Oliverjevega

showa? DRAGAN MIJAL-KOVSKI je bil lanskoletni zmagovalac festivala »SKOPJE 78«, nastopil pa je tudi na letošnjem Splitu. Atraktivna MILKA LENAC pa je nagrajenka letošnjega »MIK 79« in pa še mlada perspektivna pevka iz Reke NEVIA RIGUTTO.

Pevce bo spremljal ansambel »VELEMAJSTORI«. Kaj naj še dodamo? Obeta se vam dve uri odlično izvedenega programa in tako vam bo sobotni večer v Mestnem parku minil v prijetnem razpoloženju!

GRADIMIR VELJKOVIC

»ŽALOSTINKA ZA SAVINJO« (6)

VSE BOLJ UKROČENA REKA

PIŠE: EDO JELOVŠEK

Katastrofe, ki jih je s poplavam povzročala Savinja, so ljudi in oblasti spodbudile k akcijam, da bi jo obrzdali. To je bilo mogoče šele v novejši dobi, ko je poleg boljše družbene organiziranosti bilo na voljo tudi več sredstev za take naložbe.

Viri poročajo o prvih regulacijskih delih na laškem območju v času 1818 do 1837 in sicer ob naseljih Marijagradec, Radoblje, Vrteče, Strensko in Briše. Iz struge so odstranili mnoge čeri in izravnavali tok vode, obrežja pa zavarovali s kamnitimi oblogami. Načrte za ta dela je naredil graški inženir Franc Nagler, dela pa je opravil zidarski mojster Janez Pico iz Beljaka. Sicer so že pred začetkom ladijske (bolje čolnarske) plovbe (1729–30) odstranili iz struge največje čeri, kar so drugič ponovili in še izboljšali v času 1830–1840. Večja in obsežnejša regulacijska dela pa so opravili v razdobju 1876–1893 med Prihovo nad Mozirjem in Levcu nad Celjem.

Leta 1936 so pričeli regulirati Savinjo pod Tremerjem. Načrte je napravil banovinski inženir Mursa. Dela je izvajalo podjetje Tašković iz Skopja, ki je delavce tako slabo plačevalo, da so stopili v večdnevno stavko, čeprav je šlo za sicer »pohlevne« sezone. Dela so izvajali v petih etapah vse do druge svetovne

vojne. Regulacijo so izvedli do Grenadirjeve brvi v Celju. Med okupacijo so dela nadaljevali in obložili obrežje s kamenjem vse do Brega v Celju, vendar del niso dokončali.

Zaradi hude poplave v juniju 1954 so že v septembru nadaljevali z regulacijo. Načrte za odsek do brvi v Levcu je izdelal ing. Veržikovski, tehnični nadzor pa je opravil ing. Rueh. Že naslednje leto je dobila Savinja novo strugo. Železniško progo so prestavili na levi breg Savinje, stara železniška mostova pa opustili. Voglajno so speljali ob cesti pod gradom, nad njenim izlivom pa zgradili nov železniški most in betonsko peš-brv. Železen in lesen most čez Voglajno nasproti železniške postaje je uničila velika poplava 1954. Po stari trasi železnice teče danes sodobna cesta, ki vodi čez nov moderen most. Vse do levške brvi so obrežja zavarovali s kamnitimi oblogami, kar je trajalo do leta 1961. Hkrati so gradili vse nove mostove in uredili vse pritoke reke Savinje.

Prvi ukrepi za regulacijo Savinje v Laškem so bili storjeni že v bivši Jugoslaviji. Osrednji zavod za zavarovanje delavcev v Zagrebu, ki je bil lastnik laških toplic, je v letih 1934–35 zgradil ob desnih obrežjih Rečice in Savinje visoke betonske zidove do južnega konca kopalniških

stavn. Dela so nadaljevali v novi Jugoslaviji vse od leta 1961 do 1976. Načrte za ta dela je napravil ing. Srečko Cvahte pri podjetju »Vodna skupnost – NIVO« v Celju. Dela so tekla po etapah od bencinske črpalke mimo toplic in dalje pod cestnim in železniškim mostom do odcepa ceste na Strmco. V ravni črti so zgradili visoke kamnite zidove. Severno od toplic so zgradili oporne stene iz betonskih komor, napolnjenih s kamenjem. Prav tako so zavarovali tudi levi breg Rečice in levi breg Savinje od izliva Žikovce na

Savinjskem nabrežju. Severno od jagoške ravnice so nekoč do Brstnika že vozili ob Savinji, danes pa je pot v nevarnosti, ker jo Savinja stalno izpodjeda. Opravljene so meritve za nadaljnjo regulacijo struge.

Laško ima že po narodi zelo neugodno (čeprav tudi slikovito) lego. Oblikovanost vodnih in zemeljskih površin je zelo težavna. Zato so v tem kraju predvidena še druga nujna regulacijska dela. Veliko zapora vodnih mas predstavlja velik ovinek med Strmco in Marijagradcem. Ta zemeljska zapora

povzroča, da se narasla Savinja prepočasi umika z mestnega območja.

Po načrtih naj bi ovinek presekal in pomaknili novo strugo v bližino ceste na desnem bregu. Na levem bregu bi na desni strani železniškega nasipa z opornim zidom pridobili prostor za novo cesto proti Radobljam. S tem bi se za cesto v to smer izognili tesnemu podvozu, ovinu okoli marijagradške cerkve in prepogosto neskončno dolgo zaprtim zapornicam. Prav od dokončnih regulacijskih del so odvisne gradnje mnogih sodobnih objek-

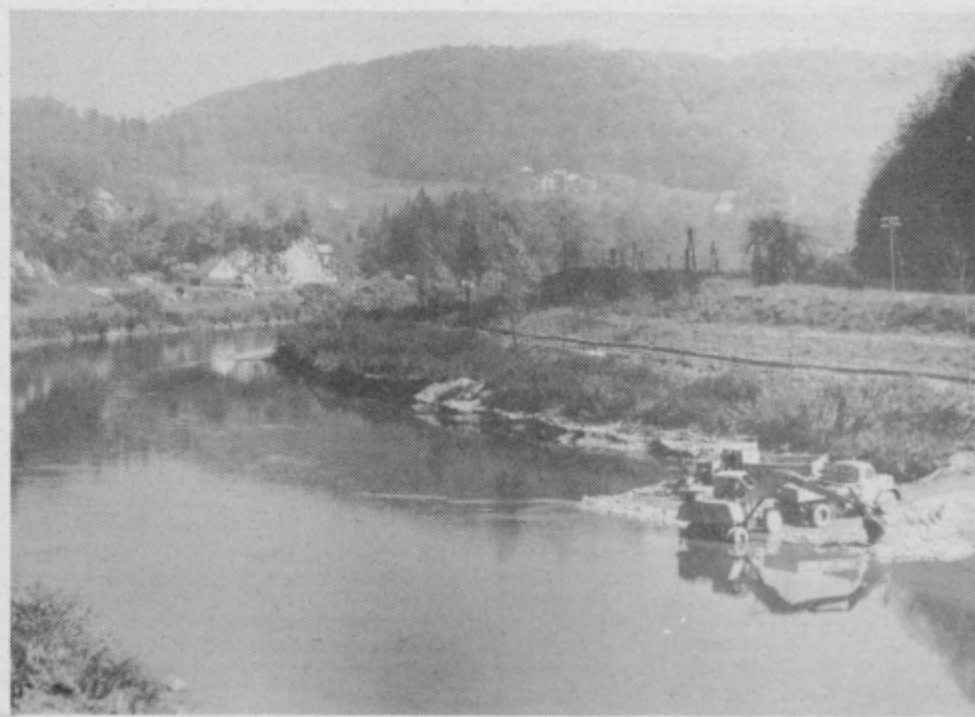
tov v laški kotlini. Seveda bo prestavitve reke močno spremenila podobo krajine, predvsem pa idilični pogled na taborno cerkev v Marijagradcu, ki se zdaj s svojega grička zrcali v gladini Savinje.

Prebujena zavest o varstvu okolja je vplivala na to, da so v Laškem začeli graditi tudi kolektor – zbiralni cevovod za odplake, ki se bo končal na levem bregu v Radobljah v čistilni napravi. To je za turistično mesto izrednega pomena. Seveda ta velika investicija groteskno bode iz obsega problema onesnaženosti Savinje. Laško sicer tudi onesnažuje reko, toga glavni onesnaževalec je Celje. Tako bo čez čas, ko bo začela delati tudi čistilna naprava, Laško prilivalo nečisti Savinji prečiščene vode s svojega ozemlja. V zadnjih letih je Savinjo nekajkrat prizadela katastrofalna onesnaženost, zadnjikrat ob občinskem prazniku občine Laško, julija letos.

Vodostaj Savinje objavlja v javnih sporočilih po stanju v Laškem. Uprava hidro-meteorološke službe v Ljubljani je leta 1953 zgradila na desnem bregu nad mostom v Laškem vodomerno postajo. Ta je opremljena z limnigrafom, ki stalno in avtomatično registrira vodno gladino in temperaturo. Služi za osnovo študije za izgradnjo vodnih central, regulacijskih in drugih objektov. Vedno večje potrebe po energiji obetajo vrsto novih hidrocentral. Najprej seveda na Savi, pozneje pa najbrž tudi na Savinji.

Upajmo, da se bodo ljudje v porečju Savinje tako odločno, kot so se lotili brzdanja hudournih reke, zavzeli tudi za njeno čistost, obnovili življenje v njej in olepšali tistega ob njej.

KONEC

ATLETSKO VESELJE V KARLOVCU

ROK, STANKO IN PETER ODLIČNI

Jugoslavija v A skupini v Torinu (Italija)

Redki so atletski dogodki v zadnjih letih, ko bi se jih tako veselili, kot zadnjega nastopa naše moške ekipe v Karlovcu na evropskem tekmovanju B kupina. Največji »štos« je v tem, da smo se v to tekmovanje uvrstili zato, ker smo bili določeni za organizatorja, saj prejšnji uspeh tega ni zagotavljal. In zdaj največje presenečenje: Jugoslavija je prva v B skupini ter je premagala atletske velesile Romunijo, Madžarsko, Češkoslovaško, Finsko (komaj peto mesto!), Bolgarijo, Švico in Belgijo! To je uspeh vreden vsega spoštovanja in Jugoslavija se je s tem uvrstila v veliki evropski finale!

To pa pomeni, da je zagotovljen nastop med osmimi najboljšimi atletskimi velesilami na stanem kontinentu v Evropi. Čez štirinajst dni se bodo jugoslovanski tekmovalci srečali v velikem finalu v italijanskem Torinu ob boku z atleti Sovjetske zveze, obeh Nemčij, Italije, Anglije in drugih. Nastopili bodo takorekoč na mini evropskem prvenstvu, tam, kjer bo zbrana prava smetana najboljšega!

V Karlovcu so nastopili tudi trije atleti z našega območja in sicer Rok Kopitar ter Stanko Lisec iz celjskega Kladivarja ter Celjan Peter Svet, ki zdaj nastopa za velenjski Rudar. Vsi trije so odlično branili naše brave, kot je to storila tudi večina ali kar glavina (bili so morda dva, trije izpadi) ostalih atletov. Naši predstavniki so osvojili prvo, drugo in peto mesto ter tako dodali lep delež k končnemu nepričakovanemu uspehu.

Prvi dan se je začelo tekmovanje s tekom na 400 m ovire. Naš predstavnik je bil mladi Celjan Rok Kopitar. Nič drugega: tekkel je odlično, borbeno kot vedno in zmagal. Čas 50,39! Za njim so ostali mnogi odlični atleti, najbolj važno pri tem pa je, da je z uvodno zmago dal polet celotni ekipi.

Stanko Lisec je tekkel kot naš predstavnik na 5000 m in ob koncu je bil pred njim samo evropski rekorder Belgijec Puttemans! Stanko je s časom 13:40,3 dosegel letos najboljši rezultat v Jugoslaviji, svoj osebni rekord in peti najboljši rezultat vseh časov na tej progi v naši državi! Bravo!

Znova je zablestel Peter Svet! Kljub daljši odsotnosti s steze zaradi različnih poškodb je znova uspel toliko volje in trdnosti, da je pred dnevi postal državni prvak v teku na 3000 m ovire, to pa mu je zagotovilo nastop v državni reprezentanci. Tekel je, kot se samo za njega spodobi: kot »urca«, vztrajno, hitro, odločno do konca. Bil je peti z letos najboljšim časom 8:42,6! Trikrat bravo!

Tekmovanje v Karlovcu pomeni veliko zmagovalstvo jugoslovanske atletike. To je dokaz, da se na tem področju v zadnjih letih nekaj le premika na boljše. Žal pa še vedno nismo v stanju »postaviti« po dva enakovredna tekmovalca na eno disciplino, to pa zmorejo Romuni in Bolgari, ki nas bodo skoraj zagotovo prehiteli tako kot v zadnjih letih vedno (dodajmo še Grke!) na Balkanskih igrah. Kakorkoli že, zadnji uspeh je izreden in predvsem dokaz, da se dela pravilno in da bo kdaj kasneje še boljše!

TONE VRABL

Rok Kopitar (posnetek je z lanskega Skokovega memoriala) se je ustalil na rezultatih med 50 in 51 sekundami v teku na 400 m ovire. Kdaj se bo spustil pod magično mejo 50 sekund? V formi je in prva prilžnost bo že v velikem finalu v Torinu v Italiji!

Foto: TONE TAVČAR

TELESNA KULTURA V SLOV. KONJICAH

V konjiški občini so razvoju telesne kulture posvetili v srednjeročnem načrtu veliko pozornost.

Prva skrb velja kadrom, ki jih v občini močno primanjkuje. Medtem, ko so imeli 1976. leta trideset amaterskih strokovnih delavcev, se je lani njihovo število povečalo na sto, v načrtu pa je, da bi jih morali imeti najmanj dve sto, od tega vsaj po dvajset trenerjev in instruktorjev.

Veliko pozornost in sredstva namenjajo gradnji športnih objektov. Prvi večji objekt v Konjicah je bil narejen že lani. To je bil športno rekreacijski center I (športni park). Letos naj bi bila končana prva faza športno rekreacijskega centra II, to je stadion in bazen z okolico in začetna dela v športno rekreacijskem centru v Zrečah. V gradnji je rekreacijski center na Rogli, v načrtu pa tudi telovadnica v Vitanju, v tem ko naj bi v drugih krajevnih skupnostih uredili večnamenska igrišča.

Korak naprej je bil napravljen v vrhunskem športu. Tako so v nogometu formirali več selekcij od pionirskih do članskih. Nosilec je ekipa zreškega Uniorja, ki tekmuje v slovenski ligi. Vseh registriranih igralcev v selekcijah je 180. Enako je urejeno v košarki, kjer je tudi več selekcij, nosilec pa je konjiški Konus, ki tekmuje v slovenski košarkarski ligi – vzhod. Za to igro je registriranih več kot 150 igralcev. V atletiki dogovorjen program ni bil realiziran.

Lepe uspehe so športniki konjiške občine dosegli v individualnih športnih panogah. To še posebej velja za strelce (Emeršič šesti v državi) ter za judo (Einfalt tretji v državi med mladinci).

VINKO POTOČNIK

KONČAN PRVI DEL V MEDOBČINSKI KOŠARKARSKI LIGI

Na področju medobčinske košarkarske lige Zalec se je končal spomladanski del tekmovanja v vseh treh ligah. V članski je prvak Zalec, ki je zmagal v vseh srečanjih, pri kadetih pa je v vodstvu ekipa Elektre iz Šoštanja, v ligi kadetinj, kjer nastopajo štiri ekipe, pa je najuspešnejša Libela.

LESTVICA ČLANI:

Zalec	9 9 0 869:573 18
Kovinar	9 8 1 873:707 16
Kovinotehna	9 7 2 754:674 14
Gren	9 6 3 829:737 12
Gradis	9 4 5 685:700 8
Garant	9 4 5 636:712 8
Rimske Toplice	9 3 6 501:552 6
Prebold	9 2 7 671:776 4
Sempeter	9 2 7 667:798 4
Zagrad	9 0 9 517:886 0

LESTVICA KADETI:

Elektra	8 7 1 712:453 14
Libela	8 6 2 571:410 12
Garant	7 6 1 453:375 12
Zalec	8 5 3 642:461 10
Li-Za I.	8 5 3 551:545 10
Li-Za II.	7 2 5 294:517 4
Rudar	8 2 6 406:441 3
Zlatorog	8 1 7 395:574 1
Celje	8 1 7 276:497 1

LESTVICA KADETINJ:

Libela	3 3 0 166:104 6
Elektra	2 1 1 94:154 2
Zalec	3 1 2 94:152 2
Rudar	2 0 2 66: 81 0

T. TAVČAR

TRIM IN REKREACIJA

54 EKIP V ODBOJKI!

V prvem polletju dobri rezultati

Strokovni svet za športno rekreacijo pri ZTKO Celje je objavil zajeten sveženj podatkov o udeležbi krajanov in delovnih ljudi celjske občine v I. polovici letošnjega leta v trim igrah in akcijah.

V nogometu, ki je med najbolj množičnimi aktivnostmi v občini, je sodelovalo kar 58 ekip. V I. skupini je v vodstvu Slovenija avto pred Aureo in Dobrino, v II. skupini Metka pred Obrtniki, občino in Opekarno, v III. skupini pa Cinkarna pred Libelo, Savinjo in železarno Store. V skupini st. članov je zmagal LK Savinja pred železarno Store, Cinkarno in Libelo.

V strelstvu z zračno puško je v I. skupini zmagala Carinarnica pred SKIMC Store in Javnimi skladišči, v II. skupini Zlatarna pred Klimo in PTT, v III. skupini EMO

pred Cinkarno in Savinjo, pri st. članih LK Savinja pred železarno Store in Cinkarno, pri ženskah pa v I. skupini Geodetski zavod pred OŠ Vojnik in Slovenija avto, v II. skupini LK Savinja pred PTT in LB II, v III. skupini pa železarno Store pred Kovinotehno in Cinkarno.

V kegljanju je nastopilo kar 51 ekip! V I. skupini je zmagal Geodetski zavod pred Utežmi in Ključavničarji, v II. skupini PTT pred Izletnikom in Elektro, v III. skupini pa železarno Store pred Kovinotehno in EMO. Pri ženskah sta v I. skupini bili najboljši Avto Celje in Obnova pred TKS, v II. skupini Savinja pred Kovinotehno in Ingradom, v III. skupini pa Cinkarna I pred Železarno I in Toprom.

V odbojki je nastopilo 54 ekip, kar pomeni, da ta igra

prednjači pred ostalimi. Pri moških je v I. skupini zmagala LB I pred Pravosodjem in Geodetskim zavodom, v II. skupini PTT pred Zlatarno in Obnovo, v III. skupini Ingrad pred železarno Store in Klimo. Pri ženskah je v I. skupini zmagala OŠ Vojnik pred Geodetskim zavodom in Obnovo, v II. Razvojni center pred LB in SDK, v III. pa Ingrad pred Železarno Store in Kovinotehno. Pri st. članih je zmagala ekipa UJV pred Cinkarno in Klimo.

V košarki, kjer je bil zaključen spomladanski del prvenstva, vodi v I. skupini Gradis B pred Gradisom A in EMO, v drugi Libela pred Kovinotehno in Gradisom C. V rokometu vodi v prvi grupi Zlatarna pred Ingradom in železarno Store, v drugi pa EMO pred PTT in Obnovo.

K. JUG

NA KRATKO

ZMAGA KEGLJAČEV CELJA

Tudi celjski kegljači so priredili zanimivo tekmovanje ob občinskem prazniku Celja. Na turnir v borbenih igrah so povabili na kegljišče Ingrada športnike Novega mesta ter pobratenih mest – Siska in Banja Luke. V dveh nastopih so Celjani podrli največ kegljev!

Vrstni red: 1. Celje 889 (410 in 479), Novo mesto 826 (403, 423), Siska 807 (390, 417) in Banja Luka 753 (373, 380). Najboljši posameznik je bil Anton Grilanc iz Celja.

DVOJICA NA EVROPSKEM PRVENSTVU

Dva mlada atleta iz Celja in Velenja bosta sodelovala od 16. do 19. avgusta na Poljskem na evropskem mladinskem prvenstvu. To sta izvrstna tekmovalca na 5000 metrov Rozman (Kladivar) in Miklavžina (AK Velenje).

MLADI NA BALKANSKIH IGRAH

V soboto in nedeljo bo v Jambolu v Bolgariji balkansko mladinsko atletsko prvenstvo. Določena je že naša mladinska reprezentanca, v kateri so tudi atleti in atletinje iz Celja in Velenja. Iz Kladivarja bodo nastopili Rozman v na 5000 metrov, Zirovec v skoku ob palici, Kolar v hoji na 10 kilometrov in Četinova v stafetnem teku 4 x 100 metrov. Iz Velenja pa bosta nastopila Miklavžina na 5000 metrov in Makovšek v hoji na 10 km.

PRVENSTVO SLOVENIJE V CELJU

Prvo soboto in nedeljo v avgustu bo v Celju republiško prvenstvo za posameznike. To bo nova prilžnost za celjske atlete, pa čeravno ne bosta sodelovala junaka sobotnega in nedeljskega tekmovanja v Karlovcu Stanko Lisec in Rok Kopitar. Prav tako ne bo nastopil Peter Svet, ki bo skupaj s Celjanoma nastopil v Torinu na evropskem pokalu.

DVAKRAT TRETJI

Celjski modelarji in padalci so nastopili na državnem in republiškem prvenstvu v Pančevu oz. Novem mestu. Modelarji so bili ekipno v Pančevu tretji, prav tako pa tudi padalci v Novem mestu. Tu so med posamezniki bili med člani Blažič sedmi in Bohnc deveti ter med mladinci Dobrave deseti.

J. KUZMA

POLETNI ZNOJ HOKEJISTOV

Celjski hokejisti na ledu, ki so v prejšnji sezoni osvojili odlično tretje mesto v najboljši ligi za Olimpijo in Jesenicami, v teh dneh marljivo trenirajo, saj želijo v novi sezoni uspeh ponoviti. Trener Albin Felc-Bine je zelo zahteven in zato bodo že v naslednjih dneh prešli na dvakratni dnevni trening.

Tako bodo vadili do 20. avgusta, ko bodo odšli na Jesenice in tam nadaljevali s treningom na ledu. Prvenstvo se bo začelo sicer šele 1. oktobra, Celjani pa bodo startali že 5. septembra v tekmovalni zvezi za pokal Karavanč. V njihovi skupini bodo nastopili še ljubljanska Olimpija, zagrebški Medveščak in ATSE iz Avstrije. Poleg teh tekem bodo igrali še prijateljske tekme z avstrijskimi in madžarskimi moštvii, seveda doma. Tako naj bi dobro pripravljeni pričakali novo prvenstvo, ko se bodo spoprijeli v enotni osmečlanski zvezni ligi.

Kako je z igralci? Vse kaže, da bo za Celjane zaigral tudi državni reprezentant, sicer doslej član Jesenic, Silvo Poljanšek, ki je odslužil vojaški rok v Celju. Vrnil se bo tudi Bojan Kerkoš, ki je bil dalj časa poškodovan. Bodo pa ostali brez dveh igralcev – kapetana Branka Smerca, ki je prenehal z igranjem hokeja.

Bine Felc, trener celjskih hokejistov zahteva, da v poletnem času preteče čimveč znoj, da bi v zimskem bili igralci pripravljeni na najtežje preizkušnje. Dosedanji rezultati so uspešni!

Foto: TONE TAVČAR

Jože Kuzma

T. VRABL

RMAN

Rman (ACHILLEA MILLEFOLIUM L.) je trajna zelika, ki raste po naših travnikih in pašnikih, po sončnih posekah. Značilno za rastlino je kobilu podobno socvetje. Koške obdajajo svetlo rumeno zeleni ovojčkovi listi. Sredinski cvetovi so beli, obrobni pa so beli, rožnati in celo temno rdeči. Cveti od junija do prve slane. Cvetovi in listi diše svojvrstno nežno in dišavno. Okus je trpek.

Rman je zelo zdravilna rastlina in nabiramo celo rastlino ki jo porežemo, cvete in liste osmukamo. Sušimo na preprihu v senci. V rmanu sta v glavnem dve glavni učinkovini in sicer grenčina ahilein in eterično olje z modrim azulenom. Ko so proučevali eterično olje so dobili še druge učinkovine in ves kompleks teh snovi sedaj tudi pojasnjuje odlično zdravilnost rmana.

Ker vsebuje veliko grenčin, prištevajo rman v prvi vrsti k drogam, ki jih uporabljajo za pridobivanje grenčin. Zato je njegova zdravilnost posebno ugodna pri različnih črevesnih in želodčnih oblezih, bodisi za odpravo neježnosti, napenjanja, črevesnih in želodčnih krčev, ali za zdravljenje vnetij, tako vnetje debelega črevesja (kolitis), ali vnetja želodčne sluznice (gastritis). Rmanov čaj stopnjuje delovanje črevesnih žlez, ter tako ugodno vpliva na celotna prebavila. Rman izboljšuje in čisti kri ter olajšuje tegobe pri ženskih boleznih. Zaradi tega vsega je rman zdravilna rastlina za žene in bi bilo prihranjenega marsikaj neugodnega če bi pogosteje uporabljale to naravno zdravilo, ki ima tako zdravilno moč in obenem ne učinkuje prav nič dražeče.

Rmanov čaj pripravljamo tako, da žlico sveže ali posušene droga prelujemo s kropom, pustimo stati deset minut in nato odcedimo. Pijemo po požirkih čez dan in če uporabljamo čaj za zdravljenje želodčnih in črevesnih motenj, ga ne smemo sladiti...

BORIS JAGODIČ

TEDEN MLADINE NA LAVI IN OSTROŽNEM

Po razdelitvi KS Ostrožno je mladina želela obdržati stike med sabo. Čez vse leto sodelujejo. Glavna njihova akcija pa je »TEDEN MLADINE«. To je praznik mladine obeh KS. Hkrati pa želijo v tem tednu pokazati celoletno aktivnost. Akcija je tudi oblika širšega seznanjanja s krajani.

Mladi v KS Lavi in KS Ostrožno so želeli pokazati sadove celoletnega dela. Kot pravijo, so priprave potekale že od prejšnjega leta, pošteno pa so pripeljali za delo na tem področju konec maja in v juniju. Zastavili so si obsežen program.

V soboto 7. julija, prvi dan »Teda mladine«, je kazalo vreme bolj slabo, vendar jim je ostalo naklonjeno in lahko so se zabavali ob glasbi ansambla »Laški pivovarji« ter ob zelo uspelem recitalu. Tudi v nedeljo je bilo lepo. Na nogometnem igrišču na Lopati se je zbralo kar devet ekip z Lave pa tudi iz sosednjih KS. Igre so bile zanimive, igralci dobri, prav takšni sodniki. Ističasno je potekal košarkaški turnir, katerega pa sta se udeležili samo dve ekipi. Vsekakor pa ni pohvalno, ker niso sodelovale mladinke.

Naj omenimo še uro pravljic pod vodstvom mladih vzgojiteljic Marjane Dimec in Danice Smarčan. Te ure pravljic na Lavi, v Lokrovcu in na Ostrožnem, so posebno še letos, ko praznujemo leto otroka, povzročile veliko navdušenja pri cicibanah pa tudi pri njihovih starših, ki so želeli, da bi bile redno in ne samo občasno.

Za zaključek pa je vrtnarska šola v Medlogu pripravila razstavo – za ogled in prodajo. Ta razstava je bila delno tudi zaradi »Hortikulture 80«.

Tako in z drugimi prireditvami je potekal ta »TEDEN MLADINE« in pravijo, da bo z novo pridobljenimi izkušnjami drugo leto bogatejši in pestrejši. Se vedno iščejo tisto pravo obliko, ki bo pritegnila vsakogar in vse ter jih tudi zadovoljila.

IRENA SMID

ALPINISTIČNI KOTIČEK

KOROŠICA IN OKREŠELJ

Vrsta ponovitev in novi vzponi

14. julija so bili aktivni v stenah nad Korošico predvsem mladi celjski plezalci. Tečajniki letošnje plezalne šole so z nekaj pripravniki ponovili predvsem lažje in krajše smeri v Vrščih, kjer so izredni pogoji za trening v prostem plezanju.

Smodiš Smiljan in Kozmus Pavle sta ponovila kar »serijo« nad Petkovimi njivami: Kazalčevo III. do IV., mimo votline III, Lukmanovo III., Regrutsko III. do IV. in Preložnikovo III. Povše Brane in Lončarič Vida pa

Nova smer v vzhodni steni Turske gore, ki od plezalca zahteva dobre živce (krušljivost) in prefinjeno tehniko prostega plezanja.

Mimo votline, Preložnikovo in Kazalčevo; Bornšek Jože in Špiler Zvonka Preložnikovo in Mimo votline.

Cankar Slavko, Trček Cvetka in Berdnik Jaka so plezali nad Okrešljem Tečajniško v Mali Rinki in Salajev greben Turske gore.

Pri teh vzponih se tudi letos srečujemo s problemom, ki nas tare zadnja leta: tečajniki niso več samo v »skalci«, temveč se samostojno lotevajo smeri III. in celo IV. težavnostne stopnje. S tem grešijo po pravilniku alpinističnih odsekov in delajo sive lase načelnikom. Postavlja se vprašanje, ali postaviti zavoro in dosledno upoštevati pravila ali pustiti mladim prosto izbiro in prižgati zeleno luč za vsak vzpon?

V soboto, 21. 7. je bilo živo nad Okrešljem. Franček Knez in Smiljan Smodiš sta »potegnili« novo direktno v Turski gori; imenovala sta jo »Leva smer« z oceno III. do IV. Verjetno bo ob ponovitvi ocena dvignjena, saj Knezove ocene za normalni plezalski narod ne veljajo.

Oba plezalca sta isti dan ponovila še smer Modic-Režek v Štajerski Rinki IV. do V. – 500 m.

Direktno v Mrzli gori sta ponovila Merarec Srečko in Pleterski Franc (IV. do V.); Čanžek Franc in Aco Pepelnik pa izplezala varianto »SMB« v Direktni. Ocena IV. po prvi ocenitvi bo verjetno ocenjena višje. Načelnik Cic Debeljak je s tečajniki Trček Cvetko, Cankarjem, Kozmusom in Berdnikom ponovil Čadovo v Turski gori, nato pa še Vzhodno v Mali Rinki.

Mokra nedelja je odplaknila lepe načrte v stenah; plezalci pa so zamenjali vrvi z rovnkami in samokolnico in udarili nekaj udarniških ur pri novem planinskem domu v Logarski dolini.

Opozorilo: Turski žleb ima letos 10 do 15 cm snega in je večina markacij in klinov pokritih. Nevaren je predvsem sestop, zato je nujno imeti na turi cepin ali kladivo in vrvi za varovanje. Nevarnost padajočega kamena.

CIC

MI IN ZDRAVJE (3)

VPLIV ZRAČNIH ONESNAŽENJ NA ZDRAVJE

Seveda je procentualni delež posameznih zračnih onesnaževalcev različen v posameznih prebivalnih okoljih, odvisno predvsem od vrste industrije in razširjenosti prometa. Tako npr. za večja industrijska središča na zapadu veljajo sledeče okvirne vrednosti: pri anorganskih plinih je delež industrije 55%, male industrije in domačih kurišč 20% ter prometa 25%. Pri organskih plinih odpade na industrijo 88%, na domača kurišča 7% in na promet 5%. Prašnih emisij ima industrija 82%, domača kurišča 16% in promet 2%.

Zračna onesnaženja se od onesnaženj na samem delovnem mestu razlikujejo predvsem v tem, ker v zraku nastopa veliko število snovi v zelo različnih koncentracijah, na delovnih mestih pa imamo opraviti večinoma z manjšim številom njih, tako da ena sama snov ali le malo njih prevladuje in predstavlja glavno nevarnost za zdravje. Po nekaterih podatkih emisijskega katastra v Kölnu se v zraku nad velikimi industrijskimi središči nahaja tudi do 1200 različnih snovi (plini, pare in trdi delci), ki jim je človek brezpozorno izpostavljen.

Delovanje zračnih onesnaženj na človeka je lahko lokalno in nastane le na mestu direktnega dejstva snovi (dihala, koža, in sluznica prebavil) ali pa sistemsko, se pravi po tem, ko se gotova snov resorbira in deluje na razne organe kot npr. jetra, ledvice

in centralni živčni sistem. Odločilno za lokalno ali pa sistemsko delovanje je predvsem v specifičnosti neke snovi, zlasti kar se tiče topnosti v vodi in privlačnosti do tipičnih sestavin raznih telesnih tkiv, kot so beljakovine in masti, važna je pa še njegova koncentracija v vdihanem zraku. Kako pomembno vlogo igrajo pri tem pljuča oziroma njihovi najmanjši deli alveole je razvidno iz tega, da to predstavljajo skupaj površino cca

PIŠE: MAG.
B. HRAŠOVEC

80 m² pri odraslem človeku in da znaša dihalni volumen v mirovanju 10 m³, pri lahkem delu 20 m³ pri težkem fizičnem delu 40 m³. Tako si lahko predstavljamo, s kako veliko količino zunanjega zraka, ki je onesnažen z različnimi primesmi, pridejo dnevno v stik naša pljuča in kakšno nevarnost ta zrak predstavlja pri onih, pri katerih je dihalna površina že predtem okvarjena vsled kroničnih vnetnih procesov kot je bronhitis. Kljub vsemu pa ima naš organizem vendarle še možnosti, da se pred nevarnimi snovmi v zraku brani. Tako migetalcni epitel naših dihalnih poti lahko odstranjuje trde delce iz svoje okolice. Poleg njega imamo v območju alveol še velike celice makrofage, ki

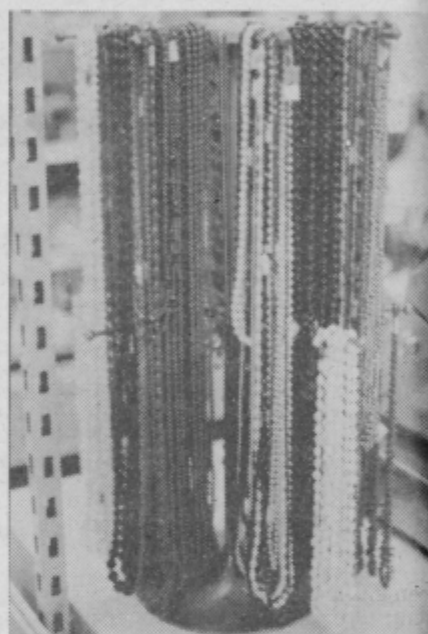
lahko sprejmejo vse plinske ali trde sestavine zraka in jih z različnimi procesi napravijo neškodljive. Če pa te snovi ne preidejo to brano, jih krvni obtok raznaša s krvjo in limfo do raznih organov, ki jih pa zopet lahko kot npr. jetra razgradijo do neškodljivih sestavin. Ti opisani in še nekateri drugi obrambni mehanizmi nešega telesa so pa vendarle omejeni. Če gotova koncentracija strupene snovi dolgotrajno deluje, ti mehanizmi odpovedo in se pojavijo funkcijske motnje in morfološke spremembe, te pa šele predstavljajo okvare zdravja. Od vseh onesnaževalcev, ki se pojavljajo v zraku, bi se pa vendarle lahko pri opisovanju škodljivih posledic na naše zdravje omejili na nekaj bistvenih in najbolj pogosto prisotnih in to so: žveplov oksid, dušikovi oksidi, ogljikov monoksid in fotokemični oksidanti. V zadnjem času se tudi množe podatki o tem, da imajo gotove škodljive snovi, ki se pojavljajo v zraku koncernogeno delovanje, se pravi, da lahko povzročijo različna rakasta obolenja.

Pri zračnih onesnaženjih pa moramo razlikovati še dva pojma in sicer: **emisijo** – to je oddajo plinov iz dimnikov, to je koncentracijo nekega plina v dimnem stebri, ki prihaja iz dimnika in **inhalacijo** – je vnos plina v ozračje, kar pa predstavlja koncentracijo nekega plina ali drugega zračnega onesnaževalca v ozračju, ki pa je seveda mnogo manjša od emisije.

PRIPOROČA

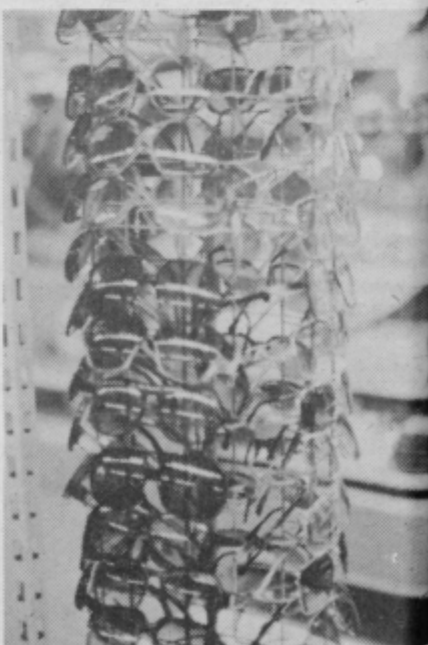
Tokrat smo v veleblagovnici T obiskali oddelke Fotooptike, ki je kot ponavadi tudi sedaj dobro založen. Bogat je izbor stenskih ur, ki jih lahko kupite že od 600 dinarjev naprej.

Ogrlice različnih barv so še zlasti primerni za poletne dni, za kopališča in na morje.

Kdor nima posebnih idej za nakupe ob različnih praznikih, bo prav gotovo našel tudi vrsto zanimivih in lepih spominkov.

Poletnih dni še ne bo tako kmalu konec. Pričujočem posnetku pa vidimo, da so v veleblagovnici T dobro založeni tudi s sončnimi očali.

SREČANJE Z ALPINISTKO

ENAKOVREDNA MOŠKIM

Odlični dosežki Marjane Šah iz Celja

Večina ve, da obstoja že vrsto desetletij v Celju eden najboljših alpinističnih odsekov v naši republiki. Večina ve, da v tem odseku delajo alpinisti, ki so že zavzeli vrhove najvišjih gorstev na svetu ter se večkrat podali tudi v stene proti »strehi sveta« Eyerestu. Večina pa ne ve, da je med to plejado odličnih alpinistov tudi nič manj odlična alpinistka Marjana Šah iz Lisc pri Celju. Znani alpinist in načelnik celjskega AO, tudi himalajec Ciril Debeljak-Cic, nam je posredoval podatke o dekletu, ki se je z vestnim delom v nekaj letih razvila v eno najboljših slovenskih alpinistk in ki po svojem znanju skoraj nič ne zaostaja za »močnejšimi« tovariši.

Vabljeni Cicovi napotki so bili dovolj, da smo se dogovorili za srečanje in klepet, saj navsezadnje ni kar tako govoriti z dekletom, ki ti premaguje najtežje stene v domačih in tujih gorstvih. Marjana Šah študira defektologijo v Ljubljani. Studij končuje, je pa zelo uspešna, saj dela vse izpite v predpisanih rokih in z najvišjimi možnimi ocenami. To pa je ne moti, da vsak delček prostega časa ne bi izrabila za vsaj bežen skok v naravo, seveda v gore. Pred tedni, natančneje od 31. junija do 7. julija je bila na velikem srečanju alpinistk Evrope v Franciji. Med štiridesetimi udeleženkami sta bili tudi dve plezalki iz Irana. Jugoslovank je bilo devet. Bilo je to v glavnem tovariško srečanje s klepetom o ženskem alpinizmu, seveda pa so udeleženke tudi veliko plezale. Marjana je prav v Franciji v Bare des Ecrous dosegla svoj višinski rekord, saj se je povzpela na višino 4101 m! Prav v Franciji je plezala 4-5 težavnostne stopnje, kar je po mnenju Cica že visoka težavnost za žensko navezo.

Marjana ima za seboj okoli 100 vzponov, od tega je v najmanj tridesetih primerih vodila navezo. Doslej je plezala v Julijcih, Kamniških Alpah, italijanskih Dolomitih, kjer je ponovila vzpone 6 stopnje, v Franciji, Avstriji, pri nas v Paklenici... Pred dnevi je plezala eno najtežjih smeri v Triglavu, Peternelova smer imenovano, ki je ocenjena s 5-6! Dvanajst ur je bila v steni skupaj s himalajcem Jožetom Zupanom iz Rimskih Toplic. Tu je prišlo tudi do manjših težav oz. krize

Marjane Šah, ki je tudi že pomislila »zakaj plezam«?

Cic: »Zdaj bo treba opraviti nekaj lažjih smeri pa spet težjo in vse bo pozabljeno. Saj v ljudeh ostajajo samo lepi spomini in zato tudi človek obstaja.«

Kakšni so bili začetki...

Marjana: »Začelo se je v zadnjem razredu osnovne šole, ko smo šli za tri dni na Uršljo. Tam sem zgodaj vstajala in se plazila okoli. Ko sem prišla v gimnazijo, sem bila eno leto član Planinskega društva in hodili smo veliko

Dvakrat odlična - študentka in alpinistka, to je Marjana Šah iz Celja

na izlete v gore. Kmalu sem spoznala, da so ti izleti za mene premalo in da bi rada spoznala kaj več, kaj zahtevnejšega. V časniku sem videla razpis za tečaj alpinizma, šla sem, se prijavila, sprejeli so me in tako se je začelo. Vesela sem bila, ker fantje niso delali nobenih razlik in so me sprejeli kot sebi enakovredno.«

Cic: »Saj to so tudi morali, ker razlik v delu in uspehih ni bilo. Sicer je pa fama o razliki med moškim in ženskim alpinistom samo navidezna in izmiš-

ljena. Tudi alpinistke so se že povzpelle na najvišje vrhove, preplezale najtežje ture.«

Marjana: »Teden dni bom zdaj preživela v okolici Triglava in tudi na njegov vrh bom šla, saj še gor nisem bila. S prijateljico gréva za sedem dni v gore. To ne bo plezanje, to bodo spreho-di, to bo sprostitev in spoznavanje ti-stega, kar sicer med plezanjem v golih stenah ne vidiš. Bo pa tudi priložnost za pripravo načrtov za bodoče plezanje. Jeseni bom šla v tečaj za inštruktorje alpinizma.«

Cic: »Marjani gora ne pomeni samo možnost plezalnega vzpona, ampak je s srcem za gore in hodi po njih tudi takrat, ko ni možnosti za plezanje. Je pa tudi ena najbolj prizadevnih v odseku.«

Marjana: »Sem bolj občutljive narave, rada pomagam, oboje gre skupaj in sem zadovoljna.«

Ali so možnosti, da bi Marjana v naslednjih letih sodelovala v kakšni večji mednarodni ekspediciji?

Cic: »Te možnosti brez dvoma bodo. Planinska zveza Slovenije se je odločila, da v svojem aranžmaju ne bo več pripravljala velikih ekspedicij v tuja gorstva, ampak bodo to po njenem delovnem programu izpeljevali najmočnejši slovenski alpinistični odseki. Eden izmed takšnih odsekov je tudi celjski in zato bomo kandidirali, da bi v naslednjih dveh letih izpeljali večjo akcijo v tuja gorstva, morda celo v Himalajo. Takrat bo brez dvoma prostor tudi za Marjano, ki je izredno psihično stabilna in fizično močna.«

Marjana, bi šla v Himalajo?

Nasmejala se je, zamajala z glavo, oči so so ji zasvetile sredi obraza, ožgane-ga od sonca dobljenega v stenah in izdahnila odločno:

»Bi!«

Takšna je Marjana Šah iz Celja. Stanuje pa nizkem griču »Na Gričku« v Liscu pri Celju, od tod pa jo pot skoraj vsak teden ali natančneje vsak prosti trenutek vodi v strme stene naših in tujih gor. Njen stadion je stena! Prazen, vendar neskončno lep in vedno nov, vabljiv, privlačen... Pred njo so se bo še izobraževala, isto pa bo počela tudi v gorah. Kombinacija vstrajnosti, odločnosti in možnosti po še boljšem!

TONE VRABL

UPRAVNI ORGANI OBČINE CELJE
oddelek za splošne zadeve

ponovno

objavlja oglas,
s katerim vabi k sodelovanju delavca za opravljanje
del in nalog

VODJE RAČUNOVODSTVA

Za vodjo računovodstva je lahko izbran kandidat, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- da ima visoko ali višjo izobrazbo in izpolnjuje pogoje v smislu zakona o knjigovodstvu
- da ima najmanj 5 let delovnih izkušenj pri opravljanju finančno-računovodskih del
- da je pri svojem delu ustvarjalen in uveljavlja načela socialističnega samoupravljanja in socialistične morale.

Kandidati naj pismene vloge z ustreznimi dokazili o strokovni izobrazbi in delovni usposobljenosti pošljejo na naslov:

Upravni organi občine Celje v roku 15 dni po objavi. Prijavljene kandidate bomo obvestili o izbiri v 20 dneh po poteku razpisnega roka.

SIP - Strojna industrija Šempeter v
Savinjski dolini

zaradi razširitve programa proizvodnje kmetijskih strojev

nudi zaposlitev

delavcem kovinarskih poklicev
kot so:

diplomirani inženirji strojništva,
ključavničarji, strugarji orodjarji, rezkalci,
elektrovarilci, mehaniki, monterji in
kovinopleskarji.

Če ste zainteresirani za delo v ugodnih delovnih pogojih, če želite biti dobro nagrajeni za svoje delo, potem se zglasite v SIP Šempeter, ki vam zagotavlja vse te pogoje. Poleg tega pa nudi ugodno priliko za priučitev v te poklice občanom in delavcem brez kvalifikacij.

Ponudbe sprejema in daje vse željene dodatne informacije kadrovska služba DO SIP Šempeter 15 dni po objavi.

ZDRAVILIŠČE ROGAŠKA SLATINA

Tradicionalna prireditev sezone

VELIKI ROGAŠKI PLES

V soboto 28. julija 1979 ob 20. uri
v Zdraviliški dvorani v Rogoški
Slatini

- revija lastinko-ameriških in standardnih plesov s plesnimi pari iz Jugoslavije in Avstrije
- nastop članov sekcije KUD »Jože Hermenko« iz Maribora
- žrebanje vstopnic

Igra zabavni ansambel »MB 6« iz Maribora

Prireditelji vodi dipl. plesni mojster Lu-dvik SIMONČIČ

Prijava in predprodaja vstopnic v Turističnem uradu
Rogaška Slatina, telefon (063) 811-636.

HMEZAD NOTRANJA TRGOVINA
TOZD TRANSPORT ŽALEC

Komisija za delovna razmerja TOZD Transport Žalec
razpisuje
naslednja dela in naloge

5 voznikov motornih vozil

Pogoji: Poklicna šola za voznike motornih vozil C in E
kategorije in 1 leto delovnih izkušenj

Za navedena dela velja 90-dnevna poizkusna doba.

Osební dohodki po pravilniku.

Kandidati naj pošljejo prijave z dokazili o izpolnjevanju
razpisnih pogojev v 15 dneh po objavi razpisa
kadrovske službi DO v Žalci, Celjska cesta 7.

KOVINOTEHNA

V pogodbeno razmerje sprejememo

raznašalca-ko-večera

za področje:

1. Lava, Ostrožno, Lopata
2. Miklošičeva ul., Zidanškova, Savinjsko nabrežje in Brega.
3. Štore

Delo je primerno za gospodinje, dijake, upokojece.

Vse informacije dobite v podružnici Večera Celje,
Stanetova 22

CELJE
Tilov trg 1
tel. 23-448

LETUJTE Z NAMI

Na voljo je še dovolj prostih mest za letovanje v septembru, ko je lahko ravno tako prijetno in tudi toplo, pa še cene so občutno nižje.

V avgustu pa so še prosta mesta v UMAGU (privat) po 20. avgustu in v PRIMOŠTENU (privat) po 10. avgustu. V POREČU so bungalovi v avgustu, na otoku KRKU so še prosta mesta v hotelih v MALINSKI in PUNATU. Letujete lahko v glavni sezoni še v RABCU, v POSTIRI na Braču, v MEDULINU pri Pulji in v privatnih sobah v KOMIŽI na Visu.

Možnosti je torej še dovolj. Oglasite se v naši Turistični poslovalnici, kjer boste lahko dobili tudi podrobnejše informacije.

OGLASI

PRODAM

ZASTAVO 101, prodam za 4,6 M. Lesjak na zelenici 5 Celje.

ZASTAVO 750-72, nevozen, deka-ve F 12 in Renault 12, letnik 74, ugodno prodam. Ogled možen od 15-18. ure, pri Zimšek Ivan, Štore 180 (Kresnike).

ZASTAVO 101, letnik 73, prodam. Ogled od 17 ure dalje. Lipovšek, Lopata 39 Celje.

MOTORNO KOLO BW, 250 kubi-kov, traktor super Tiger 30 KM, registriran, prodam. Ojsteršek Milan, Ojstro 17 a Laško.

GRADBENO barako, prodam. Jevšnik Šentjur Pešnica 17.

STARO STREŠNO opeko, prodam. Ratajc, Dramlje 17.

MONTAŽNO GARAŽO v ulici XIV. divizije, prodam. Inf. Hedl Zlatarna Celje, tel. 24-700.

OJAČEVALEC VOX, kitaro VOX in montažno garažo, prodam. Inf. tel. 26-335 zvečer.

KATRCO Odlično ohranjeno, registrirano, ugodno prodam. Brezovšek Ilovca 13 B Vojnik.

Kompresor kompletni večji, prodam. Ogled sobota, Brezovšek Ilovca 13 B Vojnik.

P 126, karamboliran, ugodno prodam. Inf. po tel. 26-187 vsak dan od 19-20. ure.

ŠOTORSKO KAMP PRIKOLICO z dodatno opremo, prodam. Ponudbe pošljite pod MORJE.

FIAT 750, dobro ohranjen, prodam. Majer Bogomir Košnica 16.

ELEKTRIČNE ORGLE Tiger 61-R, prodam. Manfreda Mirko Celje, Stritarjeva 25 Tel 27-846 od 14-16. ure.

BMW 2500 avtomatik, prodam. Inf. dobite od 6-14 ure na tel. 710-816.

NOVO V SLOVENSКИH KONJICAH!

Nasproti Petrola je odprt nov foto atelje FRANJA BERKA, ki vam hitro in kvalitetno izdelava vse fotografske usluge.

Za obisk se priporoča FOTO ATELJE FRANJO BERK, Prevlrat n. h. Slovenske Konjice.

Zdravstveni center Celje, TO Center socialna medicina in higiena Celje,

razpisuje po sklepu delavskega sveta prosta dela in naloge

vodja službe poslovne koordinacije TO.

Kandidati morajo poleg splošnih z zakonom določenih pogojev izpolnjevati še posebne pogoje glede zahtevane strokovne usposobljenosti:

- višja šolska izobrazba pravne ali upravne smeri,
- pet let prakse v stroki,
- z dosedanjim delom dokazana sposobnost za razvijanje samoupravljanja in socialističnih samoupravnih odnosov,
- organizacijska sposobnost in smisel za vodenje.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev in pripisom: za razpisno komisijo sprejema TO Center socialna medicina in higiena Celje, Gregorčičeva 5 – služba poslovne koordinacije 15 dni po objavi razpisa.

STARO HIŠO 20 a, mlad vinograd, trta cepljena, zemljišče primer-no za vikend (skupaj 1 ha), prodam. Pri Tomažu nad Vojnikom 9. Inf. dobite pri Vinku Kerš Tomaž 25 Vojnik.

LESENO GARAŽO za odstranitev, ugodno prodam. Lednik Celje-Breg 14.

MOTOR štiribrzinec z ispitom in kasetni tranzistor, prodam. Vrisk Peter Ivenca 16 Vojnik.

MOTOKULTIVATOR Goldoni dizel 13 KM s plugom in frezo-nov, ter diatonično harmoniko BE, E-S, AS, prodam. Tržan Franc, Lahkomno 40 pot čez Lahomšek.

KRAVO po izbiri in telico, prodam. Vse vozne. Čelan Jakob Vrba 6 Dobrna.

GS 1220, 73, prodam. Cena 75000,00. Možno tudi na kredit za gradbeni material. Janič Martin, Šmarjeta, Trdinova 6.

Hišo, nedograjeno, prodam. Ogled od 19. ure dalje. Turk Štefan, Cesta na Dobrovo 62 a.

Rabljene stroje za izdelavo fasadnih zidakov, betonskih strešnikov in cevlučogodno prodam, vsled preusmeritve obrti. Delavnica cca 140 m2 damo v najem. Habe Marija, Žalec.

ZASTAVO, staro 1 leto, prodam. Franc Lebič, Mariborska 61.

AVTO ŠKODO 1000 MB za rezervne dele komplet, televizor Gore-nje in 4 rezervne vrste za škodo, prodam po ugodni ceni. Agatič Stjepan Jenkova 16 Celje.

ŠKODO, letnik 72, ugodno prodam. Doberšek Trnovlje 213 Celje.

AVTO ZASTAVO 101, prodam. Lahko je tudi na posojilo. Zečevič Vlado, Cankarjeva 5 Celje.

GS BREAK, letnik 76, prevoženih 65.000 km, prodam. Gracer Viljem, okrogarjeva 2 Celje. LADO -72, regl. do marca 80, prodam za gotovino ali na ček za gradbeni material. JazbeGajšek Dobrez 46, Šentvid pri Grobelnem. Ogled v večernih urah.

Traktor TV 730 s plugom, letnik 78, ugodno prodam. Traktor ima 230 delovnih ur. Dobovšek Rudol, Podgrad 20 Šentjur pri Celju.

STAVBNE PARCELE, prodam. Žagar Jakob, Drešinja vas 22 Petrovče.

FIAT 1300 registriran do junija 80, letnik 69, ugodno prodam, tudi na kredit. Ukšini Miha, Šercerjeva 22 Celje.

OLNJI-PLINSKI gorilnik OLYMP, nov, garancija še ni potrjena ter novo cisterno za olje, prodam. Leskovec 11 blizu šole Ljubecna.

KRAVO, simentalco, 3. teleta, prodam. Kasaze 62.

MOTORNO ŽAGO Jonseres 081, novo, ali Štihi 070, ter traktor Ursus 55 KM-nov, prodam. Vahen Martin Zibika Pristava.

RENAULT 4, letnik 78, neparen, nujno prodam za gotovino 6,5 M. Vlado Čuvan, Titov trg 5 Celje.

NSU 1000, letnik 67 v voznem stanju, ugodno prodam. Grobelnik Ivan Petrovče 123 Petrovče.

MIRAN BRANCE, avtomehanik iz Laškega

sprejme v uk

2 vajenca

za VW – AUDI servis in enega

pomožnega delavca.

MOTOR za šoln-Shakespeare, pogon na elektriko (6 ali 12 V) -nov, prodam za 6000 din. Primeren je zlasti za vožnjo po jezerih. Ponudbe pod BREZ HRUPA IN NESNAGE.

Dnevno omaro, kavč, dva fotelja in mizo, prodam. Naslov Maks Krajnc, Lopata 46a Celje.

ZASTAVO 750 LUX, letnik 74, prodam za 26.000. Bratov Kresnikov 34 Celje.

ZASTAVO 750 L, letnik 75, prevoženih 45000 km, prodam. Polajžer Adolf, Kompole 107, Štore ob cesti na Svetino.

Več rezervnih delov za NSU 1200, prodam, Gjuranc, Cesta v Lokrovec 12.

NSU 1200 1:68, 94000 km, prodam. Dobro ohranjen, cena 25000. Koštomaj Vili Celje, Ul. V. Prekomorske brigade 13.

DVA kavča z dvema foteljemama, prodam. Jašarovič Milena. Trubarjeva 46 Celje.

ČOLN »Elan« 300 s prikolicco, rezervnim kolesom in pregrinjalom ter motorjem TOMOS 4 z dolgo osjo prodam za 17.000 din. ORAČ, Celje, Gregorčičeva 7.

KUPIM

Enostanovanjsko hišo - tudi v gradnji, kupim v okolici Celja. Ponudbe pod GOTOVINA.

Kupimo

predvojne modele kamionov, motorjev in avtomobilov, ter večje količine desk in rabljenega stavbnega lesa.

Viba film,

Zrinskega 9, Ljubljana tel. 061-325-971

MALO rabljen moped-avtomatik, kupim. Fridrih Ivan Na zelenici 3 Celje.

Gramatiz harmoniko scandalli od 60 do 80 basov, kupim – zamenjam tudi scandalli 248 basov. Selič Jernej, Pod kapico 3 Rimske Toplice.

Mlin manjši ročni za grozdje in približno 200 l kad v dobrem stanju, kupim. Grošelj, Kovinarska 3 Celje.

Komisija za delovna razmerja

Delovne skupnosti skupnih del Razvojnega centra Celje

razglašajo potrebo po

delavki za opravljanje del in nalog oskrbovalke prostorov (čistilke)

Poleg splošnih pogojev mora delavka izpolnjevati še naslednje pogoje:

- dokončana osemletka
- delovne izkušnje zaželjene.

Kandidatke naslovijo vloge na Razvojni center Celje – Delovna skupnost skupnih del, komisija za delovna razmerja.

Rok za prijavo poteče 15 dni po objavi v časopisu. Kandidatke bodo o rezultatih razpisa obveščene v roku enega meseca po seji komisije.

nju, kupim. Grošelj, Kovinarska 3 Celje.

Majhno posestvo izven vasi, v Savinjski dolini, kupim. Legat Jože, Teslova 27 Ljubljana.

STANOVANJA

Iščem sobo v Celju. Plačam v naprej. Šifra PLAČILO NAPREJ.

Iščem garsoniero v Celju ali bližnji okolici, sem mirna uslužbenka. Ponudbe pošljite pod šifro Garsoniera.

ZAKONSKI PAR išče enosobno stanovanje po možnosti opremljeno za dobo dveh let v Celju. Šifra V CELJU.

Sobo, ogrevano s souporabo kopalnice išče medicinska sestra. Plačam v naprej, lahko v devizah. Kličite v večernih urah 063-233-80.

Vzamem na stanovanje dekle, lahko z otrokom. Plačilo-pomoč v gospodinjstvu. Šifra GOSPODINJSTVO.

Mamica z 2 letnim otrokom išče prazno sobo in kuhinjo s kopalnico v bližini mesta. Šifra. 1977.

Iščem prazno sobo ali primerno shranilo, da shranim nekaj pohištva. Ponudbe pod NUJNO.

ZAPOSILITEV

Sprejem deklet za izučitev frizerske stroke. Možna oskrba v hiši. Frizerski salon »GIZELA«, Zdobrova 11a 63211 Škofja vas, tel 063-772-104.

Elektrotehnik za šibki tok išče kakršnokoli honorarno zaposlitev v dopoldanskem ali popoldanskem času. Cenjene ponudbe pod ČESTEN.

Sprejem deklet za gostilno hrana in stanovanje v hiši. Gostilna Cimperman Polzela.

Frizersko pomočnico sprejme ZDRAVEC SILVA – Frizerstvo Mariborska 110 Celje.

RAZNO

Po naročilu izdelujem nagrobne spomenike, okvirje, slike, sekane napisov ter razna popravila. Se priporoča Srečko Sakelšek, kamnosek, Podgorje 56 b, Celje, Pri Elektro Selce – levo.

Obveščam, da nisem plačnik dolgov Hauptman Jožeta – žena.

Prosim, da se ne kupujejo nepremičnine od Močnik Karla po zakonu kaznovan. Polzela 33 c.

STE ŽE POMISLILI NA OBJAVO V RADIU CELJE

ZAHVALA

Dr. prim. Francetu Fazarincu – oddelek za intenzivno nego, dr. prim. Stanetu Jenšterlu – oddelek za notranjo kirurgijo, kakor tudi vsemu zdravstvenemu in strežnemu osebju, iskrena hvala za ozdravljenje in uspešno operacijo. Posebno se zahvaljujeva dr. Jurkoviču in sestri Pavli Breznikovi iz internega oddelka za vso pomoč in razumevanje naju obeh, ko sva bila pacienta celjske bolnišnice.

Rojnik Franc in Leopoldina

SVET DELOVNE SKUPNOSTI UPRAVE SKUPŠČINE OBČINE ŽALEC

objavlja naslednja prosta dela in naloge za

– 2 davčna knjigovodja

z zahtevano srednjo ekonomsko šolo, strokovnim izpitom ter eno leto delovnih izkušenj za določen čas

– odmernega referenta za davek od kmetijstva in premoženja

z zahtevano srednjo ekonomsko šolo ali srednjo upravno administrativno šolo, strokovnim izpitom ter eno leto delovnih izkušenj za določen čas

– operaterja

z zahtevano srednjo ekonomsko ali srednjo upravno administrativno šolo, izpitom za operaterja AOP ter 1 leto delovnih izkušenj za nedoločen čas

– odmernega referenta za davek od obrtnih in drugih gospodarskih in negospodarskih dejavnosti I.

z zahtevano višjo upravno šolo ali višjo pravno šolo, strokovnim izpitom ter 2 leti delovnih izkušenj – za nedoločen čas

Pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev je dostaviti v 15 dneh po objavi kadrovski službi uprave skupščine občine Žalec.

ljubljska banka

Splošna banka Celje
n. sub. o.

objavlja potrebe po delavcih za opravljanje del in nalog:

1. višjega referenta za organizacijo in tehnologijo dela – (za enoto Celje)

Pogoji: višja šola ekonomske ali pravne smeri ali višja šola za organizacijo, 4 leta delovnih izkušenj ter pasivno znanje 1 tujega jezika

2. blagajnika trezorja (za enoto Celje)

3. dinarskega odpravnika – blagajnika (za agencijo Hudinja)

4. dveh kontrolorjev izhodne kontrole dinarskih dokumentov (za enoto Celje)

Pogoji: srednja šola (ESS, gimnazija, UAS ali SKŠ) ter 3 leta delovnih izkušenj. Pod točko 3. se zahteva delo v izmeni.

6. pripravnik s končano srednjo šolo

7. receptorja za Celjsko mestno hranilnico

Pogoji: srednja šola ustreznih smeri, 2 leti ustreznih delovnih izkušenj, pasivno znanje enega tujega jezika ter moralnopolitična neoporečnost. Delo v izmeni.

8. kontrolorja vhodne kontrole deviznih dokumentov za določen čas (za enoto Celje)

9. dinarskega odpravnika – blagajnika za določen čas (za enoto Celje)

Pogoji: srednja šola (ESS, UAS, gimnazija ali SKŠ) 3 leta ustreznih delovnih izkušenj. Pod točko 9. se zahteva delo v izmeni.

Kandidati naj osebno vložijo vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev šolske izobrazbe v LB Splošni banki Celje, Vodnikova ul. 2 v roku 15 dni po objavi. O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po objavi.

KRONIKA

KINO

UNION: od 26. 7. dalje italijanski barvni film »Emily« ob 16. uri
od 26. 7. dalje ameriški barvni film »Iščemo gospoda Goodbara« ob 18. in 20. uri
od 27. 7. do 31. 7. ameriški barvni film »Cirkus z Jer-ryem« ob 16. uri
od 27. do 31. 7. ameriški barvni film »Vročica sobot-ne noči« ob 18. in 20. uri
od 1. 8. dalje ameriški barvni film »Psycho«
METROPOL: od 26. 7. dalje nemški barvni film »Nek-do mora biti truplo«
od 27. 7. do 31. 7. ameriški barvni film »Morilski avto«
od 1. 8. dalje italijanski barvni film »Poti mamil«
MATINEJA, 28. 7. ob 10. uri ameriški barvni film »Psycho«
DOM: do 26. 7. hon.-kong. barvni film »Nemi Šaolin«
od 27. 7. do 31. 7. ameriški barvni film »Trikratna izdaja C. B.«
od 1. 8. dalje japonski barvni film »Kobra«
MLADINSKI PROGRAM: od 27. 7. do 29. 7. češko-ruski barvni film »Cirkus v cirkusu« ob 16. uri
od 1. 8. dalje jugoslovanski barvni film »Deček in vio-lina«.

TV SPORED

NEDELJA, 29. 7.
9.10 POROČILA (Lj)
9.15 ZA NEDELJSKO DOBRO JU-TRO: Srečanje pihalnih godb v Artičah, 1. del (Lj)
9.45 625 (Lj)
10.05 VEČ KOT IGRA, nadaljevan-ka TV Beograd (Lj)
11.00 PRILJUBLJENE ZGODBE – 9. del (Lj)
11.25 MOZAIK (Lj)
11.30 LJUDJE IN ZEMLJA (Lj)
DOKUMENTARNI FILM (Lj)
POROČILA (Lj)
Hockenheirring: AVTOMO-BILSKA DIRKE ZA VELIKO NAGRADO NEMČIJE – pre-nos (EVR, Lj)
FESTIVAL DALMATINSKIH KLAP – OMIŠ 79 (Lj)
Hockenheirring: AVTOMO-

BILSKA DIRKE, nadaljevanje (EVR, Lj)
16.00 Moskva: SPARTAKIA-DA – atletika (Lj)
17.30 ŠPORTNA POROČILA (Lj)
17.45 ZGANI SE, LJUBICA (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 D. Kovačević: MED NEBOM IN ZEMLJO, nanizanka TV Bgd (Lj)
20.40 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.45 SEVERNI SLOVENCJI OD ZA-SEDBE PRVE AVSTRIJSKE REPUBLIKE DO ZMAGE NAD FAŠIZMOM, dok. odd. (Lj)
21.30 TV DNEVNIK (Lj)
21.45 ZABAVNOGLASBENA OD-DAJA (Tg)
22.00 ŠPORTNI PREGLED (Sa)
22.30 FILMSKI PREGLED S SPAR-TAKIADE V MOSKVI (do 23.10) (Zgb)

Oddajniki II. TV mreže:

15.00 POLETNO POPOLDNE (Bgd)
17.30 TV DNEVNIK (Bgd)
18.00 DRŽAVNO PRVENSTVO V PLAVANJU, prenos (Bgd II)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd)
20.00 DOKUMENTARNA ODDAJA (Zgb II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.20 CELOVEČERNI FILM (do 22.50) (Sa II)

PONEDELJEK, 30. 7.

16.50 KMETIJSKA ODDAJA TV BEOGRAD (Lj)
17.50 POROČILA (Lj)
17.55 JURIJ RAKETA, glasbena pravljica (Lj)
18.10 V DŌMOVINI KAIRE, dok. film (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 MLADI ZA MLADE (Zgb)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 G. Verdi: RIGOLETTO (Lj)
22.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
22.05 TV DNEVNIK (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČI-NI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd)
18.15 IZ PRAVLJICE V PRAVLJICO (Sa)
18.30 MITI IN LEGENDE (Bgd)
18.45 MLADI ZA MLADE (Zgb)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd)
20.00 ŠPORTNA ODDAJA (Bgd II)

20.35 AKTUALNOSTI (Bgd II)
21.05 POROČILA (Zgb II)
21.15 CELOVEČERNI FILM (Zgb II)
22.45 SPARTAKIADA V MOSKVI (do 23.45) (Zgb II, Bgd II)

TOREK, 31. 7.

18.00 POROČILA (Lj)
18.05 ČEZ TRI GORE: Srečanje okteta 79, I. del (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 GORANI, reportaža TV Bgd (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 KONCERT MLADIH GLAS-BENIKOV V MONTE CARLU OB LETU OTROKA (Lj)
21.05 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.10 H. de Balzac: CESAR BI-ROTTEAU, TV nad. (Lj)
22.05 TV DNEVNIK (Lj)
22.20 EVROPSKI OPERNI PEVCI – Elena Suliotis (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČI-NI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd)
18.15 PIONIRSKA TV NOVICE (N. Sad)
18.45 NARODNA GLASBA (Sa)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Sa)
20.00 FESTIVAL SRBSKIH GLE-DALIŠČ (Bgd II)
21.10 POROČILA (Bgd II)
21.20 ZNANOST (Bgd II)
22.05 GLASBENA ODDAJA (Bgd II)
22.35 FILMSKI PREGLED S SPAR-TAKIADE V MOSKVI (do 23.35) (Bgd II)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČI-NI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd)
18.15 PIONIRSKA TV NOVICE (N. Sad)
18.45 NARODNA GLASBA (Sa)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Sa)
20.00 FESTIVAL SRBSKIH GLE-DALIŠČ (Bgd II)
21.10 POROČILA (Bgd II)
21.20 ZNANOST (Bgd II)
22.05 GLASBENA ODDAJA (Bgd II)
22.35 FILMSKI PREGLED S SPAR-TAKIADE V MOSKVI (do 23.35) (Bgd II)

SREDA, 1. 8.

18.00 POROČILA (Lj)
18.05 MALA ČEBELICA (Lj)
18.20 NE PREZRITE (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 OD VSAKEGA JUTRA RA-STE DAN: LJUBLJANSKA BANKA (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 TRETJA RAZSEŽNOST (Lj)
PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
TV DNEVNIK (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČI-NI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd)
18.15 TEHTNICA ZA NATANČNO TEHTANJE (Bgd)
18.45 ODDAJA POPULARNE GLASBE TV LJUBLJANA (Sa)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd II)
20.00 IZ REVOLUCIONARNE PRE-TEKLOSTI, dok. odd. (Sa II)
20.45 POROČILA (Zgb II)
20.55 DOKUMENTARNA ODDAJA (Zgb II)
21.25 DAMA S KAMELIJAMI, serijski film (Zgb II)
22.15 NOVE KNJIGE (Tg II)
22.45 POSNETEK S SPARTAKIA-DE V MOSKVI (do 23.45) (Sa II)

ČETRTEK, 2. 8.

16.20 POROČILA (Lj)
16.25 NOGOMET PARTIZAN:ČE-LIK – prenos v odmoru PRO-PAGANDNA ODDAJA (Bgd)
18.15 OBZORNIK (Lj)
18.25 ISKANJE BRITANIKA, film iz serije SKRIVNOSTI MORJA (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 FILM TEDNA: ŽEPAR (Lj)
21.10 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.15 RAY CHARLES IN CLEO LAI-NE (odlomki iz opere Porggy in Bess) (Lj)
22.05 TV DNEVNIK (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

18.15 OTROŠKA ODDAJA TV SKOPJE (Bgd)
18.45 KVIZ (N. Sad)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 3-2-1... GREMO (Zgb II)
23.00 POROČILA (do 23.05) (Zgb II)

PETEK, 3. 8.

17.55 POROČILA (Lj)
18.00 DOŽIVLJAJI MAČKA TOŠE – otroška serija TV Bgd (Lj)
18.15 PRILJUBLJENE ZGODBE (Lj)
18.40 OBZORNIK (Lj)
18.50 TRI SRCA – RADENCI 79 (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 JADRANSKA SREČANJA – prenos iz Crikvenice (Zgb)
21.20 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.25 JUNAKI SERIJSKEGA FIL-MA: NEVIDNI ČLOVEK (Lj)
22.15 TV DNEVNIK (Lj)
22.30 NOČNI KINO: NOVI LIST (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

18.00 TV DNEVNIK (Bgd)
18.15 OTROŠKA ODDAJA (N. Sad)
18.45 ZABAVNOGLASBENA OD-

DAJA (Bgd)

19.30 TV DNEVNIK (Bgd)
20.00 KULTURNA ODDAJA (Bgd II)
21.00 POROČILA (Zgb II)
21.10 PORTRETI (N. Sad)
21.40 GLASBENA ODDAJA (Bgd II)
22.10 FILMSKI PREGLED S SPAR-TAKIADE V MOSKVI (do 22.55) (Zgb II)

SOBOTA, 4. 8.

15.50 POROČILA (Lj)
15.55 SEJALCI PLEVELA V PRAV-LJONCI DEŽELI, mladinski film (Lj)
17.15 NAŠ KRAJ (Lj)
17.25 NOGOMET RIJEKA:SARA-JEVO – prenos v odmoru PROPAGANDNA ODDAJA (Zgb)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 HIŠICA V NAJEM – TV nani-zanka (Lj)
20.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.00 MOŽ IZ LARAMIJA, celove-črni film (Lj)
22.40 INFORMATIVNA ODDAJA (Lj)
625

Oddajniki II. TV mreže:

13.00 Moskva: FINALE V BOKSU NA SPARTAKIADI IV (Bgd I)
16.25 TORINO: ATLETSKA TEKMO-VANJA ZA EVROPSKI PO-KAL – prenos s slov. kome-n-tarjem EVR (Lj II)
19.00 NARODNA GLASBA (Zgb II)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Bgd)
20.00 VEČER Z BOJANOM ADAMI-ČEM (Bgd II)
21.00 POROČILA (Zgb II)
21.10 FELJTON (do 21.40) (Bgd II)

PROM. NESREČE

MOTORISTOV PADEC

Voznik kolesa z motorjem Jože Krklec, roj. 1960, iz Tuncovcev pri Rogasški Slatini, je peljal iz centra Rogaske Slatine proti Spodnjemu Sečovu. Zaradi neprimerne hitrosti ga je v dvo-nem desnem ovinku na Zdravil-skem trgu vrglo po cestišču. Hu-do poškodovanega so prepeljali v celjsko bolnico. To je bilo 21. julija okoli 12.40 ure.

Z MOTORJEM V TRAKTOR

21. julija okoli devete ure je prišlo do prometne nesreče na lokalni cesti Žalec – Vrbje v na-selju Vrbje pri gasilskem domu in to zaradi izsiljevanja predno-sti. Ena oseba je bila huje telesno poškodovana, materialna škoda pa 1000 din.

Voznik motornega kolesa Vla-do Drakšič, roj. 1963 iz Vrbja je priklopnikom Stefanu Korenu, roj. 1929, tudi iz Vrbja, ki je pri-peljal iz smeri Žalec. Drakšič je trčil v zadnje desno kolo traktorja, padel po cestišču, se hudo telesno poškodoval in se zdravi v Celju.

S TRAKTORJEM V SMRT

23. julija dopoldne okoli 9.30 se je odpeljal od doma v Belih vo-dah nad Šostanjem z neregistri-ranim traktorjem Franc Visoč-nik, roj. 1958. Namenjen je bil v kraj Lepa njiva, kjer naj bi po-pravljaj traktor. Ker ga do 18. ure zvečer ni bilo domov, so ga odšli iskat in ga tudi našli v prepadu ob lokalni cesti Visočki vrh–Smihel. Ugotovili so, da je omenjeni voznik brez voznškega dovolje-nja peljal po cesti navzdol in ko je pripeljal v blagi desni zavoj je zapeljal naravnost čez rob ceste in se prevrnil v 50 metrov globok prepad. Visočnik je na kraju ne-sreče umrl, traktor pa je popol-noma uničen, materialna škoda 50 tisoč din.

NEPRIMERNO VKLJUČEVANJE V PROMET

Po Pucovi ulici proti OŠ Velj-ka Vlahoviča v celju je v ponedel-jek zvečer okoli desete ure peljal z osebnim avtomobilom Nikola Calasan, roj. 1934, iz Celja. Tik pred križiščem s stransko Goriško ulico je prehitel drugo osebno vozilo, v tem trenutku pa je s stranske Goriške na pre-dnostno Pucovo pripeljal Anton Grobelšek, roj. 1949, iz Teharij pri Celju. Prišlo je do trčenja, kjer nobena oseba ni bila poško-dovana, škode pa je za 90 tisoč din.

NEPRIMERNA HITROST IN PREČKANJE

20. julija okoli 19.10 je prišlo do prometne nesreče v Rogasški Sla-tini. Vzrok sta bila neprimerna hitrost voznika osebnega avto-mobila in nenadno prečkanje ce-stišča pešakinje. Voznik osebnega avtomobila Vlado Hrup, roj. 1950, iz Krtine, je peljal iz Rogatca proti Podpla-tu. Blizu restavracije »Sonce« v Rogasški Slatini je dohitel skupi-no pešcev in ko je pripeljal do njih je nenadoma skočila na ce-stišče M.R., roj. 1966 iz Rogaske Slatine. Zato, ker je voznik Hrup pripeljal z neprimerno hitrostjo in ker je tudi pešakinja nenado-ma skočila na sredo cestišča je prišlo do nesreče. Pešakinja so težko poškodovano prepeljali v celjsko bolnico. Materialne ško-de ni bilo.

VOZNICA V TOVORNJAK

23. julija ob 60.5 je prišlo do nesreče s smrtnim izidom na re-gionalni cesti Rogaska Slati-na–Šmarje v naselju Belo. Iz smeri Rogaske je pripeljala voz-nica osebnega avtomobila Ljud-mila Počivalšek, roj. 1947, doma v Ljubljani. V naselju Belo jo je zaradi neprimerne hitrosti v de-snem nepreglednem ovinku na suhi cesti in ob dobri vidljivosti začelo zanašati v trenutku, ko je z nasprotne smeri pripeljal voznik tovornjaka Ivan Čuješ, roj. 1930 iz Šmarja pri Jelšah. V čelnem trčenju je voznica Počivalškova na kraju nesreče umrla, material-na škoda pa je kar 120 tisoč din.

NENADOMA V LEVO

Iz Zidanega mosta proti Celju je 23. julija ob približno 5.30 zju-traj peljal z osebnim avtomobi-lom Staniša Gatareč, roj. 1954, stanujoč v Celju. Izven naselja v kraju Širje je nenadoma zavil na levo stran cestišča, koder pa je pripeljal s tovornjakom Jožef Strajhar, roj. 1943, iz Zagorja ob Savi. Prišlo je do čelnega trčenja, kjer je na kraju nesreče takoj umrl Staniša Gatareč. Materialna škoda je bila ocenjena na 35.000 din.

PADEL POD TRAKTOR

Bilo je 22. julija ob eni uri po-noči, ko se je peljal s traktorjem z enoosno prikolico po kolovozni poti domov proti Dekmancem Drago Splajt, star 45 let, iz Ples 8, pošta Bistrica ob Sotli. Zaradi od-deževja razmočenih tal je začel traktor drseti, pri tem se je prevr-nil in pod njim je umrl voznik Splajt.

SMRT ZARADI NEUSTREZNOSTI

Zgodilo se je v nedeljo, 22. juli-ja ob približno 12.15. uri v Hru-šovu 13, pošta Planina pri Sevnici. Edvard Senica, roj. 1957, je ob omenjenem času odšel v klet stavbe, kjer je imel delavnico in je nameraval variti prednje vilice osebnega avtomobila. Čez približno petnajst minut je prišel za njim brat in zagledal Edvarda ležečega na tleh, ob njem pa pišto-lo za varenje. Ob pregledu so ugotovili, da je bila pištola z ohiš-jem pod napetostjo in da je zara-di tega električni tok ubil Edvar-da Senico.

ČELNO TRČENJE MOTORISTOV

Na lokalni cesti med Stojnim Selom in Cerovcem v naselju Zgornje Sečovo je prišlo 22. julija okoli 16. ure do prometne nesre-če, kjer sta bili dve osebi težje telesno poškodovani. Vzrok: vož-nja po sredini cestišča.

Voznik kolesa z motorjem Vin-ko Krumpak, roj. 1956, iz Lončendola pri Rogasški Slatini, je pripeljal v naselje Zgornje Sečo-vo v blagi nepregledni zavoj po sredi cestišča. Takrat mu je z na-sprotne smeri pripeljal z neregis-triranim motornim kolesom Srečko Gotlin, roj. 1963, iz Cerov-cev. Pri čelnem trčenju sta bila oba voznika motornih koles težje poškodovana in seveda prepelja-na na zdravljenje v celjsko bol-nico.

ČRNA KRONIKA

NI VSAKO MAŠČEVANJE »SLADKO«

Zalosten je bil epilog slabe pol ure po polnoči 18.julija letos v stanovanjskem bloku v Jenkovi 11 v Velenju. Okoli dvanajste ure ponoči so bili v hotelu Paka v Velenju: Mahmud Kljunič, roj. 1953, Anton Perić, roj. 1955, Hu-so Smajič, roj. 1956 in Ismet Alič, roj. 1938, vsi trenutno stalno stan-jujoči v Velenju. Takrat sta naj-prej zapustila hotel Kljunič in Alič ter se namenila na Aličev dom v Jenkovi 11. Sledila sta ju Smajič in Perić. Ko sta prva dva prišla so stanovanjskega bloka v Jenkovi 11 je Alič odšel v stanovan-je po ključ avtomobila, Klju-nič pa je ostal pred blokom na dvorišču. Ko sta se Smajič in Pe-riš približala je Kljunič zbežal v hodnik stanovanjskega bloka, kjer sta ga v drugem nadstropju zasledovalca ujela. Smajič je z avtomatskim nožem zabodel Kljuniča v levo stran čela in ta je med prevozom v velenjski zdravstveni dom za posledicami umrl. Storitelca so kmalu po krvavem obračunu prijeli in izročili prei-skovalnemu sodniku. Vzrok za ta pretep z žalostnim koncem pa je v 16. juniju, ko je prišlo do nelju-bega dogodka pred gostiščem na velenjskem gradu. Takrat je po-kojni Kljunič brez vzroka napad-el Perića in ga ob tem lahko telesno poškodoval. Zdaj je Perić nagovoril Smajiča, da se skupaj maščujeta. In res sta se tudi. Oba sta bila oborožena z avtomatski-mi noži. Ker sta oba sodelovala pri nagovarjanju in izvedbi ubo-ja, sta zato tudi skupaj predali prei-skovalnemu sodniku. Ni to-rej vsako maščevanje »sladko«, žal je lahko tudi krvavo.

ZAKONCA V GROBU

Prejšnji teden okoli 13. ure sta se vrnila s fluorografiranja v Rimskih Toplicah zakonca Ivan in Katarina Romih, sicer doma v Breznem pri Laškem. Kmalu po povratku domov je Katarina opo-tekajoča prišla iz hiše po stopni-cah in se zgrudila v travo. Bila je zabodena v desno stran prsi. Ta-koj zatem si je njen mož Ivan z britvijo prerezal vrat. Oba zakon-ca sta izkrmavela. Pojasnilo za vzrok – je z zakonic Romih v grobu.

VLOM V STANOVANJE

Pred dnevi je bilo vlomljeno v stanovanje v četrtem nadstropju v Kidričevi ulici št. 3 v Velenju. Doslej še neznan storilec je odnesel iz neznane za 7000 din gotovine ter tri karte za količino 11.300 kg premoga. Za storilcem poizvedujejo.

POIŠČITE V... ŽELEZNINARJU

Vroči poletni dnevi, pikniki ob vodi ali na domačem vrtu in seveda nepogrešljivi tiganji, ki stanejo okrog 500 dinarjev. Seveda to še zdaleč ni vse. Bogato so založeni tudi z različnimi deli za vse vrste koles.

KOVINOTEHNA TOZD Tehnična trgovina

PO INDONEZIJ (4)

NAJETI »SOPLESALKO«...

Neverjetno, kako zviti so Nemci v svojih turističnih informacijah! V vodniku po Indoneziji namreč lepo piše, da je v Džakarti precej možnosti za nočno življenje v barih in še kje, kjer lahko tja do druge, tretje ure po polnoči dobi turist soplesalko za okrog 2000 rupij na uro. Še sreča, da ne plešem rad in sem tako lahko denar porabil za kaj drugega. (Menjava: za dinar dobi turist kakšnih 18 rupij.)

Že v prejšnjem nadaljevanju sem zapisal, da si je vredno ogledati znameniti akvarij, kjer imajo zbrano pravza-

PIŠE: JANEZ VEDENIK

prav vse kar morje premore: od školjk do koral. Zanimiv je bil sprehod po eni izmed tržnic. Neznanski smrad, vrvež in vročina so tisto, kar vsemu skupaj daje še posebni pečat zanimivosti. Množica ljudi kupuje vse mogoče. Od semen do kdo ve kakšnih stereo televizijskih aparatov. Pravzaprav je ni stvari pod soncem, ki je tu ne bi bilo mogoče kupiti. Seveda tudi tu ne na prvi mah. Predvsem se je treba pogajati v nedogled in nekajkrat zmanjšati začetno ceno in šele potem se izplača kupiti željeno stvar. Seveda kupcu kupiti in trgovcu prodati. V zgradbi

na tržnici (kdo ve na kateri sem bil), se v kakšnih štirih nadstropjih tre trgovcev, ki jih je vsaj toliko kot kupcev. Na prostoru velikem kot je na primer kreditni oddelek žalske Name ali prostor kjer v Teju prodajajo kavo (v pritličju), je vsaj kakšnih pet, šest stojnic, kjer na primer prodajajo kasete. Na tisoče kaset posnetih po vsem svetu. Priznam, da se mi tu ne bi zamegljivo pred očmi, če bi kje zagledal kaseto s posnetki kakšne Ljubke ali Džoja Maračiča. Najbolj zanimivo pa je, da tako prej v Singapur kot sedaj tu v Džakarti, nikjer nisem videl gramofonskih plošč. Ko človek zapusti ves ta vrvež, se mu tresejo kolena in si zaželi vsaj malce zraka. Pa četudi takšnega kot ga vdihavajo Celjani.

Neko popoldne smo se odpeljali v Bogor, kjer je čudoviti park z najbolj značilnimi rastlinami, ki rasejo v Indoneziji. Skoraj dve uri smo se vozili, da smo prišli iz glavnega mesta, ki že zdavnaj ni bilo več mesto, pač pa le še naselja kolib (za naše pojme) revščine. Najbolj zanimivo je bilo, da je bilo bede vse manj, bolj proti koncu Džakarte smo se vozili. Videvali smo lepe šole in enako oblečene učence, celo neko vojaško oziroma policijsko šolo vključno s poligonom smo videli, ki je še posebej izsto-

pala iz sicer še vedno siromašnega okolja. Ščasoma so pa tudi okolice hiš postajale vse bolj urejene in hiše so imele drugačen videz. Zapustili smo Džakarto in že smo se preko riževih polj in kdo ve kakšnih vrst palm vozili proti Bogorju. Še danes ne morem verjeti, da sem tam videl vse, kar se sedaj spominjam. Še sreča, da v naši skupini ni bilo kakšnega biologa, ker ne vem, kako bi ga spravili iz enkratnega botaničnega vrta.

Čudovit je botanični vrt v Bogorju. Kot bi bil človek v kakšnem raj.

JUBILEJ

STO LET ELEKTRIČNE VLEKE

Pred dobrimi sto leti ali natančneje 31. maja 1879 so v Berlinu odprli obrtno razstavo. Goste in obiskovalce je presenetila velika novost: prva uporabna električna lokomotiva na svetu. Prikazal jo je in praktično demonstriral Werner von Siemens, ki je že v tistem času slovel po svojih izumih iz elektrotehnike. Za potrebe svojega malega električnega vlaka je Werner von Siemens postavil 300 m dolgo, krožno progo, ki je imela 490 mm razmaka med tirnicami. Med tirnici pa je postavil še tretjo tirnico, po kateri je lokomotivi dovajal električni tok, napetosti 150 V. Lokomotiva je bila dolga 1500 mm, visoka pa le 960 mm. Imela je moč 2,2 kW. Vlečna sila je bila 750 N. Poganjal jo je električni motor, katerega tekač je imel

200 do 400 obratov na minuto, prenos na kolesa pa je bil rešen s sistemom zobnikov.

Lokomotiva je 31. maja 1879. leta prvič na tristo metrov dolgi progi vlekla tri vagončke po šest sedežev. Vlak je progo prevozil v nekaj več kot 1,5 minute, pri tem pa dosegel največjo hitrost 7 km/h. Zanimanje na sejmju za električni vlak je bilo zelo veliko. Vsak se je lahko peljal za 20 pfenigov, vlak pa je v štirih urah prepeljal 1440 potnikov.

Prva električna lokomotiva še zdaleč ni bila podobna današnjim, sodobnim lokomotivam. Je pa pokazala sposobnost in praktično uporabnost ter tako na stežaj odprla vrata gradnji večjih, sodobnejših in močnejših vlečnih vozil te vrste.

M. MOSBRUKER

MRTVA DREVESA
OB CESTI

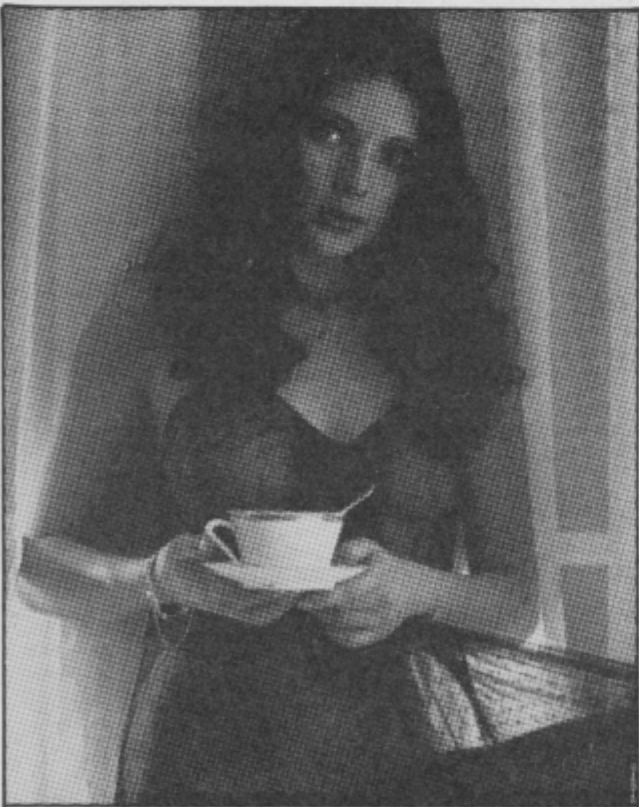
*Drevo ne živi kakor človek:
bolj tiho živi, bolj skromno živi.
Drevo ne umre kakor človek:
vseeno mu je, kjer stohni.*

*Kako bo zdaj vašim pticam brez nas,
kako bo zdaj vašim pomladim brez nas?
Kako se brez nas bo razcvetel asfalt,
po čem boste merili čas?*

*Umiramo tiho. Brez vpitja in solz.
Kot talci norosti, po vrsti.
In v grob nas odpeljejo v lastnem zelenju
v lastni krsti.*

*Kaj drevo ne umre kakor človek:
bolj tiho umre, bolj tiho stohni.
Drevesom in travam ob cesti ni nikdar
preozka steza, ki do groba drži.*

LOJZE KRAKAR

*Je fantič moj
hudo zaspana zgaga.
Še močna turška
mu kvišku ne pomaga!*

HRASTOVI KMEČKI DVORCI V POSAVINI

V Posavini na Hrvaškem, predvsem v okolici Siska še stojijo ponosni kmečki dvorci, lesene enonadstropnice, ki so v celoti stesane iz hrastovine, kajti ti kraji so znani po hrastovih gozdovih, ki se v Sloveniji začnejo na Krškem polju. Ti gozdovi so razvili v preteklosti tudi obsežno svinjerejo znanih hrvaških prašičev, ki so se prosto pasli po gozdovih z obilico hrastovega žira.

V bližini Siska so uredili pravo naselje kmečkih lesenih enonadstropnic, ki so jih prenesli na en kraj in predstavljajo čudovito etnografsko znamenitost. Ta je toliko večja, ker hiše, ki so starinsko opremljene, izdajajo mladim parom za medene tedne.

(Foto: JURE KRAŠOVEC)

